FASHION STREET

TAVASZ & NYÁR
SPRING & SUMMER
2021

THE LOVE ISSUE

1980 Ft / *5,50 €*

9 772786 080002 21001

EQA

EGY ÚJ GENERÁCIÓ SZÁMÁRA.

Figyelemre méltó egyéniség, jövőbe mutató dizájn, emberközpontú innováció. Az új, teljesen elektromos kompakt SUV most 19 372 000 Ft-tól elérhető.

Fedezze fel: www.pappas.hu/eqa

EQA 250 áramfogyasztás (kombinált): 19,1 –17,7 kWh/100 km; CO_2-kibocsátás (kombinált): 0 g/km.

A megadott értékek meghatározása az előírt mérési eljárásnak megfelelően történt. Az áramfogyasztást és a hatótávolságot az 2017/ 1153. EU rendelet XXI. mellékletében előírt vizsgálati előírásai alapján állapítottuk meg. Az áramfogyasztás és a hatótávolság függenek a gépkocsi-konfigurációtól.

PAPPAS
KLASSZISOKKAL VEZET

Pappas Auto Magyarország Kft.
Budapest 1133, Kárpát utca 21.
Tel.: +36 (1) 451 2200
info@pappas.hu, www.pappas.hu

Pappas Auto Magyarország Kft.
Budapest 1117, Hunyadi János út 6.
Tel.: +36 (1) 463 7400
info@pappas.hu, www.pappas.hu

LUXUS ÉS FENNTARTHATÓSÁG – Mercedes-EQ a Pappas Auto-nál

AZ AUTÓMOBIL FELTALÁLÓJAKÉNT A MERCEDES-BENZ AZ AUTÓZÁS JÖVŐJÉÉRT IS FELELŐSSÉGET VÁLLAL.

Az ügyfelek hagyományosan biztonságos, kényelmes és dinamikus autókat várnak el, mindezt prémiumminőségben, de az elvárások között a környezetbarát megoldások is egyre inkább fontos kritériumként szerepelnek, amelynek a márka örömmel tesz eleget: a fenntarthatóság ma már a Mercedes-Benz és a Pappas Auto üzletpolitikájának elválaszthatatlan részévé vált.

Az elektromobilitás, a környezettudatosság és a klímavédelem a fenntartható fejlődés szimbólumává vált. A Mercedes-EQ progresszív csúcstechnológiás, dedikált elektromos architektúrákra épített modelljeivel lépett be az elektromobilitás világába.

AMBITION 2039 – A MERCEDES-BENZ FENNTARTHATÓSÁGI PROGRAMJA

A program célja, hogy 2030-ra az értékesített járművek fele teljesen elektromos vagy plug-in hybrid modell legyen, valamint az, hogy 2039-ig létrejöjjön egy új, karbonsemleges autóflotta.

A Mercedes-Benz már évtizedek óta azon dolgozik, hogy a fenntarthatósági elvárásoknak megfeleljen. A folyamat 1954-ben indult el a 300 SL modellel, amely az első sorozatgyártású jármű volt négyütemű motorral, közvetlen benzinbefecskendezéssel. Ezt követte 1975-ben az első hidrogénmeghajtású tesztjármű, majd 1982-ben az első elektromos meghajtású személyautó tesztváltozata. A teljesen elektromos Mercedes-EQ család első tagja a 2018-ban bevezetett EQC volt, az elektromos modellek köre 2021-ben és 2022-ben még nyolc modellel bővül, a kompaktmodelleket képviselő EQA-tól a márka zászlóshajóját jelképező EQS-ig.

AZ ÚJ MERCEDES-EQA: ELEKTROMOS KOMPAKT, TÖKÉLETES VÁLASZTÁS AZ ÚJ GENERÁCIÓ SZÁMÁRA

A progresszív luxust képviselő EQA a csillagos márka elektromos flottájának tagja, amely a népszerű GLA modell lenyűgöző karakterisztikáját egyesíti a hatékony elektromos hajtással. A vezetőt számos területen támogatják az intelligens vezetéstámogató asszisztensrendszerek, például a balesetek elkerülése érdekében, a hatékony működtetés terén, valamint az elektromos meghajtás sajátosságait is figyelembe vevő navigálás során. Emellett kivételes Mercedes-Benz funkciók sora található meg a dinamikus kompakt modellben az ENERGIZING komfort megoldásoktól kezdve az intuitív MBUX infotainment rendszerig. Az EQA akár 426 kilométer megtételére is képes egyetlen feltöltéssel.

PAPPAS AUTO MAGYARORSZÁG KFT. – KLASSZISOKKAL VEZET

Az ország piacvezető Mercedes-Benz márkakereskedése, a PAPPAS AUTO több mint 30 éve alapította meg a magyarországi céget, az együttműködés sikeressége pedig a közös értékek megőrzésében rejlik. Éppen ezért a fenntartható mobilitást szem előtt tartva a PAPPAS AUTO az elérhető legszélesebb Mercedes-EQ és Mercedes-Benz plug-in-hybrid modellválasztékot kínálja vevőinek. A megfelelő modell kiválasztásában a sokéves tapasztalattal rendelkező, szakképzett értékesítők segítenek, szervizoldalról pedig az elektromos modellek sajátosságait ismerő szakemberek állnak a vevők rendelkezésére.

A fenntartható mobilitást szem előtt tartva a PAPPAS AUTO az elérhető legszélesebb Mercedes-EQ és Mercedes-Benz plug-in-hybrid modellválasztékot kínálja vevőinek.

TOMMY HILFIGER

MOVING FORWARD TOGETHER

SPRING CLEAN YOUR STYLE
Choose fresh grass greens and crisp, easy neutrals – because spring has finally sprung.

The highest quality Ultralight Cashmere
at amazing prices, only 53.000 Ft*

*ONLY ON SELECTED ITEMS

FALCONERI
SUPERIOR CASHMERE

SHOP ONLINE FALCONERI.COM

benetton.com

UNITED COLORS
OF BENETTON.

UNITED COLORS
OF BENETTON.

OYSHO

THE RITZ-CARLTON

BUDAPEST

Ipanema Brazilian Grill is the hub for Latin American food, crafted cocktails, vivid and discerning gatherings in Budapest. Ipanema delivers the highest quality Brazil churrasco and authentic, yet original Latin-American food, on a stylish and refined ambiance.

For inquires call +36 1 429 5500

THE RITZ-CARLTON

BUDAPEST

Your welcome awaits at The Ritz-Carlton, Budapest

Discover hotel dining beyond breakfast, lunch and dinner with chef-led experiences, wine tastings, private dining, brunches and other special events and offers.

For inquires call +36 1 429 5500

impressum

SPRING & SUMMER · **2021**

A Fashion Street Magazin a Fashion Street hivatalos márkamagazinja.
Fashion Street magazine is the official brand magazine of Fashion Street.

Főszerkesztő *Editor-in-Chief* **Reményi Diána**

Grafikai tervezés *Graphic Design* **Tábori-Simon José | Simon Says**

Marketingvezető *Marketing Director* **Podlovics-Göbl Johanna**

Marketingkoordinátor *Marketing Coordinator* **Erdélyi Zsófia**

Szerkesztőségi gyakornok *Magazine Intern* **Nemes Dorka**

Korrektor *Proofreader* **Dudás Márta**

Fordítás *Translator* **Juhos Katalin**

Angol nyelvi lektor *English Proofreader* **Balogh Gergely**

Szerzők *Authors*
Antoni Rita, Beck Zoltán, Fogas Krisztina, Gurubi Ágnes, Háy János, Karafiáth Orsolya, Obersovszky Gyula, Reményi Diána, Szujó Zoltán

Közreműködők *Contributors*
Barsi Balázs, Bokor Lili, Bozó Csongor, Csaba Erika, Erdőháti Áron, Fazekas Richárd, Ficza Domonkos, Fodor István, Gregus Máté, Gronic Dimitrii, Hajdú Anett, Horváth Ottó, Kajdi Csaba, Kása Viktória, Kiss Márk, Knoll Gabi, Lékó Tamás, LILISLILLIES, Martin Wanda, Milutinovits Panka, Nemeth Attila Florist, Pásztor László, Podlovics Tamás, Reményi Gitta, Tankó Tekla, Teleki Dóra, Trunkó Bálint, Vágó Csaba Kornél, Várfi István, Varga Anita, Virág Zsófi, Viszlay Márk

Köszönjük továbbá *Thanks to*
Art Models, Budapest Casting, Ermenegildo Zegna, Kempinski Hotel Corvinus Budapest, Madison Studio, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Visage Model Management, Wam Models

A címlapon *On the cover* **Mihalik Enikő**

fejdísz *headpiece* **Vecsei Millinery**
ruha *dress* **Nora Sarman**
óra *watch* **Bulgari (Marquise Hungary)**
karkötő és gyűrű *bracelet and ring* **Akillis (Marquise Hungary)**

fotó *photographer* **Martin Wanda**
divatszerkesztő *fashion director* **Kiss Márk**
haj *hair* **Pásztor László**
smink *MUA* **Knoll Gabi**

Képügynökségek *Stock Photography by*
Shutterstock, Unsplash

Kiadó *Publisher*
Fashion Street Kft.
Deák Palota, 1052 Budapest, Deák Ferenc u. 15.

Laptulajdonos *Publisher*
Csipak Péter
www.petercsipak.com

Hirdetésfelvétel *Advertising*
marketing@fashionstreet.hu

Árusításban terjeszti a LAPKER Zrt. Megjelenési gyakoriság: félévente.
Fashion Street is distributed by LAPKER Zrt. and it is published half yearly.

Nyomdai kivitelezés *Printing*
PAUKER Nyomdaipari Kft.

HU-ISSN 2786-0809

Fashion Street Copyright© 2021

A Fashion Street márkanév, védjegy és logó kizárólagos jogtulajdonosa a Fashion Street Kft.
Tilos a magazin bármely részének bármilyen módon történő másolása, feldolgozása a kiadó előzetes engedélye nélkül.
Fashion Street is fully protected by copyright, and nothing may be reprinted wholly or in part without permission.

www.fashionstreet.hu | www.fashionstreetonline.hu

@fashionstreet | @fashionstreetbp

CONTENTS
Tartalom

Prológus *Prologue* **16**

Főszerkesztői levél *Editor's Letter* **18**

FASHION, LOVE, STORY
A szenvedély szálai *The Threads of Passion* **20**

COVER STORY
Vénusz szül(et)ése **32**
The Birth Of Venus – Mihalik Enikő

FASHION
In memoriam Pilinszky **48**

TOPICS
Lehet-e a szerelem döntés kérdése? **70**
Can love be a matter of choice?
Génekbe kódolt boldogságunk **80**
Happiness coded in our genes
A szerelem algoritmusa **88**
The Algorithm of Love
A szerelemről nem tehetsz, az életedért igen **98**
Love just happens, life does not

FASHION
LOVE Generation **106**

INTERVIEW
Amikor a fókusz a szenvedély **126**
When focus is the passion – Roy Nissany

LITERATURE
Háy János: A kert *The Garden* **138**
Karafiáth Orsolya: Kapufa *Off the Post* **142**
Gurubi Ágnes: Csíkhúzó *Linedrawer* **146**
Beck Zoltán: A kapus *The Gatekeeper* **150**

INTERVIEW
Vallomások a szerelempiacról **154**
Confessions from the Love Market

GASTRO
Irodalmi ízelítő *A Taste of literature* **174**

Üzletlista *Shopping list* **188**

TRAVEL
IN STYLE

BUD:VIP - PREMIUM AIRPORT SERVICE

- VIP Lounge
- Food and beverage selection
- Baggage porter service
- Private check-in, security screening lane, customs and passport control
- Transfer from/to the aircraft with a premium vehicle
- Personal hostess escort

+36 70 949 9656 | info@vipbud.hu | vip.bud.hu

bud:vip | Powered by Budapest Airport

PROLOGUE

Prológus

Tagadhatatlanul bátor döntés volt, hogy pont a pandémia sújtotta időkben vonulunk ki a Fashion Street magazinnal a sokak szerint haldokló lappiacra, szerintünk viszont soha jobbkor. Egyrészt azért, mert egy kétnyelvű, a hazai divatszakma legjobbjaival és száz százalékban saját tartalommal készülő magazin abszolút hiánypótló szerepet tölt be, másrészt a nagyközönség is megérdemli ezt a fajta gyönyörködtetést – mert erről van szó. Éppen ezért nem volt kérdés, hogy mi lesz a mostani lapszámunk hívószava. Elég volt megkérdeznünk magunktól: Mire vágyunk a legjobban? Mire van szükségünk leginkább? És nem csak ebben az időszakban. A válasz egyszerű, és bár a LOVE szó, akárcsak az angolban, a legtöbb nyelvben magában foglalja a szeretet érzését is, a sokszínű magyar – amely legalább annyi réteggel bír, amennyivel ez a definiálhatatlan érzés – bizony kisajátítja a szerelemnek.

It was an undeniably courageous decision to come out with the Fashion Street magazine in these times burdened by the pandemic when many believe that magazine publishing is a dying industry, but we think there couldn't have come a better time. On the one hand, a bilingual magazine with the best of the Hungarian fashion industry and one hundred percent of its own content was an absolute niche, and on the other hand, the general public also deserves this kind of bliss – because that's what it is all about. That's why there was no question what the buzzword of our current issue would be. It was enough to ask ourselves: What do we desire most? What do we need most? And not only these times. The answer is simple, and although the word LOVE, in English, as well as in most languages, includes the various depths of the feeling, but the diverse Hungarian – which has at least as many layers as this indefinable emotion – has a unique word for romantic love.

Szerelem. Ez talán a legszebb szavunk mind közül. SZERELEM – csupa nagybetűvel. Ennek szenteltük mind a 200 oldalt, kezdve a címlappal. Hiszen ki lehetne méltóbb arca ennek a lapszámnak, mint a szerelemgyermekével várandós világhírű magyar topmodell, Mihalik Enikő? Számunkra a megtiszteltetés, hogy vállalta a fotózást, és emellett őszintén beszélt nekünk-nektek arról, számára mit jelent szerelemben élni. Vagy egyáltalán, mit jelent maga a szerelem. De ugyanezt tették a kortárs magyar irodalom fontos hangjai, tehetséges divatfotósok, újságírók, tervezők és stylistok, sportolók, zenészek és színészek – mindenki a saját nyelvén. Ők, akárcsak mi, szívből alkottuk meg ezt a nagyon szerethető magazint, amely, reméljük, pontosan úgy és ott talál majd el titeket, ahová céloztunk: a szívetekben.

S ha már LOVE Issue... Számomra mit jelent a szerelem?
Az örök fiatalság forrását, amely jóval túlmutat a külsőségeken, mert kortól függetlenül szárnyakat ad a léleknek.
A keresés és hódítás sosem szűnő izgalmát, amely örök kihívás és megunhatatlan játék egy férfi számára.
A vágyakozás örömét, amelyből alanyként és tárgyként is bőven lehet inspirációt meríteni.
Kompromisszumot, mert téved, aki azt hiszi, megúszhatja nélküle.
A fájdalom szépségét, mert van úgy, hogy el kell könyvelni a veszteségeket, de a szerelem emléke – Victor Hugo szavaival élve – olykor mégis tovább zöldül a szív romjain.
Meztelenséget, de nem a test pőreségét,sokkal inkább a lecsupaszított, sallang nélküli önmagunkat, amely a társunk szeméből tükröződik vissza ránk.
Menedéket, mert a szerelem, ha igaz, egy áttörhetetlen falakkal rendelkező óvóhely, ahová bármikor elbújhatunk a világ minden baja elől.
A feltétel nélküli odaadást, áldozat- és felelősségvállalást az igaziért, hiszen nincs is annál felemelőbb érzés, mint önzetlenül adni valakinek magunkból, építve ezzel egy addig még nem létező, a szerelmünkből felnövekvő, új szövetséget.
Egy olyan euforikus tudatállapotot, a létezésnek egy olyan szintjét, amelyet ha egyszer megtapasztaltunk, soha többé nem akarunk élni nélküle.
A szerelem szenvedély, megszállottság és igen, olykor szenvedés, amely nélkül azonban nem lehet élni. Azt mondom, ha szerelem nélkül megyünk végig az úton, az olyan, mintha egyáltalán nem is éltünk volna.

Love. This is perhaps our most beautiful word of all. LOVE – all capitals. We have dedicated all 200 pages to this, starting with the cover. After all, who could be a more worthy face of this issue than the world-famous Hungarian top model, Enikő Mihalik, who is pregnant with a child of love? We were honored that she agreed to do the photo shoot and also that she honestly told us and you what it means for her to live in love. Or simply love itself. But the major voices of contemporary Hungarian literature, talented fashion photographers, journalists, designers and stylists, athletes, musicians and actors did the same – everyone in his or her own language. They, like us, have put their hearts into this truly lovable magazine, which we hope will reach you exactly where we aimed it: your hearts.

And if it's the LOVE Issue... What does love mean for me?
A source of eternal youth that goes far beyond appearances because it gives wings to the soul regardless of age.
The never-ending thrill of the search and seduction, which is an eternal challenge, a game men can never get tired of.
The joy of longing, because whether you are the subject or object of desire, you can draw a lot of inspiration from it.
Compromise because you are wrong if you think you can get by without it.
The beauty of pain, because sometimes you have to accept losses, but the memory of love – as Victor Hugo put it – frequently continues to put forth green leaves over a heart in ruins.
Nakedness, but not the bareness of the body, but rather our stripped-down, no-frills selves, which is reflected in the eyes of your partner.
Shelter because love, if true, is a refuge with unbreakable walls where you can always hide from all the troubles of the world.
Unconditional devotion, sacrifice, and responsibility for the One, for there is no feeling that elevates you more than selflessly giving a part of yourself to someone else, thus building a new alliance constructed from love, an alliance which has not existed before.
A euphoric state of consciousness, a level of existence that once experienced, you never want to live without it again.
Love is passion, obsession and yes, sometimes suffering, without which you cannot live. I say if you walk your path without love, you don't live at all.

With love,
Csipak Péter

INSTEAD OF HAPPILY EVER AFTER

Pont nem úgy, ahogy a nagykönyvben meg van írva

Gyerekkorom óta arról álmodtam, hogy egy nap majd főszerkesztő leszek. És nem azért, hogy játszhassam az agyamat azt képzelve, én vagyok Anna Wintour, hanem azért, hogy olyan dolgokat fordíthassak a divat nyelvére, amik nem feltétlen megszokottak, bebizonyítván, hogy annyi minden másról is szólhat ez az egész, mint a felszínességről.

Egy hypercool anya mellett nőttem fel, akinek kifogástalan ízlése mindent áthatott körülöttünk, az öltözködését, az otthonaink berendezését, a farsangi jelmezeinket vagy akár a tízóraira készített szendvicseinket. Nem beszélve a külföldi magazinhalmokról, amik a nappalinkban tornyosultak – a Millennials, az én imádott generációm pontosan tudja, mekkora szám volt a kilencvenes évek elején nyugati divatlapokon szocializálódni. És amikor 1997-ben behozták a Cosmopolitant a zseniális Pócsik Anitával, tizenegy évesen elhatároztam, hogy nekem majd a magyar Vogue kell.

Aztán kénytelen voltam hozzászokni, hogy az én életemben semmi sem a normálisnak tartott, meghatározott sorrend szerint alakul. Megtörténnek ugyan a dolgok, csak éppen pont nem úgy, ahogy az a nagykönyvben meg van írva.

Amikor a gimiben az osztálytársaim sulibulikra készültek, én úszóként az olimpiára, amikor a többiek már lediplomáztak, nekem akkor kellett kitalálnom, hogy az élsport által elvett éveket bepótolva Szegeden akarok egyetemre járni, és amikor a kortársaim már egzisztenciával rendelkeztek vészesen közelítve a harminchoz, én akkor jutottam el oda, hogy felhagyok a további időhúzással, és elmegyek gyakornoknak egy lapkiadóhoz, mert mindig is az volt az álmom, hogy magazinokat készítsek. Amikor meghoztam ezt a döntést, a szerelmem kérdés nélkül állt be mögém és támogatott minden téren. Sosem kérdőjelezett meg vagy vágta a fejemhez, hogy ő tart el, amíg én önmegvalósítok. Büszke volt rám, amiért küzdök az álmomért, és boldog volt, amikor elértem. Feltételek nélküli, igazi szövetség voltunk – nekem ezt jelenti a szerelem.

Mennyire nem fair az élet, hogy pont ezt nem érhette meg, az első Fashion Street magazinomat, ami ráadásul a *The LOVE Issue* címet viseli. Nem mintha ez véletlen lenne, és ezért muszáj köszönetet mondanom Péternek, akitől teljes alkotói szabadságot és bizalmat kaptam. Azt hiszem, az eredmény önmagáért beszél, és most kivételesen megengedem magamnak azt a luxust, hogy elfogult legyek. Mert magyar Vogue azóta sincs, viszont higgyétek el, a Fashion Street még annál is jobb!

I have been dreaming of becoming an editor-in-chief since I was a child. And not just to put on airs, imagining myself to be Anna Wintour, but to translate things that aren't necessarily conventional into the language of fashion, proving that it can be about so much more than superficiality.

I grew up with a hypercool mother whose impeccable taste permeated everything around us, her style, the decor of our homes, Halloween costumes, and even our sandwiches she made for lunch. Not to mention the piles of foreign magazines that towered in our living room – Millennials, my beloved generation, know exactly how big a deal it was to be socialized in Hungary on Western fashion magazines in the early 1990s. And when in 1997, Cosmopolitan became available with the amazing Anita Pócsik, I decided at the age of eleven that I would need the Hungarian Vogue.

Then I had to get used to the fact that nothing in my life was following the order that was supposed to be considered normal. Things do happen, only not exactly as they happen in fairytales – there is no happily ever after.

When my classmates in high school were getting ready for prom, I was getting ready for the Olympics as a swimmer, when the others had already graduated, I had to realize that I wanted to go to university in Szeged to make up for the years professional sport took from me, and when my peers, rapidly approaching thirty, were already earning their living, I understood that I had to stop wasting time and became an intern at a publishing house because it had always been my dream to make magazines. When I made this decision, my love stood by me without question and supported me in every way. He never questioned me or threw it in my face that he had to provide for me while I was self-realizing. He was proud of me that I was fighting for my dream, and he was happy when I achieved it. We were an unconditional, true alliance – that's what love means for me.

How unfair life is that he didn't live to see my first Fashion Street magazine, which is even titled *The LOVE Issue*. Not that it's a coincidence, and for that I must thank Péter who gave me complete creative freedom and trust. I think the result speaks for itself, and now I will for a change allow myself the luxury of being biased. Because there is still no Hungarian Vogue, but believe me, Fashion Street magazine is even better!

Reményi Diána
Főszerkesztő *Editor-in-Chief*

Thomas Sabo
KRISTÓF TÉR
tsshop.hu

THE THREADS OF PASSION

A szenvedély szálai

szerző *author* **Fogas Krisztina**

A ZSENIÁLIS DIVATKREÁCIÓK NEM LÉGÜRES TÉRBEN SZÜLETNEK. A DIVATTERVEZŐK IHLETETT PILLANATAIBAN A MAGÁNÉLETI MAGASLATOK ÉS MÉLYSÉGEK KREATÍV ENERGIÁVÁ ALAKULNAK, ÍGY LESZNEK A KOLLEKCIÓK EGY-EGY SZERELMI TÖRTÉNET ÖRÖK MEMENTÓL. A TERVEZŐI ÉLETMŰVEK MÖGÖTT ÁLLÓ ÉRZELMI VIHAROK NYOMÁBA EREDTÜNK, HOGY BEBIZONYOSODJON, AMIT MINDIG IS ÉREZTÜNK: A LEGJOBB KOLLEKCIÓKAT ÉPP AZ ELKÉSZÍTÉSÜKET ÖVEZŐ SZERELMI BOLDOGSÁG ÉS GYÖTRELEM TESZI HITELESSÉ.

BRILLIANT FASHION DESIGNS ARE NOT BORN IN A VACUUM. IN FASHION DESIGNERS' INSPIRED MOMENTS, THE HIGHS AND LOWS OF THEIR PRIVATE LIVES ARE TRANSFORMED INTO CREATIVE ENERGY, MAKING COLLECTIONS ETERNAL MEMENTOS OF LOVE STORIES. WE EXPLORED THE EMOTIONAL STORMS BEHIND THE DESIGNERS' OEUVRES TO PROVE WHAT WE HAVE ALWAYS FELT: IT'S THE LOVE AND ANGUISH SURROUNDING THEIR CREATION THAT MAKE THE BEST COLLECTIONS AUTHENTIC.

Karl Lagerfeld és Jacques de Bascher

A szeretett személy a síron túl is igazi társ maradhat, legalábbis Karl Lagerfeld esetében ez történt, akinek múzsája és plátói szerelme, Jacques de Bascher 1989-ben, 38 évesen halt meg. *„Nem vagyok családközpontú ember, és ő volt az egyetlen, aki értelmet adott a dolgoknak. Végtelenül szerettem. A furcsa az, hogy ez sohasem volt fizikai kapcsolat, semmi köze nem volt a testiséghez”* – emlékszik vissza a tervező egy róla szóló dokumentumfilmben. A dúsgazdag családi háttérrel rendelkező, kifinomult ízléssel megáldott de Bascher megjárta a francia tengerészgyalogságot, és az Air France légiutas-kísérője is volt, mielőtt a párizsi társasági élet szépfiújaként ismertté vált. A művelt elit és a divatvilág zártkörű rendezvényeire bejáratos férfit 21 évesen ismerte meg Lagerfeld. De Bascher néhány hónappal ezután felmondott a légitársaságnál és összeköltözött az akkor 38 éves Lagerfelddel. Az akkor már elismert divattervező nagyra értékelte Jacques – becenevén Jako – irodalmi műveltségét, pimaszságát, arisztokrata származását és stílusérzékét. Amikor pár évvel később de Bascher vad szerelmi viszonyba kezdett Yves Saint Laurent-nal, Lagerfeld úgy tett, mintha nem tudna a dologról. A bonyolult és túlfűtött viszonynak végül Yves akkori párja, Pierre Bergé vetett véget, amikor megfenyegette de Baschert, hogy zárja le a kapcsolatot. Lagerfeld továbbra is nagylelkűen tolerálta imádottja férfiakkal és nőkkel folytatott viszonyait, és bőkezűen finanszírozta

Karl Lagerfeld & Jacques de Bascher

A beloved person can remain a true partner even beyond the grave, at least this is what happened to Karl Lagerfeld whose muse and platonic love, Jacques de Bascher died in 1989 at the age of 38. *“I'm not a family-minded person, and he was the only thing that gave a kind of sense to things. But the strange thing is, it wasn't physical—it had nothing to do with that”,* remembered the designer in a documentary about his life. Blessed with a wealthy family background and refined taste, de Bascher served in the French Navy and was also a flight attendant for Air France before becoming known as the dandy of Parisian high society. de Bascher was 21 and a regular guest at the private events of the intellectual elite and the fashion world when he met Lagerfeld. A couple of months later, de Bascher quit his job at the airline and moved in with the 38-year-old Lagerfeld. The already well-known fashion designer appreciated Jacques, nicknamed Jako, for his knowledge of literature, brazenness, aristocratic origins and sense of style. When a few years later de Bascher began a wild love affair with Yves Saint Laurent, Lagerfeld pretended not to know about it. The complicated and overheated affair was finally put to an end by Yves's partner at the time, Pierre Bergé, who threatened de Bascher to end the relationship. Lagerfeld continued to generously tolerate his beloved's affairs with both men and

Jako szabados életmódját, köztük hírhedt szadomazo szexorgiáját, amely a Fekete Moratórium nevet viselte. Lagerfeld akkor is kitartott a férfi mellett, amikor az AIDS, az alkohol és a drogok miatti fizikai leépülés következtében már rá sem lehetett ismerni. Halálos ágyán sem hagyta magára, pótágyat hozatott, hogy mellé feküdhessen. *„Olyan tündöklést hozott a hétköznapjaimba, amelyet soha senki más nem fog. Van úgy, hogy egyetlen ember van neked rendelve az életben, és ennyi”* – nyilatkozta évekkel később Marie Ottavi francia újságírónőnek. De Bascher halála után Lagerfeld Hamburg mellett házat vett, melyet szerelme emlékére Jakónak nevezett el, 1998-ban pedig ugyanezzel a névvel parfümöt dobott piacra.

Coco Chanel és Arthur „Boy” Capel

A divat nagyasszonya életének fénypontján Párizs legünnepeltebb tervezője volt. Azt már kevesen tudják, hogy szerelmi élete mekkora szerepet töltött be abban, hogy a divatvilág trónjáig jutott. Sanyarú és szegénységben telt gyerekkor után Étienne Balsan szeretője lett, aki egy textilipari birodalom örököseként hirtelen a gazdag és gondtalan élet világába emelte az akkor 23 éves Cocót. A luxusélet minden előnyét élvező Chanel, hogy elüsse az időt, kalapkészítésbe kezdett, főleg azért, mert bevásárló körútjain nem talált az ízlésének megfelelő darabot. Élete nagy szerelmével Étienne révén ismerkedett meg: a dúsgazdag brit üzletember és lelkes lovaspóló-játékos Arthur „Boy” Capellel azonnal egymásba szerettek. A férfi rögtön beindította Coco karrierjét, Párizsba költöztette és 1910-ben kalapüzletet nyitott számára „Chanel Modes” néven a 21 Rue Cambon cím alatt. Ezzel a divattörténelem egy új fejezete vette kezdetét. Capel bevezette őt a francia arisztokrácia világába, így Chanelnek lehetősége nyílt arra, hogy megismerkedjen a felső tízezer asszonyaival. A kalapok után hamar a ruháké lett a főszerep, az inspirációt pedig szerelme, Boy Capel ruhatárából merítette. Egy deauville-i tengerparti nyaraláshoz nem talált kényelmes ruhákat, így Capel csíkos pólóját, kötött pulóverét, fekete nadrágját és tengerészingjét szabta saját magára. A férfiasan laza szett hatalmas sikert aratott a nyaraló hölgyek körében. Capel jó üzleti lehetőséget szimatolt és 1913-ban Deauville-ban újabb üzletet nyitott Chanelnek, majd egy évvel később egy másikat a szintén tengerparti Biarritzban. Az üzletek hatalmas forgalmat generáltak és Coco hamarosan visszafizette a szerelmétől kapott kölcsön teljes összegét, ezzel független üzletasszonnyá vált. Az imádott férfi sohasem volt hű hozzá. Kapcsolatuk kilenc évig tartott, ezalatt Capel feleségül vett egy társadalmi rangban hozzá illő angol arisztokrata hölgyet, ám továbbra is fenntartotta szenvedélyes viszonyát Cocóval. 1919 decemberében éppen Cannes-ba tartott karácsonyra, amikor halálos autóbalesetet szenvedett. Az összetört szívű Coco a hír hallatán azonnal a helyszínre vitette magát. Mint kiderült, a férfi még halála után is segítette őt: végrendeletében 40 ezer fontot hagyott rá, melyből Chanel az azóta legendássá vált villát vásárolta magának Garches-ban. Két évvel szerelme halála után Coco közös ötletüket is megvalósította: elkészült a Chanel N°5, a divatház első parfümje, melyet azóta is a szerelem illataként tartanak számon.

women, and he lavishly funded Jako's libertine lifestyle, including his infamous BDSM sex orgy, dubbed the Black Moratorium. Lagerfeld stood by him even when his physical decline due to AIDS, alcohol, and drugs made him unrecognizable. He didn't leave him on his deathbed either and had an extra bed brought in to lie beside him. *"He brought to my life a kind of sparkle nobody else ever will. Maybe there is one person in life for you and that's all"*, he said years later to French journalist Marie Ottavi. After de Bascher's death, Lagerfeld bought a house near Hamburg, which he named Jako in memory of his love, and in 1988 he launched a perfume under the same name.

Coco Chanel & Arthur „Boy” Capel

At the height of her life, the grand dame of fashion was the most celebrated designer in Paris. But few people know about the great role her love life played in her rise to the throne of the fashion world. After a miserable and impoverished childhood, she became the lover of Étienne Balsan, heir to a textile empire, who suddenly introduced the then 23-year-old Coco to the world of wealthy and carefree life. Enjoying every advantage of a luxurious lifestyle, Chanel started to make hats to pass the time, especially because she could not find a piece that suited her taste on her shopping trips. She met the love of her life through Étienne: she immediately fell in love with the wealthy British businessman and enthusiastic polo player, Arthur "Boy" Capel. He instantly jump-started Coco's career, moving her to Paris and opening in 1910 a hat store for her called Chanel Modes at 21 Rue Cambon. And thus began a new chapter of fashion history. Capel introduced her into the world of French aristocracy, giving Chanel the opportunity to meet the ladies of the upper ten thousand. Not long after the hats, dresses took on the main role, drawing inspiration from the wardrobe of her love, Boy Capel. She couldn't find comfortable clothes for a holiday in Deauville so she tailored Capel's striped T-shirt, knitted jumper, black trousers and sailor shirt to fit herself. The masculine casual set was a huge success with the ladies on holiday. Capel could smell a good business opportunity, so in 1913 he opened another store for Chanel in Deauville, and a year later one more in another beach town, Biarritz. The stores generated a huge turnover, and Coco soon repaid the entire amount of the loan she had received from her love, becoming an independent businesswoman. The beloved man was never faithful to her. Their relationship lasted for nine years, during which time Capel married an English aristocratic lady of his social standing, but he continued his passionate affair with Coco. In December 1919, he was on his way to Cannes for Christmas when he was killed in a car crash. Heartbroken, Coco rushed to the scene immediately upon hearing the news. As it turned out, he continued to support her even after his death: in his will, he left her 40 thousand pounds, which Chanel used to purchase the now legendary villa in Garches. Two years after the death of her lover, Coco implemented their idea: Chanel N°5, the first perfume of the fashion house, was launched, which is still considered to be the scent of love.

Domenico Dolce és Stefano Gabbana

A 19 éves Stefano elszántan kereste a lehetőséget, hogy bekerüljön a divat világába, ezért egy közös baráton keresztül találkozót kért az akkor már divattervező Domenico Dolcétól. Arra a kérdésre, hogy honnan fogja felismerni, Dolce így felelt: *„alacsony vagyok, és úgy öltözködöm, mint egy pap. Az összes ruhámat egy papi kellékeket áruló boltban veszem."* Gabbana őrültségnek hitte, de amikor megérkezett a diszkóba, azonnal felismerte a tervezőt, aki talpig feketét viselt, szürke, álló nyakú inggel. Így kezdődött két évtizedes szakmai és magánéleti kapcsolatuk, melynek során 1985-ben alapított gigantikus divatbirodalmukkal Hollywoodot is maguk mellé állították. *„Nem tudom, mi a titkunk, de működik. Folyamatosan veszekszünk, de amin dolgozunk, abból a viták után Dolce&Gabbana lesz, nem csupán az én és az ő elképzeléseinek keveréke"* – nyilatkozta egyszer Stefano Gabbana. Habár a pár a kétezres évek elején hivatalosan is szakított, saját bevallásuk szerint ez kapcsolatukat csak még erősebbé tette. *„Mindig is tiszteltük egymást. Korábban az ágyunkat is megosztottuk, de most, hogy szerelmünk már csak plátói, barátságunk és együttműködésünk még kifinomultabbá vált."* Heves temperamentumuk és a világról alkotott markáns véleményük nem aratott mindig osztatlan sikert. Egy, az olasz Panorama magazinnak adott 2015-ös interjú során kijelentették: *„Nem támogatjuk, hogy a melegek gyermeket adoptáljanak. Egyetlen család létezik, a hagyományos."* Az interjúban a lombikbébiket szintetikus utódoknak nevezték, a béranyaságot

Domenico Dolce & Stefano Gabbana

19-year-old Stefano was relentlessly looking for an opportunity to enter the fashion world, so he asked for a meeting with Domenico Dolce, already working as a designer, through a common friend. To the question how he would recognize him Dolce answered: *"I'm short and I dress like a priest. I buy all my clothes at a shop for priests."* Gabbana thought it was crazy, but when he arrived at the disco, he immediately recognized the designer, dressed in all black with a gray high-collar shirt. Thus began their two-decade-long professional and private relationship, during which time they also conquered Hollywood with their immense fashion empire, founded in 1985. *"I don't know what it is, but we have it. We fight all the time, but after the fight what we are working on becomes Dolce & Gabbana, not just him, not just me"*, Stefano Gabbana said once. Although the couple officially broke up in the early 2000s, they claimed it only made their relationship stronger. *"I think we have always had a lot of respect for each other. Before we shared everything, we shared sex. Now it is platonic, and in some way it is more sophisticated."* Their fierce temperament and strong opinions on the world haven't always brought unquestionable success. During a 2015 interview with the Italian Panorama magazine they stated: *"We oppose gay adoptions. The only family is the traditional one."* In the interview, they called IVF babies chemical children and

fashion, love, story

pedig szintén természetellenesnek ítélték. Konzervatív felfogásukat a családról a márkájuk is hűen tükrözi: ikonikus plakátjaikon a hagyományos, katolikus, olasz nagy família idealizált képe látható, heteroszexuális és fehér szereplőkkel. Dolce abból sem csinált titkot, hogy nem hisznek a melegházasságban, 23 éven át tartó kapcsolatuk alatt ezért nem házasodtak össze. A „homofób meleg párként" is emlegetett szicíliai duó arra készül, hogy halálukkal a márkát is a sírba viszik, a D&G labelt senki sem viheti tovább. *„Ha a szerelem akkor születik, amikor fiatal vagy – számomra az első tapasztalat volt, számára is az első szerelem –, akkor az tiszta és totális, nem ismer kompromisszumot"* – nyilatkozta Dolce 2018-ban a Corriere della Sera olasz napilapnak.

Hubert de Givenchy és Audrey Hepburn

Egy félreértésnek köszönhető találkozásuk mindkettőjük karrierjét az egekbe repítette, legendás kapcsolatuk pedig – habár sokak szerint csak plátói volt – életük végéig lángolt. A fiatal Audrey Hepburn 1953-ban, első jelentős filmsikere, a Római vakáció után Párizsban keresett ruhákat következő filmje, a Sabrina forgatásához. Az akkor még ismeretlen Givenchy éppen saját kis tervezőstúdiójának felfuttatásán dolgozott, amikor bejelentkezett hozzá Ms. Hepburn. A húszas éveiben járó Givenchy nagy reményekkel készült a találkozóra, abban a hiszemben, hogy a nagy hollywoodi sztár, Katharine Hepburn teszi majd tiszteletét nála. Annál nagyobb volt

they also judged surrogacies to be unnatural. Their conservative view on family is accurately represented by their brand: their iconic posters feature an idealized image of a traditional, Catholic, large Italian family with heterosexual and white characters. Dolce has made no secret of the fact that they don't believe in gay marriage, which is why they had never married during their 23-year-long relationship. The Sicilian duo, dubbed the "homophobic gay couple", is preparing to take the brand to the grave with them, with no one to continue the D&G label. *"If a love is born when you are young - for me it was the first experience, for him the first love story - it is pure, total"*, Dolce said in 2018 to the Italian daily newspaper, Corriere della Sera.

Hubert de Givenchy & Audrey Hepburn

They met due to a misunderstanding, but it gave wings to both of their careers, and their legendary relationship – though many would say only platonic – was ablaze until the end of their lives. In 1953, after her first major film success, Roman Holiday, a young Audrey Hepburn went to Paris to look for clothes for the shooting of her next film, Sabrina. The still unknown Givenchy was working on promoting his small design studio when Ms Hepburn booked an appointment. Givenchy, still in his twenties, prepared for the meeting with high hopes, believing that the great Hollywood star Katharine Hepburn would pay him

a meglepetése, amikor a szalonba egy 24 éves kecses lány érkezett egyszerű csíkos t-shirtben, nadrágban, valamint egy piros szalaggal átkötött szalmakalapban. Audrey felpróbált néhányat a letisztult szabásvonalú, modern darabok közül, majd felkérte Givenchyt, hogy tervezze meg ruhatárát következő filmjéhez. A tervező zavartan visszautasította, de Hepburn nem tágított. Givenchy később így emlékezett arra a napra: *„Vacsorára invitált, ami akkoriban elég szokatlannak számított egy hölgy részéről. A vacsora alatt pedig rájöttem, hogy ő egy angyal."* Hepburn szintén istenítette őt: *„Csak az ő ruháiban érzem, hogy önmagam vagyok. Sokkal több mint egy tervező, személyiséget hoz létre."* A film jelmezeit Oscar-díjjal jutalmazták, Audrey pedig szerződésben rögzítette, hogy elkövetkezendő filmjeiben ruhatárát csakis Givenchy tervezheti. De a mozivásznon túl is segítette karrierjét, személyes ruhatárát is tőle rendelte, részt vett a kollekciók kampányaiban és a 21. század egyik legnagyobb hatású darabja is közös munkájuk eredménye: az Álom luxuskivitelben nyitójelenetében látható, olasz selyemből készült kis fekete ruha divattörténelmet írt. Amikor a színésznő 1992-ben megtudta, hogy rákos lett, utolsó kívánsága az volt, hogy hazatérhessen: Givenchy lélegeztetőgéppel felszerelt magángépet szerzett, hogy múzsája Svájcba utazhasson. Amikor Tolochenaz kis falujába megérkeztek, még egy utolsó karácsonyt együtt töltöttek. Audrey január 20-án hunyt el, a férfi végig mellette maradt. Givenchy később könyvet írt *„To Audrey with Love"* címmel, melyben úgy fogalmaz, hogy barátságuk olyan volt, mint egy házasság. *„Igéző nő volt, a szerelem és a szépség inspirálója, és a tündérek sohasem tűnnek el teljesen."*

Maurizio Gucci és Patrizia Reggiani

1995. március 27., Milánó. A feleség, Patrizia Reggiani által felbérelt bérgyilkos végez Maurizio Guccival, a Gucci család 47 éves örökösével. Így ért véget tündérmeseként indult kapcsolatuk, amely felforgatta a Gucci család életét, és örökre megváltoztatta a brand történetét. Az erős akaratú, különc Patrizia személyisége imponált a fiatal Mauriziónak, a mesés Gucci-birodalom örökösének, aki 1972-ben apja, Rodolfo Gucci tanácsa ellenére feleségül vette szerelmét. Mindketten 24 évesek voltak. Fényűző életük a megalománia határát súrolta: 64 méteres jachtjukon egzotikus magánszigetekre utaztak, „Mauizia" rendszámú luxusautójuk sofőrje pedig rendszeresen Jackie Onassis és a Kennedy-klán összejöveteleire fuvarozta őket. A pár ingatlanarzenálja a Saint Moritz-i síparadicsomtól Acapulcón át a New York-i Olympic Tower penthouse-áig terjedt.

a visit. He was all the more surprised when a graceful 24-year-old girl arrived at the salon wearing a simple striped T-shirt, pants, and a straw hat tied with a red ribbon. Audrey tried on some of the clean-cut modern pieces, then asked Givenchy to design her wardrobe for her next film. The designer was baffled and refused, but Hepburn did not give up. This is how Givenchy later recalled that day: *"She invited me for dinner, which was unusual for a woman to do back then, and it was at dinner that I realised she was an angel."* Hepburn also worshiped him: *"Givenchy's clothes are the only ones I feel myself in. He is more than a designer, he is a creator of personality."* The costumes of the film were awarded an Oscar, and Audrey signed a contract that only Givenchy could design her wardrobe for her upcoming films. But she didn't only help his career in the film industry, she ordered her personal wardrobe from him as well, participated in the campaigns of his collections, and one of the most significant pieces of the 21st century was also the result of their work together: the little black dress made of Italian silk in the opening scene of Breakfast at Tiffany's made fashion history. When the actress found out in 1992 that she had cancer, her last wish was to return home: Givenchy arranged a private airplane equipped with a ventilator to help her muse travel to Switzerland. When they arrived in the small village of Tolochenaz, they spent one last Christmas together. Audrey died on 20 January, and he remained by her side until the end. Givenchy later wrote a book called *"To Audrey with Love"*, in which he claims that their friendship was like a marriage: *"She was an enchantress, inspiring love and beauty. And fairies never quite disappear altogether."*

Maurizio Gucci & Patrizia Reggiani

March 27, 1995, Milan. The hitman hired by the wife, Patrizia Reggiani kills Maurizio Gucci, the 47-year-old heir of the Gucci family. That is how their relationship with a fairytale beginning ended, a relationship which turned the life of the Gucci family upside down and changed the history of the brand forever. The personality of the strong-willed, eccentric Patrizia attracted the young Maurizio, heir to the fabulous Gucci empire, who married his love in 1972 against the advice of his father, Rodolfo Gucci. They were both 24. Their luxurious lifestyle bordered on megalomania: they traveled to exotic private islands on their 64-meter yacht, and the driver of their luxury car with the license plate "Mauizia" regularly took them to the events of Jackie Onassis and the Kennedy clan. The couple's real estate portfolio included properties in the ski paradise of St. Moritz, Acapulco, and the penthouse of the Olympic Tower in New York. *"Maurizio felt free with me. We had fun, we were a team"*, remembered Reggiani, who claimed to be the chief business advisor of her husband. During the eighties, they organized legendary thematic parties inspired by different colors: not only the guests' clothes but also the color of the food had to match the theme. But their relationship went downhill after Rodolfo Gucci's death.

fashion, love, story

„Maurizio szabadnak érezte magát mellettem. Egy csapat voltunk” – emlékszik vissza Reggiani, aki saját bevallása szerint üzleti ügyekben férje főtanácsadója volt. A 80-as években legendás tematikus partikat adtak, melyeket egy-egy szín ihletett: a résztvevők ruházatának, de még az ételek színének is illeszkednie kellett. Kapcsolatuk Rodolfo Gucci halála után azonban lejtőre került. Maurizio 50 százalékos részesedést örökölt a cégben, de rossz döntések sorozatának következtében a márkát az összeomlás szélére sodorta. Az ikonikus pár 1991-ben elvált, ám Patrizia nem tudott napirendre térni afelett, hogy férje rendszeres hűtlenségével tönkretette őt. Amikor a fülébe jutott, hogy Maurizio házasságot tervez új élettársával, a szintén elvált, belsőépítész Paola Franchival, elérkezettnek látta az időt, hogy beváltsa korábban többször is hangkazettán küldött halálos fenyegetéseit. Amellett, hogy nem tűrte volna el, hogy az új Mrs. Maurizio Gucci a helyébe lépjen, attól is rettegett, hogy exférjétől született két lánya elveszítheti örökségét, ha a párnak közös gyermeke születik majd. Folytatásos krimibe illő fordulatok után a bíróság 1998-ban végül 29 év börtönbüntetést szabott ki Patrizia Reggianira, ám 16 év után szabadult. *„Ha most találkozhatnék Maurizióval, elmondanám neki, hogy szeretem, és ő volt a leg fontosabb az életemben. Hogy mit válaszolna erre? Valószínűleg azt, hogy ez az érzés nem volt kölcsönös”* – nyilatkozta egy 2016-ban adott interjúban.

Isabel és Ruben Toledo

Isabel Toledo, Michelle Obama öltöztetője, a beiktatási ceremónián viselt sárga kabát és ruha tervezője méltán érdemelte ki a „dizájnerek dizájnere” jelzőt. Férjével, az illusztrátor Rubennel a New York-i kreatív élet motorjai voltak, olyan barátokkal, mint Andy Warhol, Keith Haring és Patricia Field. Elsöprő szerelmüket a divat és a művészet házasságának is nevezték, az 1 év és 1 nap különbséggel Kubában született páros vitathatatlanul New York egyik legeredetibb duója volt. A varrónői tudását tökéletességre fejlesztő Isabel sohasem tartotta magát klasszikus dizájnernek. A divatra úgy tekintett, mint „folyékony építészetre”. *„A szabás-varrás technikáját mindennél jobban szeretem. A varrónő az, aki a divatot belülről ismeri. Az elkészítés technikája az igazi művészet, nem a divattervezés”* – fogalmazott egy 1989-ben adott interjúban. Nem sokkal később az International Herald Tribune cikkében a divat újhullámos tervezői között említi John Galliano, Romeo Gigli és Marc Jacobs mellett. 1998-ban aztán úgy döntött, hogy kiszáll a fashion show-k jelentette mókuskerékből, és férjével együtt létrehozott saját, kreatív világára koncentrál. Jelmezeket tervezett a Broadway-re, kollekciókat Anne Klein számára és cipőket a Payless-nek. 2012-ben, hét évvel az emlőrák általi tragikus halála előtt önéletrajzi könyvet írt, melyet férje illusztrált. A nő Rubent tekintette élete fénypontjának. *„Középiskolások voltunk, amikor Ruben első látásra beleszeretett a félénk, álmodozó kislányba. Én először Ruben művészetébe szerettem bele, és még négy év kellett, hogy felismerjem, ő életem szerelme. Rájöttem, hogy ő a hiányzó láncszem, a szó legszebb értelmében. Az életben gyakran a szerelem a hiányzó láncszem. Amikor ez megadatik, az élet minden más területe is kivirágzik.”*

Maurizio inherited a 50% stake in the company, but due to a series of bad decisions he pushed the brand to the brink of collapse. The iconic couple divorced in 1991, but Patrizia could not get over the fact that his husband had ruined her with his regular infidelity. When she heard the news that Maurizio was planning to marry his new partner, the also divorced interior designer Paola Franchi, she felt the time had come to fulfill the death threats she had previously sent several times on audio cassettes. Apart from not being able to tolerate being replaced by a new Mrs Maurizio Gucci, she also feared that her two daughters by her ex-husband could lose their inheritance if the couple had a child together. After a series of twists and turns fit for a murder mystery, the court finally sentenced Patrizia Reggiani to 29 years in prison in 1998, but she was released after 16 years. *“If I could see Maurizio again I would tell him that I love him, because he is the person who has mattered most to me in my life. I think he’d say the feeling wasn’t mutual”*, she said in an interview in 2016.

Isabel & Ruben Toledo

Isabel Toledo, Michelle Obama’s stylist, the designer of the yellow jacket and dress worn at the inauguration ceremony, truly deserved the title of “designer of designers”. Together with her husband, illustrator Ruben, they were the engines of creative life in New York, with friends like Andy Warhol, Keith Haring and Patricia Field. Their all-consuming love was also called the marriage of fashion and art: born 1 year and 1 day apart in Cuba, the couple was arguably one of New York’s most original duos. Developing her talent as a seamstress to perfection, Isabel never considered herself a classic designer. She saw fashion as “liquid architecture”. *“I really love the technique of sewing more than anything else... the seamstress is the one who knows fashion from the inside! That’s the art form really, not fashion design, but the technique of how it’s done”*, she claimed in an interview in 1989. Not much later, the International Herald Tribune listed her in an article among new wave fashion designers alongside John Galliano, Romeo Gigli and Marc Jacobs. Then in 1998, she decided to get out of the rat race of fashion shows and focus on her own creative world she had made with her husband. She designed costumes for Broadway, collections for Anne Klein and shoes for Payless. In 2012, seven years before her tragic death from breast cancer, she wrote an autobiography illustrated by her husband. She considered Ruben the light of her life. *“Love was the guiding light that introduced me at a young age to my husband, the artist and illustrator Ruben Toledo, who fell in love at first sight with a shy dreamer of a girl. I fell in love with Ruben’s art first. It took another four years for me to reciprocate and realize that this kid was the love of my life. (...) I discovered that Ruben was the missing link, in the best possible sense of those words. Love is often the missing link in life. Once that element flowers, the rest of life seems to flow along.”*

Stay in Style

Ki ne cserélne egy-két napra egy világsztárral, hogy élvezhesse a hírnév előnyeit?

It's your turn to be in the spotlight! Enjoy the exclusive benefits and follow in the footsteps of the world-famous celebrities.

„Pest megér egy estet, luxuskivitelben" csomagajánlat tartalma:

- Egy üdvözlő ital érkezéskor
- Privát háznézés azokban a lakosztályainkban, amelyekben híres világsztárok szálltak meg az évek során és bepillantást nyerhetnek impozáns vendégkönyvünkbe
- A szálloda vezetőségének személyes ajánlásai a város felfedezésére
- A szobában felszolgált pazar reggeli
- Eggyel magasabb szobakategória biztosítása az eredetileg foglalthoz képest – foglaltság függvényében
- Ingyenes parkolás a szálloda mélygarázsában

Foglalja le *„Stay in Style"* csomagajánlatunkat és máris kezdődhet a nagy kaland, fedezze fel Budapestet újra!

Our special "Luxury Staycation in Budapest" offer includes:

- *Welcome drink upon arrival*
- *A private tour of our suites, where famous stars have stayed and gain an insight into our fascinating guestbook of countless world celebrities*
- *Personal recommendations to explore their favourite places in the city*
- *Gorgeous In-room dining breakfast*
- *Upgrade to the next room category – subject to availability*
- *Complimentary parking in the hotel's underground garage*

Book our 'Stay in Style' package and let the big adventure start to rediscover Budapest.

Ajánlatunkat védettségi igazolvánnyal rendelkező vendégek vehetik csak igénybe a mindenkori kormányzati előírások függvényében!

Használja SZÉP Kártyáját fizetéskor!

KEMPINSKI HOTEL CORVINUS BUDAPEST
1051 Budapest, Erzsébet tér 7-8.
+36 1 429 3777
hotel.corvinus@kempinski.com
kempinski.com/budapest

Kempinski Hotel Corvinus
BUDAPEST

fülbevaló/earrings **Saint Laurent (Heaven)**
gyűrűk/rings **Wessely Jewel (Home of Fashion)**

THE BIRTH OF VENUS

Vénusz szül(et)ése

szerző *author* **Reményi Diána**
fotó *photo* **Martin Wanda**
divatszerkesztő *fashion director* **Kiss Márk**
haj *hair* **Pásztor László**
smink *MUA* **Knoll Gabi**

NEM CSAK A SZÉPSÉGE, A GONDOLKODÁSMÓDJA IS MEGOSZTÓ, AMELYEKET VISZONT, HA MÁS NEM, A NEMZETKÖZI DIVATVILÁGBAN ELÉRT SIKEREI TAGADHATATLANUL ALÁTÁMASZTANAK – NEM MINTHA SZÜKSÉGE LENNE RÁ. INTERJÚ A SZERELEMGYERMEKÉVEL VÁRANDÓS MIHALIK ENIKŐVEL, EGY DÖNTÉSEIBEN MEGINGATHATATLAN, LAZA, VICCES ÉS VÉRPROFI TOPMODELLEL, AKINEK A SZERELEMBEN ÉPPOLYAN FONTOS AZ EGYENLŐSÉG, MINT AZ ELSŐ RANDIN SÜSÜ, A SÁRKÁNY.

NOT ONLY HER BEAUTY BUT HER WAY OF THINKING IS DIVISIVE AS WELL, WHICH, IF NOTHING ELSE, IS UNDENIABLY SUPPORTED BY HER SUCCESSES IN THE INTERNATIONAL FASHION WORLD – NOT THAT SHE NEEDS IT. AN INTERVIEW WITH ENIKŐ MIHALIK, AN UNWAVERING, EASYGOING, FUNNY AND PROFESSIONAL TOP MODEL, WHO IS EXPECTING A CHILD OF LOVE, WHERE WE ALSO LEARN THAT EQUALITY IN LOVE IS AS IMPORTANT FOR HER AS SÜSÜ THE DRAGON ON HER FIRST DATE.

Minden nagyon gyorsan történt veletek az elmúlt egy évben, legalábbis ami azt a sztenderd ismerkedési folyamatot illeti, aminek általában a családalapítás a vége. Ez a körülményeknek vagy a mindent elsöprő szerelemnek köszönhető?
Erre azért nehéz egyből válaszolnom, mert nekem az ilyen elsöprőnek titulált szerelmek nem feltétlen járnak pozitív képzettársítással. Egyrészt úgy vagyok vele, hogy engem ne söpörjön el semmi, másrészt ezek a szerelmek utólag olyanok, amelyekbe fejest ugrunk ugyan, és jó úszkálni az érzelemtengerben, de azért jó lett volna valami kapaszkodó is. A múltban sokszor elkövettem azt a hibát, hogy az ilyen jellegű szerelmekben teljesen elfeledkeztem magamról, és olyan emberekkel voltam kapcsolatban, akiknek nem tűnt fel, vagy épp természetes volt, hogy én a saját igényeimet is a háttérbe szorítom miattuk.

Akkor mondhatjuk, hogy minden kapcsolatban nagyon odaadó vagy, csak eddig a rossz típusba szerettél bele?
Én tipikusan odaadó vagyok, az apró szívességektől a nagy gesztusokig, de most nem akarom felhozni a szerelem öt nyelvét. És bizony volt olyan párom, aki előre közölte, hogy ő ezt nem fogja tudni viszonozni, és csak saját magamat bántanám azzal, ha esetleg várnék cserébe valamit. Ez minden bizonnyal nem az én típusom. Visszatérve az előző kérdésedre, ezért van az, hogy ami most történik, azt nem tudom így azonosítani, még ha romantikusan hangzik is. Mert amikor Dáviddal megismerkedtünk, nem viharok törtek ki, hanem épp az ellenkezője, minden elcsendesült. Abszolút és határozottan szerelemről van szó, de valami sokkal harmonikusabb dolgot képzelj el: önmagunk vagyunk egymás mellett, nincsenek többé kételyek. Amikor az ész és a szív összefonódik.
Többek között emiatt nem bánom, hogy minden elég gyorsan történt, mert élvezem, ahogyan alakul a kapcsolatunk, hogy nem kellett mindent eltervezni, hogy egyikünk sem nyomta meg a féket, hogy sosem éreztem azt, ő valamitől megijed vagy meghátrál. Természetesen utazunk egy biztonságosnak tűnő hullám tetején, ami úgy sodor minket, hogy közben egyikünk sem pánikol. Tök jó csapat vagyunk.

Ez a kapcsolati gyorsaság inkább akkor lehetne furcsa, vagy mondjuk baljós, ha mindketten a húszas éveitek elején járnátok. De már nem vagytok gyerekek, és nyilván van összehasonlítási alapotok is. Sokszor csalódtál?
Nyilván törték össze a szívemet, de én olyankor sosem az adott személyt hibáztattam. Inkább azt a hitet gyászolom el, amit a kapcsolatba vetettem, hogy akár jók is lehettünk volna együtt, hogy valami, amiben én még láttam volna reményt, amiért én még küzdöttem volna, az megszűnik. Mert azt fontos tudni, hogy én soha nem tudtam volna úgy együtt lenni valakivel, hogy azt az adott pillanatban ne gondoltam volna százszázalékosan komolynak. És ez nem azt jelenti, hogy mindenkivel azt képzeltem, hogy egy napon majd összeházasodunk és családot alapítunk, de akkor úgy éltem, hogy nem létezik tökéletesebb ember, akivel lehetnék.

Everything has happened to you very quickly over the past year, at least as far as the standard dating process is concerned, which usually ends with starting a family. Is this thanks to circumstances or all-consuming love?
It's hard for me to answer this right away because such love stories, the ones considered all-consuming, don't necessarily have a positive connotation for me. On the one hand, I don't want anything to consume me, and on the other hand, later it usually turns out that we just dove into these loves and although it is good to swim in the sea of emotions, it would have been good to have something to hold on to. In the past, I have often made the mistake of completely forgetting about myself in this kind of love and being in relationships with people who didn't notice, or just took it for granted, that I push my own needs into the background because of them.

Is it fair to say then that you are very devoted in every relationship, but you have fallen in love with the wrong type every time so far?
I'm generally devoted, from small favors to big gestures, but now I don't want to bring up the five love languages. And yes, I had a partner who told me in advance that he wouldn't be able to reciprocate this, and I would only hurt myself if I expected something in return. This is certainly not my type. Going back to your previous question, that's why I can't identify what's happening right now, even if it sounds romantic. Because when I met Dávid, there weren't storms, quite the opposite, everything calmed down. It's absolutely and definitely love, but imagine something much more harmonious: we're ourselves with each other, there are no doubts anymore. When the mind and heart are intertwined.
Among other things, this is why I don't mind that everything has happened so fast, because I enjoy the way our relationship is unfolding, that we didn't have to plan everything, that neither of us stepped on the brakes, that I have never felt like he was scared or backing away from something. We are naturally riding on a seemingly safe wave, which is carrying us along without either of us panicking. We are a really good team.

The speed of the relationship would be stranger, or let's say more ominous, if you were both in your early twenties. But you are no longer children, and you obviously have something to compare it with. Have you been disappointed many times?
I have obviously had my heart broken, but even then, I never blamed the other person. Rather, I mourn the faith I placed in the relationship, that we could have been good together, that something I still had hope for, that I would have struggled for, just disappeared. Because it's important to know that I could never have been with someone if, at that given moment, I wasn't one hundred percent serious about it. And I don't mean that I imagined with everyone that one day we would get married and start a family, but at the time I lived with the knowledge that there was no one more perfect I could be with.

ruha/dress **Pakame (Home of Fashion)**
testékszer/body chain **ASOS**

„Amikor Dáviddal megismerkedtünk, nem viharok törtek ki, hanem épp az ellenkezője, minden elcsendesült. Önmagunk vagyunk egymás mellett, nincsenek többé kételyek."

"When I met Dávid, there weren't storms, quite the opposite, everything calmed down. We're ourselves with each other, there are no doubts anymore."

kalap/hat **Vecsei Millinery**
ruha/dress **VIktoriaVarga (Home of Fashion)**
cipő/shoes **Steve Madden (Office Shoes)**
virágcsokor/flower bucket **Attila Nemeth Florist**

Ez a fajta maximalizmus egyébként a sikeres emberek jellemvonása.
Ha ez nincs, mi marad? Akkor nézegethetjük az óránkat, hogy oké, végül is telik az idő, amíg nem jön valaki jobb. Nekem ez nem megy.

Gondolom, nemcsak a kapcsolatokhoz és a munkához, de egy szendvics elkészítéséhez is így állsz hozzá – csak hogy valami banális dolgot mondjak.
Vicces, hogy pont ezt említed, mert igen, abban is ilyen vagyok. (nevet) De az azért fontos, hogy mindig felmérem a helyzetet, és belátom, ha valami nem az én ligám. Nem mennék el egy szkanderversenyre és mondogatnám, hogy én márpedig mindent megtettem, mert tudom, hogy esélyem sem lenne. Ha viszont valamit vállalok, azt nem tudom és nem is akarom száz százalék alatt vinni. Akkor sem, ha épp mondjuk, szarul vagyok. Az én szakmámban ha az ember besétál a stúdióba, minden áldott alkalommal a küszöbön kell hagyni a csomagot, amiben a magánélet és az ehhez kapcsolódó érzések vannak. Odabent pedig mosoly, és már minden a munkáról szól. Nincs olyan opció, hogy feltesznek egy másfél óráig tartó sminket, öt perc múlva pedig zokogásban törsz ki. Ez olyan, mint a színészet: egy adott időben vagy a kamera előtt, akkor kell eljátszani a szerepet, nem akkor, amikor már begyógyultak a sebeid. Aztán ha otthon vagy, eheted a fagyit és bőghetsz kedvedre.

Igazi kozmopolita vagy. Élhetnék olyan közhelyekkel, hogy az egész világ a lábaid előtt hever – ami egyébként azért is igaz, mert egy jóval tágabb perspektívából látod a világot, mint az átlag –, de inkább arra vagyok kíváncsi, hogy bár New Yorkban élsz, mégis egy magyar férfi mellett kötöttél ki. Jobban szeret a magyar?
Én mindig is úgy gondoltam, hogy a különböző kultúrák összeérhetnek, és nem mindenkinek kell feltétlen otthonról párt találnia. Aztán találkoztam Dáviddal, és a mi első esténk, első napunk, amit átbeszélgettünk, az tényleg arról szólt, hogy közös a kulturális alapunk. És ez nagy felismerés volt, hogy mennyire jó az, hogy ugyanonnan jövünk, ugyanaz az értékrendünk, ugyanazokról a dolgokról, gyerekkori emlékekről tudunk beszélgetni. És tényleg azt éreztem, hazaértem. Nagyon szeretem őt.
A volt kapcsolataimban ez egyébként mindig kicsit nehéz volt, hogy a számomra jó és fontos kiskori emlékeket ők nem feltétlen értették. És amikor mutatni akartam például egy helyet, egy rajzfilmet vagy csak a Túró Rudit, de nem ment át, netán negatív visszajelzés érkezett, hogy fú, ennek a rudinak de szar az íze, az azért lelombozza az embert, bármennyire apróságnak tűnik. Mert egyből belegondolsz, hogy na, vele tuti nem fogok soha Túró Rudit majszolni a tévé előtt. És ez akkor már ott egy akadály. Úgyhogy nekem igenis jó volt beszélgetni az első randin Süsü sárkányról, vagy lefolytatni az anyukádék mit főztek hétvégén-féle beszélgetéseket. Dávid pedig nyilván mindent értett, és én úgy éreztem, de jó, nemcsak tudja, hogy miről beszélek, de ugyanazt érzi ezekkel kapcsolatban, amit én.
Az pedig a hab volt a tortán, hogy ő is ugyanúgy él kétlaki életet, mint én. Hidd el, én is pislogtam tizenhárom év New York-i élet után, hogy pont egy magyar férfival találtuk meg egymást, ráadásul odakint, így még az sincs, hogy esetleg nekem kellene kicsábítgatnom.

This kind of maximalism is a characteristic of successful people.
If not, what is left? Then we can keep checking the time, like okay, time at least passes somehow until someone better comes along. I cannot do this.

I guess this is your attitude towards not only relationships and work, but also, just to say something banal, making a sandwich.
It's funny that you mention that, because yes, I'm like this even when making a sandwich. (laughs) But it's important that I always assess the situation and realize if something is out of my league. I wouldn't enter an arm-wrestling contest and say that I did everything humanly possible, because I know I wouldn't stand a chance. But if I undertake something, I can't and won't do it unless I do my one hundred percent best. Even if, let's say I'm not well. In my profession, when you walk into the studio, every single time you have to leave behind your baggage, containing your private life and your feelings about it. And inside you smile and it's all about work. There's no option to break down in tears five minutes after you spent an hour and a half with the makeup artist. It's like acting: you are in front of the cameras at a given time, that's when you have to play the role, not when your wounds have healed. Then when you're at home, you can eat the ice cream and sob to your liking.

You are a real cosmopolitan. I could say clichés like you have the whole world at your feet – which is true by the way because you look at the world from a much broader perspective than the average person –, but I'm more curious about how you ended up with a Hungarian man even though you live in New York. Do you prefer Hungarian men?
I've always believed that different cultures can come together and not everyone has to find a partner from home. Then I met Dávid, and the first night and the first day we talked through was really about our common cultural heritage. And it was amazing to realize how great it is that we come from the same place, have the same values, and can talk about the same things and childhood memories. And I really felt like I arrived home. I really love him.
In my former relationships, it had always been a bit difficult that they didn't necessarily understand the childhood memories that are good and important for me. And when I wanted to show, for example, a place, a cartoon, or just some Hungarian sweets, they didn't understand it, or I might have even got a negative response, like come on this tastes like shit. These kinds of things can discourage a person, no matter how small they may seem. Because you immediately think that well, I'm never going to munch on Hungarian sweets with him in front of the TV. And then there is already an obstacle. So I really enjoyed talking about Süsü the dragon on the first date, or to have the "what your mom cooked over the weekend" kind of conversations. And Dávid obviously understood everything, and I thought that, good, not only does he know what I'm talking about, but he also feels the same way about them.
And the icing on the cake was that he also lives in two cities, just like me. Believe me, I was surprised too that after thirteen years of

cover story

„Rólam egyébként ezért pattannak le a negatív kommentek is, mert megingathatatlan vagyok az ízlésemben és a saját döntéseimben. Simán tudok akár egy jót röhögni is a szidalmakon, mert néha nagyon viccesen vannak megfogalmazva, és én értékelem a humort.”

“Anyway, that’s why negative comments bounce off me too because I’m unwavering in my taste and in my own choices. I can even easily laugh at the insults because sometimes their wording is very funny and I appreciate the humor.”

melltartó és bugyi/bra and panties **Fabian Kis-Juhasz**
leggings **Fabian Kis-Juhasz**
cipő/shoes **Saint Laurent (Heaven)**
fülbevaló/earrings **COS**

Nehéz egy topmodellt szeretni?
Biztos forrásokból tudom, hogy nem vagyok könnyű eset, de én ezt nyilván nem így látom. Nem hinném, hogy kettyósabb lennék, mint bárki más. (nevet)
A szakmából adódóan viszont okozhat nehézséget, nemcsak a féltékenység, de főleg a logisztika miatt, mert velem sokszor nem lehet fixre betervezni még egy orvosi időpontot sem, nemhogy egy baráti összejövetelt. Ez sokszor szülhet konfliktust, ezért kell egy lazább, simulékonyabb és elfogadóbb ember, különben nem megy. Egyébként ebben is segít a kor – harmincon túl már könnyebben viseled a tényt, hogy az élet kompromisszumokkal jár.

Jó, hogy felhoztad a féltékenységet. Dávid nem az? Mert valljuk be, azért sokan nehezen nyelik le azt a békát, hogy ha a szerelmét beguglizzák, akkor ott mondjuk, vannak meztelen fotók is.
Dávid egy liberális gondolkodású ember a magánéletben is, elég modern ahhoz, hogy őt az ilyesmi ne ingassa meg. Ő az a típus, aki tud büszke lenni erre.

A nagy vihart kavart Instagram-posztot ő fotózta?
Igen.

Elég képmutató dolog lenne, ha bármilyen indoklást várnék tőled, miközben mi is készítettünk meztelen fotókat rólad – ahogyan azt is felesleges indokolni, hogy divatszakmai szempontból miért releváns, fontos és érdekes akár a meztelenségével együtt fotóanyagot készíteni egy világhírű magyar topmodellről, amikor az várandós. Úgyhogy inkább azt kérdezem, beavatod őt az olyan szakmai döntésekbe, amelyek valamilyen szinten őt is érintik, gondolok itt egy fedetlen fotózásra?
Beavatni beavatom, de nem szól bele. Tudja, hogy mivel foglalkozom, hogy ez mivel jár, és azt is, hogy nekem ebben van egy sokkal hosszabb és korábbi tapasztalatom. Én se pofátlankodnék bele az ő karrierjébe és döntéseibe. Megbízik bennem, az ügynökömben, az adott csapatban. Tudja, hogy sosem csinálnék olyan dolgot, ami számára egyébként vállalhatatlan, és már csak magából kiindulva sem tartaná természetesnek, hogy ő mondja meg nekem, mit és hogyan csináljak. Sem szakmailag, sem a magánéletben.

A te lazaságod ezekben a dolgokban – és amúgy nagyjából mindenben – adottság, nevelés vagy a munkádból eredő megszokás kérdése?
Angolul van az a mondás, hogy Nature versus Nurture, azaz hogy az ember természete vagy a nevelés határozza meg inkább, milyen lesz felnőttkorára. Ez tesóknál nagyon érdekes, hogy ugyanazt a nevelést kapva is lehetünk teljesen különbözőek, de a kettő mindig keveredik egymással. Nekem szerencsém van, mert egyrészt mindig is szabadabb szellemű voltam, már gyerekként is, tehát van bennem egy adag genetikai lazaság, de ehhez az is hozzájárult, hogy a szüleim sosem álltak negatívan a tabutémákhoz. Ha a felnőttek sem tudnak mit kezdeni a halállal, a gyásszal vagy akár a szexualitással, hogyan lennének képesek gátlások nélkül elmagyarázni ezek fontosságát a gyerekeiknek?

living in New York, we found each other with a Hungarian man, and in New York of all places so I didn't even have to persuade him to live there.

Is it difficult to love a top model?
I have it on good authority that I am not an easy person, but I obviously do not see it that way. I don't think I'm more cray-cray than anyone else. (laughs)
My profession, however, can cause difficulties, not only because of jealousy, but mainly because of logistics, because with me it is often impossible to schedule even an appointment with a doctor, let alone a get-together with friends. This can often cause conflicts, so you need a more easygoing, flexible and accepting person, otherwise it won't work. Anyway, age helps with this as well – over thirty, it is easier to accept the fact that life involves compromises.

It's good that you brought up jealousy. Is Dávid the jealous type? Because let's face it, many people have a hard time digesting the fact that there are, let's say, nude photos when their partner's name is googled.
Dávid is a liberal-minded man in his private life as well, modern enough not to be shaken by that sort of thing. He's the type who can be proud of that.

Did he take the photos for the Instagram post that stirred up quite a storm?
Yes.

It would be quite hypocritical to expect any justification from you when we also took nude photos of you – just as it is unnecessary to justify why it is relevant, important or interesting from a fashion perspective to take photos of a world-famous Hungarian top model, even nude, when she is pregnant. So I'd rather ask, do you involve him in professional decisions that affect him on some level, I mean a photoshoot when you are in the nude?
He is involved, but he doesn't interfere. He knows what my job is, what it's about, and also that I have a much longer and earlier experience with this. I wouldn't interfere in his career and decisions either. He trusts me, my agent, the team. He knows I would never do something that is in any way unacceptable to him, not to mention that it isn't in his nature to naturally assume that he could tell me what to do and how to do it. Neither professionally, nor in private.

Is your easygoing nature in this regard — and pretty much everything else — a matter of personality, upbringing, or a habit stemming from your work?
There is a saying in English, Nature versus Nurture, that is, whether one's nature or upbringing determines more what she will be like as an adult. It is very interesting with siblings that they can be completely different even though they have had the same upbringing, but the two always mix together. I'm lucky because on the one hand, I've always had a more liberal way of thinking, even as a child, so my easygoing nature is genetic in part, but my parents' openness

ruha/dress **Kissmark**
cipő/shoes **Saint Laurent (Heaven)**
ujjdísz/ring **Schiaparelli**

„Van bennem egy adag genetikai lazaság, de ehhez az is hozzájárult, hogy a szüleim sosem álltak negatívan a tabutémákhoz.”

“I've always had a more liberal way of thinking, even as a child, so my easygoing nature is genetic in part, but my parents' openness with taboos has also contributed.”

blúz és pelerin/blouse and cape **Peter Mero**
fejdísz nyakdíszként/headpiece as a neckpiece **Vecsey Millinery**
leggings **Kissmark**
cipő/shoes **Balmain (Heaven Budapest)**

„Amit csinálunk, az minden esetben erős művészeti keretek között marad.”

“What we do would always remain within a strong artistic framework.”

Nem szeretném ragozni, de apás lányként azt még muszáj megkérdeznem, hogy sosem gondoltál arra, hogy ezek a fotók esetleg kellemetlenek lehetnek apukádnak?
Tisztában vagyok azzal, hogy ő és a nagypapám nem mindig a legnagyobb örömmel lapozták azokat a divatlapokat, amikben voltak szabadabb fotók, de én mindig úgy gondoltam, hogy amit csinálunk, az minden esetben erős művészeti keretek között marad. A fotósok, akikkel dolgoztam, a legjobbak a szakmában, tényleg művészek, és az eredmény, a meztelenség sosem ment át pornográfiába.

Ezzel meggyőzted őket?
Igen, mert én magam meg voltam erről győződve, és nem volt olyan fotó, amit ne tudtam volna bevédeni. A bizalom, ami már egészen kisgyerekkoromtól fogva irányult felém, megmaradt: mindig megbíztak bennem és hagyták, hogy szabadon bontakozzon a személyiségem, ez pedig egy olyan önbizalomcsomaggal ruházott fel, aminek köszönhetően már egészen a fiatalkori önállósodásomtól kezdve mindig meg tudtam védeni magam, nem hoztam horribilis döntéseket és nem bántam meg semmit az életem során. A felhőtlen gyerekkorom felnőttkoromra laza mentalitást adott, de egy nagyon erős belső iránytűt is. Így amikor ők azt látták, nemhogy nem szégyenkezem, de büszke vagyok arra, amit elértem, el tudták fogadni, hogy akkor ez nem lehet rossz dolog. Rólam egyébként ezért pattannak le a negatív kommentek is, mert megingathatatlan vagyok az ízlésemben és a saját döntéseimben. Ezért fontos, hogy száz százalékban higgyünk abban, amit csinálunk. Ha nem így lenne, akkor az bizony okozhatna gondot, főleg itthon.

Keményebbek a hazai kommentelők, mint mondjuk New Yorkban?
Kint egy olyan közegben élek, ami tele van fotósokkal, modellekkel, influenszerekkel, nem is kérdés, hogy posztolsz, az sem, hogy mit. Mindenkinek meghagyják a szabad döntést, ahogyan én is a kommenteket, amik tényleg nem zavarnak. Simán tudok akár egy jót röhögni is a szidalmakon, mert néha nagyon viccesen vannak megfogalmazva, és én értékelem a humort. De viccet félretéve, ilyen tekintetben még mindig nagyon érezhető itthon a város és vidék közti különbség, és ami a modern felfogást és liberális életszemléletet illeti, hiába cool hely Budapest, messze van egy olyan világvárostól, mint New York vagy akár Berlin, hogy közelebbit mondjak. Mert minden rosszindulat nélkül itt még mindig az a mentalitás, hogy amikor te feleség leszel és anyává válsz, onnantól te annyi vagy és kész, ahhoz mérten kell viselkedned. Sosem értettem ezt – mégis mihez mérten? Hiszen ettől még ugyanúgy ember vagyok, nő vagyok, fiatal vagyok, szeretem a csokoládét – egy papírtól, de még egy gyermektől sem leszek más ember, és a női identitásom sem szűnik meg létezni.

Apropó, női identitás! Azt hogyan viseled – és most kizárólag a férjeddel való kapcsolatodra gondolok –, hogy nem volt túl sok időtök kettesben élvezni egymást?
Ez volt az egyetlen bajom a karanténszituációval, hogy nem volt lehetőségünk a klasszikus értelemben vett randizási fázisokon keresztülmenni, és nekem ez nagyon hiányzott! Hogy otthon készülődjek, válogassam a ruhákat, küldözgessem a képeket a barátnőimnek, miközben azon izgulok, hogy hova megyünk vacsizni vagy épp lesz-e csók a randi végén.
Minket élesben kényszerített össze a vírushelyzet, de akkor azt mondtuk, nem baj, majd bepótoljuk, ha véget ér ez az őrület. Aztán jött a baba, úgyhogy egy ideig még biztos nem fogjuk! (nevet) De nem baj, mert mindkettőnknek az a hozzáállása, hogy a kislányunk születésével nem szűnünk meg sem önálló lényként, sem párként létezni. És igen, nyilván nagyon sok mindenben a baba lesz az első, de nem akarjuk hagyni, hogy csak körülötte forogjon majd mindkettőnk világa, hogy aztán teljesen elvesszünk ebben az örvényben, vagy elsodródjunk egymás mellől. Szeretnénk mindent bepótolni, és az a tudat vigasztal, hogy erre ott van az egész hátralévő életünk.

Olvastam, hogy először az Instagramon láttad meg őt. Gyakran mondják manapság, hogy a virtuális világ miatt elveszni látszik minden sorsszerűség – mondjuk ennyi erővel a sarki Starbucksban is kinézhetted volna –, te hogy vagy ezzel? Nem bántotta a hiúságodat, hogy nem ő hódított meg?
Ez igazából egy vicces sztori, ami a lehető legjobban sült el. Az egyik barátnőm bulit szervezett, és kitalálta, hogy mindenki hozzon magával egy szingli pasit, és akkor lehet ismerkedni, mire a másik egyből rávágta, hogy már tudja is, kit fog hozni. Amikor ideadta a telefont, hogy megmutassa Dávidot, egyből azt gondoltam, húha, hozzad! (nevet)
Szóval igen, úgy mentem a házibuliba, hogy tudtam, ő ott lesz, és kíváncsian vártam, milyen lesz élőben. De abszolút nem volt sérelem vagy törés, hogy nem ő szedett fel engem. Bár igazából ő szedett fel engem, csak nem tudott róla, hogy tulajdonképpen én szedettem fel magamat! (nevet)
Nekem ez tetszik, és bár azon a véleményen vagyok, hogy igenis kezdeményezhet egy lány, klasszikus értelemben azért ez nekem sem menne, így én általában megadom a jelzést, hogy a fiú merjen a tettek mezejére lépni. Mert az nekik is jobb – legalábbis az egójuknak mindenképp –, ha ők vadásznak le. Bár megjegyzem, mióta elmondtam neki, hogy ez hogyan is történt, azóta nagyon büszkén meséli a barátainak, hogy engem Enikő szedett össze!

Ami a női-férfi szerepeket illeti, mit hozol otthonról?
A szüleimnél azért a hagyományos, régimódi szerepek dominálnak, anyu vásárol be, nagyrészt ő az, aki takarít, főz stb. De nálunk már alap, hogy Dávid mindenben segít és támaszkodhatok rá. Jólesik, hogy kérhetek tőle dolgokat és nem csinál belőle problémát, nem az van, hogy ha koszos a padló, akkor Enikő, légyszi söpörj már fel, hanem fogja magát és megcsinálja, még unszolni sem kell. Nincsenek bennünk sztereotípiák, mindketten liberálisak vagyunk, és őszintén szólva nem hiszem, hogy a 21. században ez kérdés kellene, hogy legyen. Már nem női-férfi szerepekről van szó, hanem emberi szerepekről és kötelességekről. Mi már ezt fogjuk továbbadni a kislányunknak is.

with taboos has also contributed. If adults don't know what to do with death, grief, or even sexuality, how could they possibly explain the importance of these things to their children without inhibitions?

I don't want to dwell on this topic really, but as a daddy's girl I still have to ask, have you ever thought that these photos might be uncomfortable for your dad?
I'm aware that he and my grandfather weren't always happy to flip through the fashion magazines that had more suggestive photos, but I have always thought that what we do would always remain within a strong artistic framework. The photographers I've worked with are the best in the business, they are real artists, and the result, nudity, has never crossed into pornography.

Did this convince them?
Yes, because I was convinced of that myself, and there was no photo I couldn't defend. The trust that they had in me since I was a child has remained: they have always trusted me and allowed my personality to freely flourish, and this has given me a self-confidence that has enabled me to defend myself ever since I first started to become independent in my youth, I didn't make any horrible decisions, nor do I regret anything in my life. My happy childhood gave me an easygoing mentality as an adult, but also a very strong inner compass. So when they saw that not only am I not ashamed, but I am proud of what I have achieved, they were able to accept that it could not be a bad thing. Anyway, that's why negative comments bounce off me too because I'm unwavering in my taste and in my own choices. That's why it's important to believe one hundred percent in what you do. If this were not the case, it could cause problems, especially in Hungary.

Are Hungarian comments harsher than, let's say, in New York?
In New York I live in a milieu full of photographers, models, influencers, whether you post things is not a question, neither is the content. Everyone has the freedom to decide for themselves, I feel the same about the comments, which really don't bother me. I can even easily laugh at the insults because sometimes their wording is very funny and I appreciate the humor. But joking aside, in this respect the difference between the city and the countryside is still very noticeable in Hungary, and in terms of a modern way of thinking and a liberal view of life, despite being a cool place, Budapest is far from a metropolis like New York or even Berlin to mention a city closer to home. Because without any malice, there's still a mentality here that when you become a wife and a mother, from then on that's what you are, nothing else, and you have to behave accordingly. I have never understood that – according to what standards? After all, I am still a human being, I am a woman, I am young, I love chocolate – I will not be another person because of a piece of paper, but not even because of a child, and my female identity will not cease to exist either.

Talking of female identity, how can you stand – and now I'm thinking only of your relation-ship with your husband – that you didn't have much time alone together to enjoy each other?
This was my only problem with the quarantine situation, that we didn't have the opportunity to go through the dating phases in the classic sense, and I really missed that! Getting ready at home, browsing through the clothes, sending pictures to my girlfriends while I'm nervous about where to go for dinner or whether there will be a kiss at the end of the date.
The pandemic situation forced us to be together for real, but then we said it was okay and we would make up for it once this madness ended. Then the baby came along, so for a while we won't for sure! (laughs) But it's okay, because we both feel that with the birth of our daughter, we won't cease to be either independent people, or a couple. And yes, obviously the baby will come first in a lot of things, but we don't want to let either of our worlds to only revolve around her, only to get completely lost in this vortex, or to drift apart. We want to make up for everything, and I'm comforted by the knowledge that we still have the rest of our lives to do just that.

I read that you first saw him on Instagram. It is often said these days that destiny seems to be disappearing because of the virtual world – although you might as well have picked him up in a nearby Starbucks –, what do you think of this? Didn't it hurt your vanity that it was not him who conquered you?
It's actually a funny story that turned out the best possible way. One of my girlfriends was having a party and she decided that everyone would have to bring along a single guy, and then we could meet people, another friend immediately said that she already knew who she was going to bring. When she handed me her phone to show a picture of Dávid, I immediately thought, wow, go on, bring him! (laughs)
So yeah, I went to the party knowing he would be there, and I was curious to see what he would be like in person. But I feel absolutely no pain or friction because he didn't pick me up. Although he actually picked me up, he just didn't know that I was really having him pick me up! (laughs) I like it, and while I'm of the opinion that a girl can indeed take the initiative, I couldn't do it in the classical sense either, so I usually give the signal for the guy to take action. Because it's better for them too – at least for their egos definitely – if they seduce you. Although I must add, since I told him how it happened, he has been very proud to tell his friends that Enikő picked him up!

In terms of female-male roles, what do you bring from home?
With my parents the traditional, old-fashioned roles dominate, mom does the shopping, she is the one who usually cleans, cooks, etc. With us, it's been obvious that Dávid would help with everything and I could rely on him. It's good that I can ask him for things and he doesn't make an issue out of it, it's not like if the floor is dirty, then Enikő, please sweep it up, instead he just does it himself, I don't even have to nag. We don't have stereotypes, we're both liberal, and frankly, I don't think that should be an issue in the 21st century. It is no longer about female-male roles, but about human roles and responsibilities. We will pass this on to our daughter as well.

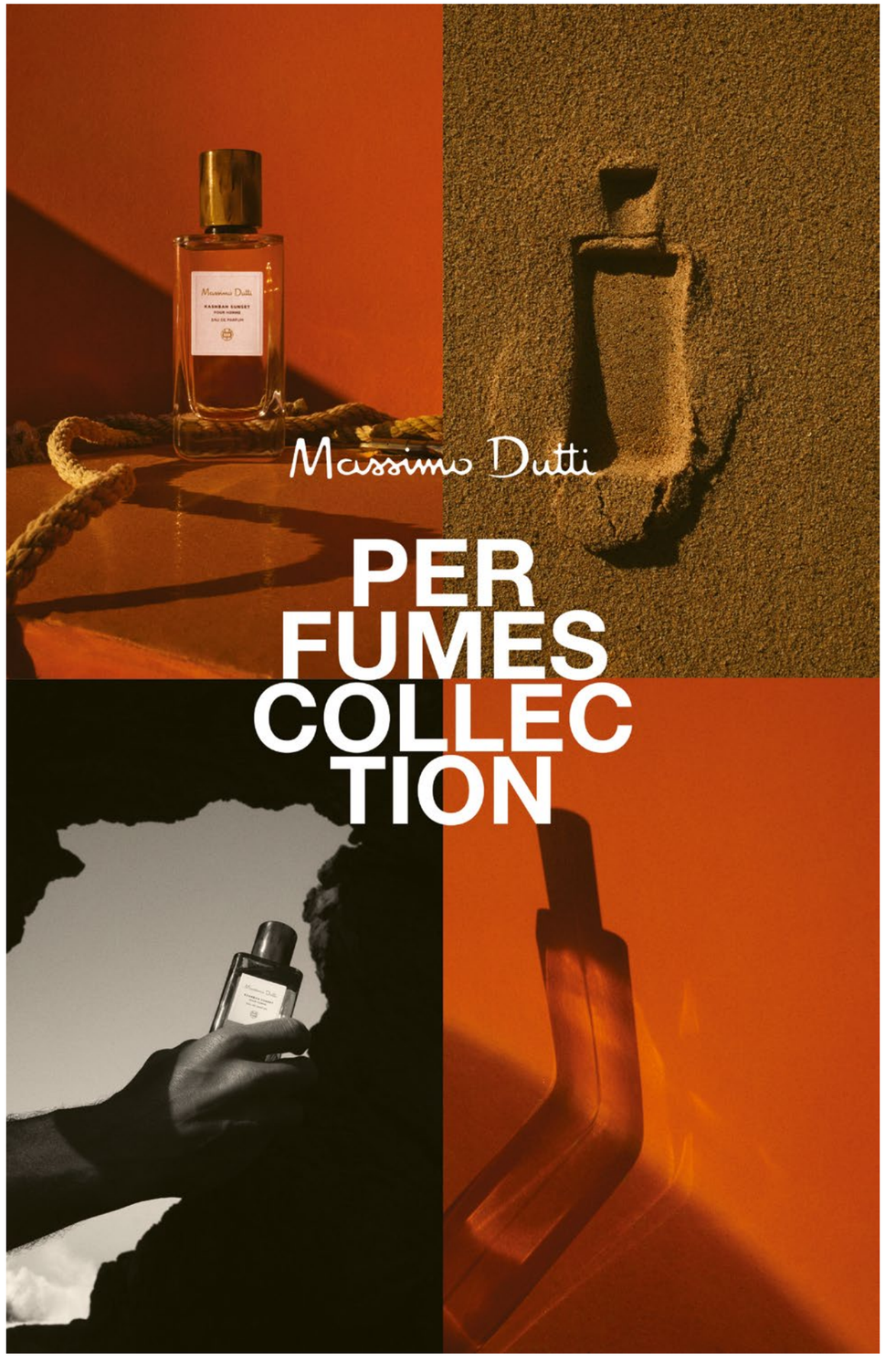
Massimo Dutti
PER
FUMES
COLLEC
TION

Massimo Dutti
PER
FUMES
COLLEC
TION

IN MEMORIAM PILINSZKY

fotó *photo* **Trunkó Bálint**
divatszerkesztő *fashion editor* **Kiss Márk**
smink *MUA* **Knoll Gabi**
haj *hair* **Barsi Balázs**

modellek *models*:
Artemis / Visage Model Management
Levi / WAM Models

A helyszínért külön köszönet illeti a Magyar Képzőművészeti Egyetemet.
A versek címét szándékosan nem tüntettük fel.
Special thanks to the Hungarian University of Fine Arts for the location.
The titles of the poems were intentionally not provided.

PILINSZKY JÁNOS A HUSZADIK SZÁZADI MAGYAR IRODALOM EGYIK LEGNAGYOBB HATÁSÚ KÖLTŐJE. KOPÁR SZAVAKKAL KIFEJEZETT VERSEINEK LEHENGERLŐ, ÖSSZETÉVESZTHETETLEN KÉPI VILÁGA ÉS FÉNYE VAN: OLYKOR REMÉNYT GYÚJT, MÁSKOR PORIG ÉGET. SZÜLETÉSÉNEK 100., HALÁLÁNAK 40. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL EGY, A DIVAT NYELVÉRE FORDÍTOTT KÜLÖNLEGES FOTÓANYAGGAL TISZTELGÜNK KÖLTŐI NAGYSÁGA ELŐTT.

JÁNOS PILINSZKY IS ONE OF THE MOST INFLUENTIAL POETS OF TWENTIETH-CENTURY HUNGARIAN LITERATURE. HIS POEMS, EXPRESSED IN BARREN WORDS, HAVE AN OVERWHELMING, UNMISTAKABLE IMAGERY AND LIGHT: SOMETIMES THEY INSPIRE HOPE, OTHER TIMES THEY BURN US TO DUST. ON THE OCCASION OF THE 100TH ANNIVERSARY OF HIS BIRTH AND THE 40TH ANNIVERSARY OF HIS DEATH, WE PAY TRIBUTE TO HIS POETIC GENIUS WITH A SPECIAL SET OF PHOTOS TRANSLATED INTO THE LANGUAGE OF FASHION.

ruha/dress **ViktoriaVarga (Home of Fashion)**
uszály/train **Kissmark**
öv/belt **Valentino (Heaven)**

fashion

Mindenem veszve, mire megjössz,
se házam nincs, se puha ágyam,
zavartalan heverhetünk majd
a puszta elragadtatásban.

Csak meg ne lopj! Csak el ne pártolj!
Ha gyenge vagy, végem van akkor.
Ágyban, párnák közt, uccazajban
iszonyu lenne felriadnom.

By the time you come I shall have lost
everything. No house, no soft bed.
We shall be able to lie undisturbed
in a bare ecstasy.

Only you must not rob me, you must not
desert me. If you are weak, I am finished.
Horrible, then, to awake, in a bed
among pillows, hearing the noise of the street.

LEVI
öltöny/suit **Sandro Paris**
kardigán/cardigan **TwinSet**
cipő/shoes **Massimo Dutti**
napszemüveg/sunglasses **Marc Jacobs (Sun and Eye)**

ARTEMIS
ruha/dress **Peter Mero**
harisnya/stockings **Wolford**
öv/belt **Mango**
hajpánt/headband **Fendi (Heaven)**

A gyémántüres múzeum
közepében egy melltű lángol,
Lerombol és megörökít
Hová jutunk e lángolásból?

A mozdulatlan karzatok?
Magányos kézelőd talán?
Lerombol és megörökít
a júniusi délután.

In the centre
of a diamond-empty museum
a brooch blazes.
It ravages. It perpetuates.
Where do we get to, from this blaze?

The motionless galleries?
Your empty cuffs, maybe?
The June afternoon
ravages. It perpetuates.

bomber/bomber jacket **ZSIGMOND DORA menswear**

pulóver/pullover **Balmain (Heaven)**
alsónadrág/boxer **Intimissimi**
bakancs/ankle boots **Alexander McQueen (Heaven Pop Up)**
brossok/brooches **Szputnyik Shop, Ecseri Piac**

ARTEMIS
fejdísz/headpiece **Vecsei Millinery**
szőrmebunda/fur coat **Chrisand Fur**

LEVI
bőrnadrág/leather trousers **MM6 Maison Margela**
napszemüveg/sunglasses **Givenchy (Sun and Eye)**

Sírtam.
Utána nedves volt a hátam,
gyűrt a ruhám
és tömpe a kezem.
Prémet kívántam tagjaimra,
hogy amit ölelsz, az legyen,
mit minden igaz ölelés keres:
egy vadállat odaadása.

I cried.
Afterwards I had my back wet,
my clothes crumpled
and my hands stubby.
I wished pelts for my limbs,
so what you are hugging
would be what
every real cuddle is always seeking for:
devotion of a beast.

táska/bag **Virag Kerenyi**

Két fehér súly figyeli egymást,
két hófehér és vaksötét súly.
Vagyok, mert nem vagyok.

Two white weights observe each other,
two snow-white and pitch-dark weights.
I am, because I am not.

cipő/pumps **Balenciaga (Heaven)**

nadrág/trousers **Hugo Boss**
blézer/blazer **Philipp Plein**
tüllruha/tulle dress **Nora Sarman**
szandál/sandals **Steve Madden (Office Shoes)**

Lélekzet nélkül vetkezel
éjszakáján a puszta háznak.
Inged, ruhád leengeded.
Mezítelen sírkő a hátad.

Holding your breath while undressing
in the night of the bare house.
Letting down your vest, your clothes.
Your back is a naked gravestone.

nadrág/trousers **Kissmark**
virágok/flowers **Nemeth Attila Florist**

blézer/blazer **Falconeri**
nadrág/trousers **COS**
ing/shirt **Kissmark**

Boldogtalan erejü kép.
Van itt valaki?
Éber álom:
felelet nélkül átkelek
a tükrök mélyén heverő szobákon.

Ez hát az arcom, ez az arc?
A fény, a csönd, az ítélet csörömpöl
ahogy az arcom, ez a kő
röpül felém a hófehér tükörből!

S a lovasok! A lovasok!
Bánt a homály és sért a lámpa.
Vékony sugárka víz csorog
a mozdulatlan porcelánra.

Misery-inspired picture.
Is there anyone here?
A wakeful dream:
without any answer I'm crossing the rooms
lying around in the depths of mirrors' gleam.

So, is this my face, this very face?
Light, silence, judgement are clashing
just like my face, this stone is flying
from the snow-white mirror towards me!

And the horsemen! The horsemen!
Dimness disturbs and lamplight hurts me.
A thin trickle of water is running down
onto the motionless porcelain.

Miért vakitottál annyi nappalon,
ha már ragyogásod nem lehet napom?

Why did you bedazzle me for many a daylight
if your radiance was not to become my sunshine?

ruha/dress **Nora Sarman**
napellenző/visor **Dior (Sun and Eye)**
cipő/shoes **Zara**

öltöny/suit **Hugo Boss**
sál/scarf **Waga scarves (Home of Fashion)**
cipő/shoes **Kazar**
virágcsokor/bouquet **Nemeth Attila Florist**

Túlhevitett virágcsokor.

Overheated bouquet of flowers.

LEVI
organzazakó/organza coat **Sandor Lakatos Menswear**
nadrág/trousers **Hugo Boss**
cipő/shoes **Massimo Dutti**
napszemüveg/sunglasses **Gucci (Sun and Eye)**

ARTEMIS
ruha/dress **Kissmark**
öv/belt **Fendi (Heaven)**

Összetöri az utakat,
összetöri a hold sütése.
És ketté tépi a falat.
Fehér zuhog a feketére.

It breaks the roads apart,
the moon's shine makes them crack.
It rips the wall in twain.
White showers upon the black.

ruha/dress **Nora Sarman**
harisnya/stockings **Chanel**
bugyi/panties **Women's Secret**
cipő/shoes **Givenchy**

A perc a percnek tükre csak
és tartalmuk csakis te vagy,
magadra hagyva meztelen, -
lehullt a nyugtalan lepel:
a megmásító mozdulat.

Itt vállalnod kell önmagad,
itt nem lóbálhat rongyokat
örök valód fölött a szél.
Maradsz örökre kőkemény
s lezárt, akár a kárhozat.

Minute is just the mirror of the minute
and its meaning is nothing but you,
left yourself alone bare-naked, -
revealed the restless linen:
the changing gesture.

Here you have to be yourself,
where the rags cannot be swept
by the breeze beyond your perpetuity.
Remain forever adamant
and locked-up like the damned.

PILINSZKY100

ZARA HOME

CAN LOVE BE A MATTER OF CHOICE?

Ösztönös, érzelmi, racionális – lehet-e a szerelem döntés kérdése?

szerző *author* **Antoni Rita**

A SZAKÉRTŐ RÖVID VÁLASZA: A SZERELEM NEM, DE A KAPCSOLAT IGEN. MIT JELENT EZ EGÉSZEN PONTOSAN? MITŐL ALAKUL KI A SZERELEM(NEK VÉLT ÉRZÉS), ÉS HOGYAN VÁLTOZIK MEG EGY PÁRKAPCSOLATBAN? MIN MÚLIK, HOGY SIKERÜL-E HOSSZÚ TÁVON MEGBECSÜLNI EGYMÁST, ÉS HOGYAN TUDUNK IDEJÉBEN FELISMERNI EGY MÉRGEZŐ KAPCSOLATOT? E KÉRDÉSEKET JÁRTUK KÖRBE DR. F. LASSÚ ZSUZSA SZEXUÁLPSZICHOLÓGUSSAL.

THE SHORT ANSWER OF THE EXPERT: LOVE CAN'T, BUT RELATIONSHIPS CAN. WHAT EXACTLY DOES THIS MEAN? HOW DOES (THE FEELING THOUGHT TO BE) LOVE COME TO BE, AND HOW DOES IT CHANGE IN A RELATIONSHIP? WHAT DETERMINES WHETHER WE CAN APPRECIATE EACH OTHER IN THE LONG RUN, AND HOW CAN WE RECOGNIZE A TOXIC RELATIONSHIP IN TIME? WE DISCUSSED THESE ISSUES WITH SEXUAL PSYCHOLOGIST DR. ZSUZSA F. LASSÚ.

Ön hogyan definiálná a szerelmet?
A szerelem biokémiai, agyi folyamatok által létrehozott állapot, ami egyértelműen a fizikai, biológiai vonzódásra épül (ez az az érzés, amikor „pillangók vannak a gyomrunkban"). Ez nem összekeverendő azzal, amikor egymás iránt mély elkötelezett szeretetet, törődést, gondoskodási késztetést érzünk. Jó esetben a rózsaszín felhő a megismeréssel, a kapcsolat elmélyülésével átalakul hosszú távú elköteleződésbe. Ha szerencsénk van, akkor megmarad benne a kémia is, de nem abban a formában, ahogy az elején tapasztaljuk. Hozzászokunk a másik illatához, érintéséhez, így a „pillangó-dolog" elmúlik.

És nem lehet, hogy ciklikusan visszajön? Például, sarkítva a dolgot, ha a pár elmegy nyaralni Balira abban a reményben, hogy ott majd feltámad a régi szenvedély?
Az tud visszajönni, hogy újra fel tudják kelteni egymásban a vágyat. Ezért azonban dolgozni kell. Probléma szokott lenni a tartós kapcsolatokban még azoknál a pároknál is, akik egyébként törődnek egymással, hogy a vágy megkopik. Ha nem dolgozunk rajta, akkor akár meg is szűnik. Egyébként a nők unnak rá hamarabb a pasikra.

Tényleg?
Igen, a praxisomban azt tapasztalom, hogy a nők vágynának több izgalomra, nagyobb változatosságra. Nem elégíti ki őket, ha a férjük csak vasárnap délelőtt tíz órakor, mindig ugyanabban a pózban akar szexelni. A felmérések szerint egyébként a házas férfiak alkotják a társadalom legelégedettebb csoportját.

És mi a helyzet a házas nőkkel? Ők ezek szerint kevésbé elégedettek?
Igen, elsősorban azért, mert a legtöbb házasság még ma is a patriarchális munkamegosztás szerint szerveződik. Az egyenlőségre törekvés e téren pozitívan hathat a szexuális életre is, mert az autonóm nő jobban ki meri fejezni magát e téren is. A férfiak jelentős részének azonban kedvét szegi, ha a feleség kezdeményez.

Ez meglep. Nem örülnek, hogy a párjuk kívánja őket?
Nem sajnos, úgy érzik, hogy a nő kezdeményezése elférfiatlanítja őket. Holott valójában mindegy, hogy ki kezdeményezi az együttlétet, ha az a végén mindkét fél számára kielégítő. A változatosság már csak azért sem árt, mert a pároknak dolgozni kell azon, hogy

How would you define love?
Love is a state created by biochemical, cerebral processes that is clearly based on a physical, biological attraction (this is the feeling when we have "butterflies in our stomachs"). This should not be confused with feeling deeply committed love, fondness, and an urge to care for each other. The best-case scenario is when the pink cloud transforms into a long-term commitment as you get to know the other and the relationship deepens. If we are lucky, chemistry will remain, but not in the form we experience in the beginning. We get used to the scent and touch of the other, so the "butterfly thing" goes away.

And can't it come back from time to time? For example, if, to put it simply, the couple goes on vacation to Bali in the hopes of reigniting the old passion?
Igniting desire in each other can come back. However, you have to work for it. It tends to be a problem in long-term relationships, even for couples who otherwise care for each other, that desire fades. If you don't work on it, it can even disappear. By the way, women get bored of guys sooner.

Really?
Yes, I found in my practice that women desire more excitement, more variety. They are not satisfied if their husband only wants to have sex at ten o'clock on Sunday morning, always in the same position. According to surveys, by the way, married men are the most satisfied group in society.

And what about married women? Are they less satisfied?
Yes, primarily because most marriages are still organized according to a patriarchal division of labor. The pursuit of equality in this area can also have a positive effect on sex life, because an independent woman dares to express herself more in this sense as well. However, a significant proportion of men are discouraged if the wife takes the initiative.

This surprises me. Aren't they happy that their partner desires them?
Unfortunately no, they feel that a woman's initiation emasculates them. In fact, it does not really matter who initiates the act, as long as it ends up satisfying for both parties. Variety is also important because couples need to work on ensuring that

„Ha hozzászokunk a másik kémiájához, az újdonság érzését Balin se tudjuk visszahozni! Amit vissza tudunk hozni, az az, hogy törődünk egymással, kényeztetjük egymást, de ehhez meg ugye nem kell elmenni Balira."

"If we get used to the other's chemistry, we can't bring back this feeling of novelty in Bali either! What we can bring back is that we care about each other, pamper each other, but you don't have to go to Bali for that."

az együttlét ne váljon megszokottá, hanem újra és újra izgalmas tudjon lenni. Mert a kapcsolat elején jelentkező felfokozott állapot, amit az újdonságérzés motivál, később lecsillapodik. A neofíliás kliens azért röpköd virágról virágra, mert csak a kapcsolat legelejét, az újdonság izgalmát szereti. Márpedig ha hozzászokunk a másik kémiájához, az újdonság érzését Balin se tudjuk visszahozni! Amit vissza tudunk hozni, az az, hogy törődünk egymással, kényeztetjük egymást, de ehhez meg ugye nem kell elmenni Balira.

Sokan viszont arról számolnak be, hogy a tartós kapcsolatban, amikor már ismerik egymás testét, egymás reakcióit, éppen hogy jobb lesz számukra a szex. Ez hogyan viszonyul az eddig elhangzottakhoz?
Ha ismerjük a másikat és elkezdünk mellette jobban feloldódni, akkor kialakul egyfajta intimitás, meghittség, otthonosságérzés, ami bátorságot ad. A biztos bázis megléte, a tudat, hogy nem sérülhetünk, felbátoríthat minket a kísérletezésre, arra, hogy elmondjuk a legtitkosabb vágyainkat is. De ennek a biztonságérzetnek a fonákja az unalom. És ez az, ami nehéz a szexben, és általában véve a tartós kapcsolatokban: hogy megfelelően egyensúlyozzunk a biztonságérzés és az újdonságérzés között. Lehessen becsempészni új dolgokat, de az alapvető biztonság, a tudat, hogy számíthatunk egymásra, megmaradjon. A pszichopaták sajátossága a kiszámíthatatlanság, sokak szemében ez teszi őket vonzóvá, legalábbis egy darabig izgalmas, hogy sose lehet tudni, hogy mit hoznak.

Ez nem csak egy szexista incel közhely, hogy „a nők a rosszfiúkhoz vonzódnak”?
Nekem sok kliensem van, aki attól szenved, hogy a rosszfiúkhoz vonzódik, és szeretné ezt megszüntetni. Tehát ott van egy kötődési csapdahelyzet: ő nem tud, vagy nem mer kötődni, és ezért olyanokat választ, akikhez nem is lehet, mintegy megerősítve azt a hiedelmet, hogy a férfiak, illetve az emberek nem megbízhatók, ő pedig veszélyben van. Ez egy önmagát gerjesztő folyamatként erősödik meg.

A vonzalom egyáltalán megváltoztatható azáltal, hogy egy pszichológus tudatosítja a kliensben a rossz kötődési mintáját?
Tény, hogy ez nem könnyű, sok a sikertelen terápiás próbálkozás e téren. Emiatt találták ki az olyan módszereket, mint például a sématerápia, amely éppen ezeket a belső hiedelemrendszereket, gyerekkori sémákat akarja megváltoztatni, átírni, így túlmutat azon, hogy racionálisan beláttatja a klienssel a helyzetet.

Tehát a gyerekkori mintáinktól függ, hogy felnőttkorunkban tudunk-e kötődni?
Részben. Azért ne fogjuk fel ezt kőbe vésett dolognak. Ne higgyük azt, hogy ha rossz volt a gyerekkorunk ebből a szempontból, akkor elkerülhetetlenül szenvedni fogunk egész életünkben a következményeitől. Nem egyszerű, de az úgynevezett szignifikáns mások viselkedése (beleértve a partnert vagy akár a pszichoterapeutát) tud olyan gyógyító erejű lenni, hogy felülírja a múltat. Ezáltal a kliens

intercourse doesn't become habitual but can be exciting over and over again. Because the heightened state at the beginning of the relationship, motivated by a sense of novelty, later subsides. The neophiliac client flies from flower to flower because he or she loves only the very beginning of the relationship, the excitement of novelty. And if we get used to the other's chemistry, we can't bring back this feeling of novelty in Bali either! What we can bring back is that we care about each other, pamper each other, but you don't have to go to Bali for that.

Many people, on the other hand, claim that in a long-term relationship, when they already know each other's bodies, each other's reactions, sex is much better. How does this relate to what has been said so far?
When we know the other and start to feel more at ease with them, a kind of intimacy, familiarity, a feeling of comfort and safety develops, which gives us courage. Having a secure base, the knowledge that we cannot be hurt, can encourage us to experiment, to share even our most secret desires. But the other side of this sense of security is boredom. And that's the hard part in sex, and long-term relationships in general: to balance appropriately between a sense of security and a sense of novelty. To be able to smuggle new things in while the fundamental sense of security, the knowledge that we can count on each other remains. Unpredictability is in the nature of psychopaths, which is what makes them attractive for many, at least for a while, the excitement of never knowing what they will bring.

Isn't it just a sexist incel cliché that "women are attracted to bad boys"?
I have many clients who suffer because they are attracted to bad boys and want to put an end to it. So there's an attachment trap there: they can't or don't dare to form attachments, so they choose people to whom attachment is impossible, as if reinforcing the belief that men or people in general can't be trusted and so they are in danger. This is reinforced as a self-generating process.

Can a psychologist change attraction at all by making the client aware of his or her bad attachment patterns?
This is not easy, in fact, there are many unsuccessful therapeutic attempts in this area. This is why methods such as schema therapy were invented, which aims to change and rewrite these inner belief systems, childhood schemas, thus it goes beyond making the client see the situation rationally.

So it depends on our childhood schemas whether we can form attachments in adulthood?
In part, yes. But don't think of it as something set in stone. Don't believe that if your childhood was bad in this sense, you will inevitably suffer the consequences for the rest of your life. It isn't easy, but the behavior of the so-called significant others (including the partner or even the psychotherapist) can be healing enough to override the past. In doing so, the client slowly believes that not

lassan elhiszi, hogy nem minden férfi akarja őt bántani, illetve, nem minden nő akarja őt kihasználni. A terápiás eredménynek mélyen be kell épülnie az egész gondolatrendszerébe, különben a legkisebb hiba is önigazoláshoz vezet („Na ugye megmondtam, hogy mindegyik férfi/nő szemét patkány?”) A sérült önbizalommal, illetve bizalomrendszerrel rendelkező emberek keresik az igazolásokat, miszerint nem is érdemes kötődni senkihez. Ha viszont szerencsésen kialakult a kötődés, akkor fontos tudatosítani, hogy a kapcsolat ugyanúgy tönkre tud menni, mint például az autó, ha nem foglalkozunk vele, nem fényezgetjük, nem takarítjuk ki, cserélünk benne olajat, csak használjuk.

De meddig érdemes fényezgetni? Hol van az a pont, ahonnan még érdemes megjavítani a kapcsolatot?
John Gottman amerikai párkapcsolati szakértő szerint az egyik biztató jel az, ha a partnerek tudnak még örömmel, nosztalgiázva

„A szakítást előrevetítő tényezőket Gottman „az apokalipszis négy lovasának” nevezi. Ezek súlyosságuk sorrendjében a következők: kritika, megvetés, védekezés, falépítés.”

“The factors that most likely predict breakup are what Gottman calls “the four horsemen of the apocalypse”. These are, in order of severity: criticism, contempt,defensiveness, stonewalling.”

beszélni a megismerkedésükről és a kapcsolatuk indulásáról – erre általában még lehet építeni. A másik meghatározó tényező, hogy tudnak-e egymáshoz empatikusan viszonyulni. Például ha az egyik félnek fájdalma van, akkor az a másikat megindítja-e, együttérzést vált-e ki belőle, vagy dühvel, undorral, neheztelléssel reagál?
Nem az a cél, hogy ne legyenek nézeteltéréseik, hanem az, hogy összességében ne legyenek mínuszban. Sajnos az agyunk, evolúciós okokból, érzékenyebben reagál a negatívumokra, és a kompenzálási arány 5:1. Azaz öt pozitív gesztus tud semlegesíteni egy negatívat, így azok a párok, akiknek már évek óta megromlott a kapcsolatuk, rosszabb esélyekkel indulnak.
A válást/szakítást nagy valószínűséggel előrevetítő tényezőket Gottman „az apokalipszis négy lovasának” nevezi. Ezek súlyosságuk sorrendjében a következők: kritika (a másik fél mint ember negatív minősítése az aktuális cselekedete helyett), megvetés (pl. gúnyolódás, szemforgatás beszélgetés közben), védekezés (a felelősség hárítása, a másik fél kizárólagos hibáztatása), falépítés (visszahúzódás, a beszélgetés kerülése).

Hű, mintha elmesélte volna az előző kapcsolatomat!
Ez egy tipikus minta. Közben nem tudatosítjuk, hogy mit csinálunk. Csak magunkra figyelünk, a másikra nem, a saját magunkra figyelés pedig nem önreflektív. Ha magunkra figyelünk, azzal nincs baj, ha közben észrevesszük, hogy az aktuális negatív érzésünk nem is biztos, hogy az „itt és most”-ról szól. Gyakran előfordul a párkapcsolatban, hogy a rossz érzések korábbi történések lenyomatai. A problémás párkapcsolat hajlamos nyomkodni a sérülékeny gombjainkat: a „nem vagyok elég”, a „nem vagyok értékes”,

all men want to hurt her or not all women want to take advantage of him. The therapeutic outcome must be deeply embedded into his/her whole system of thought, otherwise the slightest mistake will lead to self-justification (“Didn't I tell you that every man/woman is a treacherous pig/cow?”). People with damaged self-confidence or trust are looking for proof that forming attachments with anyone is not worth it. If, on the other hand, the attachment is formed, it is important to be aware that the relationship can be ruined the same way a car can if we don't take care of it, don't polish it, don't clean it, don't change the oil, just use it.

But how long is it worth polishing? At what point is it still worth repairing the relationship?
According to American relationship expert John Gottman, one encouraging sign is when partners can still talk about how they met and the beginning of their relationship with joy and nostalgia – you can usually still build on that. The other determining factor is whether they can empathize with each other. For example, if one party is in pain, does it move the other, does it evoke compassion, or does he/she react with anger, disgust, resentment?
The goal is not to have no disagreements but to not be in the red overall. Unfortunately, our brain, for evolutionary reasons, responds more sensitively to negative events, and the compensation ratio is 5:1. That is, five positive gestures can neutralize one negative, so couples who have had a deteriorating relationship for years will start with worse chances.
The factors that most likely predict divorce/breakup are what Gottman calls “the four horsemen of the apocalypse”. These are, in order of severity: criticism (grading negatively the other party as a person instead of his/her current action), contempt (e.g., mockery, eye-rolling during conversations), defensiveness (avoiding responsibility, blaming exclusively the other party), stonewalling (withdrawal, avoidance of conversation).

Wow, it's like you've just described my previous relationship!
This is a typical pattern. When it's happening, we are not aware of what we are doing. We only focus on ourselves, not the other, and focusing on ourselves is not self-reflective. There is nothing wrong with focusing on ourselves if, in the meantime, we notice that our current negative feeling may not be about the 'here and now'. Often in a relationship, bad feelings are imprints of past events. A problematic relationship tends to push our vulnerable buttons: the “I'm not enough”, “I'm not valuable,” “I'm not im-

a „nem vagyok fontos”, a „nincs kontrollom” és a „veszélyben vagyok” gombokat, melyek gyerekkorunkban kapcsolódtak be. És sajnos, ha nem vagyunk elég tudatosak, hajlamosak vagyunk újraépíteni a gyerekkori traumáik közegét, tehát olyan embereket választani magunk köré, akik ismétlésként a korábbi helyzetet újra megteremtik. Nem azért, mert szeretünk szenvedni, hanem mert az az ismerős. Ezért választunk magunk mellé narcisztikus vagy borderline partnert, vagy egy nagyon kritikus hangot, aki ugyanazt mondja ráadásul, mint anno az anyánk – ezzel gyakorlatilag újrateremtjük azt a légkört, azt a működésmódot, amiben megerősödnek a hiedelmeink. Ezért is olyan nehéz kimászni a bántalmazó kapcsolatokból, mert azok sok esetben a gyerekkori bántalmazásra épülnek.

Éppen erre akartam rákérdezni: az imént említette, hogy az agyunk a negatívumokra érzékenyebb. De a bántalmazott hajlamos a bántalmazót az irracionalitásig mentegetni, pozitív színben látni. (Természetesen ez nem az ő hibája, hanem a bántalmazás természetrajzából fakad.)
Ez adja a téves illúziót az áldozatnak, hogy ő a hibás – és ha ezt elhiteti magával, akkor reménykedhet, hogy valamennyi kontrollja mégiscsak van a helyzet felett. Ha feladja ezt a hitet, akkor rá kell ébrednie önnön kiszolgáltatottságára. Ahogy a bántalmazott nő folyton mintha „tojáshéjon járna”, a bántalmazott gyerekek is igyekeznek a szülő kedvében járni, mert az az érzésük, hogy csak a szülő önkényén múlik, mi fog történni velük, és a szülő rossz, elviselhetetlen egy gyerek számára. Ő széthasítja ilyenkor a gondoskodó meg a bántalmazó szülőt a fejében, utóbbiról azt gondolva, hogy „ez nem is az én anyukám/apukám”.
Hasonló a helyzet a bántalmazó kapcsolatokban: az áldozat igyekszik leválasztani a bántalmazót a jó emberről. („Csak akkor bánt, ha iszik”, „Csak akkor lesz indulatos, ha én felhúzom”, stb.) Természetesen ez hosszú távon nem tartható. Fontos azonban kiemelni,

portant”, “I have no control”, and “I’m in danger” buttons that were activated during childhood. And unfortunately, if we are not conscious enough, we tend to rebuild the milieu of our childhood traumas, so we choose people around us who, as a repetition, recreate the previous situation. Not because we love to suffer, but because it is familiar. That is why we choose a narcissistic or borderline partner, or an overly critical voice, who, moreover, also says the same things our mother used to say – with this we practically recreate the atmosphere, the mode of operation in which our beliefs are reinforced. This is also why it is so difficult to get out of abusive relationships, because in many cases they are built on childhood abuse.

That’s exactly what I wanted to ask: you just mentioned that our brains are more sensitive to negative events. But the abused tends to excuse the abuser to the point of irrationality, to see him in a positive light. (Of course, this is not her fault, but stems from the nature of the abuse.)
This gives the victim the false illusion that she is at fault – and if she makes herself believe this, she can hope that she has some control over the situation after all. If she gives up this belief, she must realize her own vulnerability. Just as the abused woman constantly seems to be “walking on eggshells,” abused children also try to please the parent, because they feel that only the parent’s arbitrariness will decide what will happen to them, and that the parent is bad, unbearable for a child. At this point, the child splits the caring and abusive parent in his/her mind, thinking of the latter as ‘this is not even my mom/dad’.
The situation is similar in abusive relationships: the victim seeks to separate the abuser from the good man. (“He only hurts me when he drinks”, “He only gets angry when I provoke him”, etc.) Of course, this is not sustainable in the long run. It is important to emphasize, however, that in the case of abuse, mediation and

„Bántalmazás esetén a mediáció és a párterápia nem hatékony, sőt (ha a terapeuta nem járatos a területen, és nem ismeri fel a felek alá-fölérendelt viszonyát) veszélyes is lehet.”

“The case of abuse, mediation and couples therapy are not effective, and may even be dangerous (if the therapist is unfamiliar with the field and does not recognize the hierarchical relationship of the parties).”

hogy bántalmazás esetén a mediáció és a párterápia nem hatékony, sőt (ha a terapeuta nem járatos a területen, és nem ismeri fel a felek alá-fölérendelt viszonyát) veszélyes is lehet.
A párterápia akkor ideális módszer, ha a felek közt, minden probléma és neheztelés dacára, még megvan a szeretet és az alapvető tisztelet, és mindketten hajlandók dolgozni a kapcsolatukon. Érdemes a zsigeri reakciókra, a megérzéseinkre hallgatni. Ha a párunkra gondolunk, mit érzünk? Görcsöt a gyomrunkban vagy kellemes melegséget a mellkasunkban? Ha az utóbbit, akkor érdemes a kapcsolatért küzdeni.

couples therapy are not effective, and may even be dangerous (if the therapist is unfamiliar with the field and does not recognize the hierarchical relationship of the parties).
Couples therapy is an ideal method if, despite all the problems and resentments, there is still love and a fundamental respect between the parties, and if they are both willing to work on their relationship. It is worth listening to our gut reactions and intuitions. When we think of our partner, what do we feel? Cramps in our stomachs or a pleasant warmth in our chests? If it is the latter, the relationship is worth fighting for.

Élj szabadon!
Bankolj szabadon!

George
A jövő bankolása.

Innovation by ERSTE Bank

Megérkezett George, az Erste Bank új internetbanki és mobilalkalmazási szolgáltatása.

george.hu

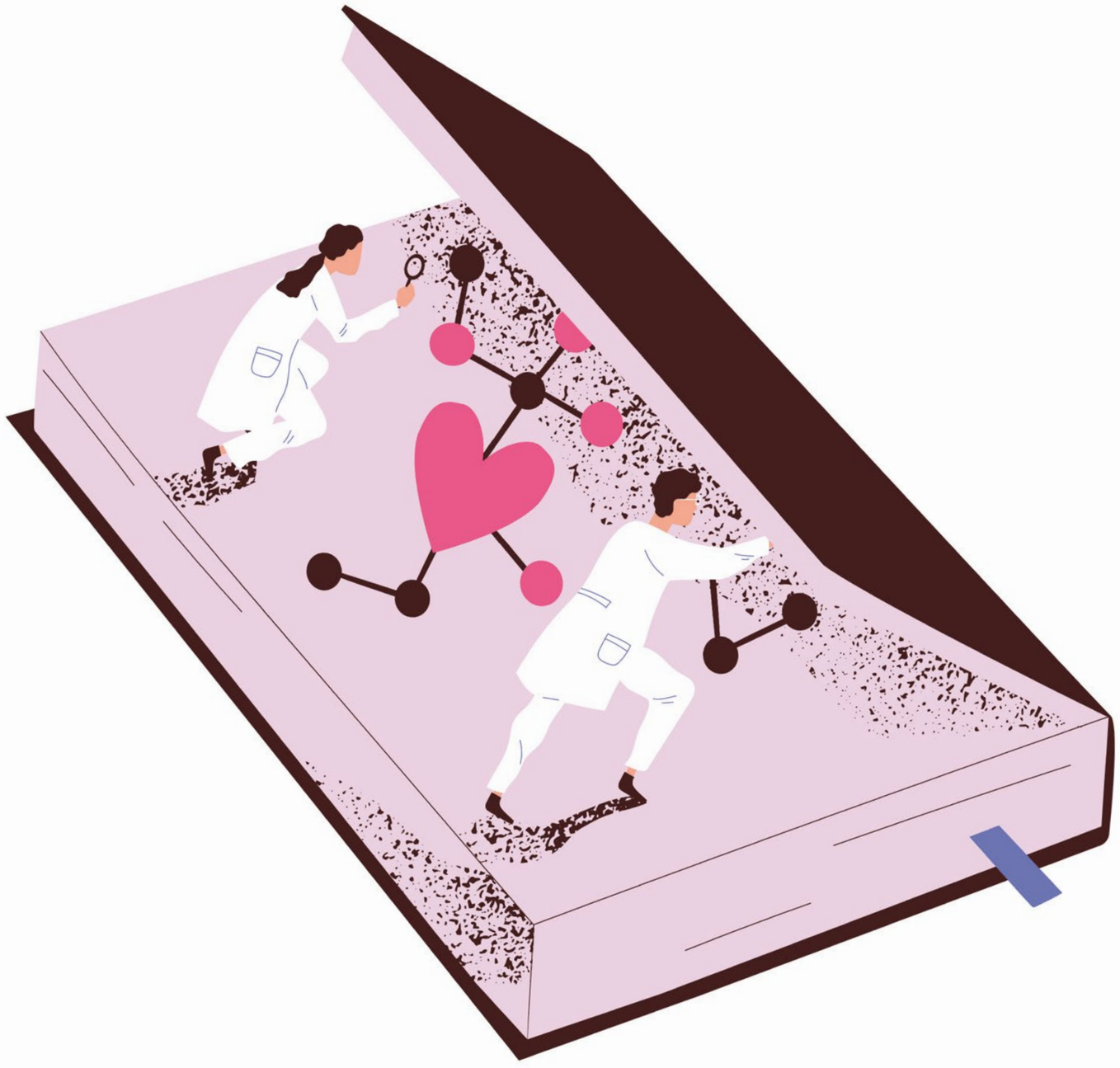

topic

HAPPINESS CODED IN OUR GENES

Génekbe kódolt boldogságunk

szerző *author* **Reményi Diána**

ÉRDEKES KÉRDÉST VETETT FEL A NETFLIX KORA TAVASSZAL BEMUTATOTT THE ONE CÍMŰ SOROZATA, MÉGPEDIG AZT, HOGY MI TÖRTÉNNE, HA LÉTEZNE EGY DNS-ALAPÚ, TUDOMÁNYOS MÓDJA ANNAK, HOGY MEGTALÁLJUK ÉLETÜNK EGYETLEN IGAZ SZERELMÉT, AKIBE GENETIKAILAG, GARANTÁLTAN BELESZERETÜNK.

THE NETFLIX SERIES THE ONE, RELEASED IN EARLY SPRING, RAISED AN INTERESTING QUESTION, NAMELY, WHAT WOULD HAPPEN IF THERE WAS A DNA-BASED, SCIENTIFIC WAY TO FIND THE ONE TRUE LOVE OF YOUR LIFE, THE ONE YOU ARE GENETICALLY GUARANTEED TO FALL IN LOVE WITH.

Bár a legtöbben valószínűleg rávágnák, hogy mindez zseniális lenne, hiszen ezzel egy csapásra megoldódna a párkeresés minden terhe (napjainkban mintha a randizós fázisnak nem léteznének pozitívumai), a téma jóval több kérdést vet fel, mint ahogyan azt elsőre gondolnánk. A sztori dióhéjban annyi, hogy két genetikus a rovarok viselkedését tanulmányozva arra a megállapításra jut, hogy az egymáshoz vonzódó egyedek ugyanazzal a génmutációval rendelkeznek, a mutációk párosítása pedig ellenállhatatlan köteléket szül. Az elméletet nyomban – de nem kimondottan legálisan – elkezdték tesztelni embereken is, és természetesen működött. Több millió összepárosított, boldog ember, akiknek mindössze egy hajszálat kellett beszolgáltatniuk, hogy tálcán kínálják nekik életük nagy szerelmét.

„BEST MATCHING" SZERELEMBEN, BETEGSÉGBEN

Az első snittől kezdve tág pupillákkal követtem az eseményeket, és mivel semmi szépséget nem találok az idegtépő veszteglésben, amikor választ várok a kérdéseimre, a főműsoridő aznap hajnalig tartott. Elvégre egy sorozat nem egy nutellás palacsinta, hogy minél tovább nyújtsam az élményt, elég volt gyerekként a Dallasra várni egy egész hetet péntek esténként. Mint utóbb megtudtam, nem voltam ezzel egyedül, Déri Júlia genetikai tanácsadó is egyben darálta le mind a nyolc részt, neki azonban szakmai kötődése is van a történethez: az Oncompass Medicine szakértőjeként génmutáció alapján keresnek célzott kezelést daganatos betegek számára, amely egy egészen új perspektívából közelíti meg a rákgyógyítást.

While most people would probably immediately say that this would be brilliant, as it would take away the burden of searching for a partner in one fell swoop (nowadays, as if the dating phase didn't have any positive aspects), the topic raises far more questions than we might first think. The story in a nutshell involves two geneticists who, studying the behavior of insects, come to the conclusion that individuals that are attracted to each other share the same gene mutation, and pairing these mutations creates an irresistible bond. The theory was immediately – but not quite legally – tested on humans, and it worked, of course. Millions of matched, happy people who just had to provide a single strand of hair to be offered the love of their lives on a silver platter.

"BEST MATCHING" IN LOVE AND IN SICKNESS

I followed the plot with wide eyes from the very first scene, and since I find no beauty in nerve-wracking idling when I want answers to my questions, primetime lasted until dawn that day. After all, a series isn't a Nutella pancake, you don't have to make the experience last as long as possible, it was enough as a kid on Friday nights to wait a whole week for Dallas. As I found out later, I was not alone with this; genetic counselor Júlia Déri also binge watched all eight episodes in one go, but she has a professional connection to the story as well: as an expert at Oncompass Medicine, they search for targeted treatments for cancer patients based on gene mutations, which brings a whole new perspective to cancer treatment.

„A mi munkánk során is a »best macthing« szükséges: melyik az az egy vagy több hatóanyag, amely együttesen visszaszoríthatja a daganatot annak molekuláris profilja és a már elérhető, célzott hatóanyagok alapján."

"Our work also requires 'best matching': which substances alone or in combinations could shrink best the tumor based on its molecular profile and available targeted drugs."

„Összesen körülbelül 600 gén felelhet a tumor kialakulásáért. Mára már a daganatok 95%-ban azonosítható az az átlagosan 3-4 driver (vezető) onkogénekből, illetve tumorszupresszor-génből álló egyedi kombináció, amely felelhet a beteg tumorának kialakulásáért. A molekuláris elváltozások klinikai értelmezéséhez már számos online adatbázis jött létre, amelyek segítségével bioinformatikai és interpretációs szoftverek gyorsítják a leletek elkészítését. A terápiás terv felállításához pedig megjelentek a mesterséges intelligenciával támogatott, molekuláriscélpont-kereső és digitális terápiatervező szoftverek is" – összegezte Déri Juli a rákkutatás jelenlegi állását. *„Szakmai szempontból ez mindenképpen egy érdekes párhuzam volt, mert a mi munkánk során is a »best macthing« szükséges: melyik az az egy vagy több hatóanyag, amely együttesen visszaszoríthatja a daganatot annak molekuláris profilja és a már elérhető, célzott hatóanyagok alapján.*

"A total of about 600 genes may be responsible for the development of tumors. Today, in 95% of tumors, a unique combination of an average of 3-4 driver oncogenes and tumor suppressor genes can be identified, which may be responsible for the development of the patient's tumor. A number of online databases have already been established for the clinical interpretation of molecular lesions, with bioinformatics and interpretation software to accelerate the generation of lab results. To help set up the treatment plan, molecular target search and digital treatment planning software supported by artificial intelligence have also been emerged," Juli Déri summed up the present state of cancer research. ***"From a professional point of view, this was definitely an interesting analogy, because our work also requires 'best matching': which agent or agents can work together to shrink a tumor based on its molecular profile and the already available targeted agents. The film also talked about this***

A film is erre terelődött a végén – bár hozzátenném, az ott említett konkrét példán már rég túl vagyunk –, hiszen a molekuláris diagnosztika kollektív és szakmailag legsürgetőbb kérdése a gyógyítás, azon belül is a rákgyógyítás. Ugyanakkor itt is számítanak a külső tényezők, az adott beteg kórtörténete, hogy milyen terápiában részesült eddig, milyen állapotban van, mi tolerálható, milyen mellékhatásai vannak a szereknek külön-külön, illetve együtt."

in the end – although I would like to add that we are long past the specific example mentioned –, as the most pressing collective and professional issue of molecular diagnostics is the cure, in particular the cure for cancer. At the same time, external factors are also important here: the given patient's medical history, what treatment he has received so far, what his condition is, what is tolerable, and what side effects the drugs have individually or together."

„De mi van akkor, ha valakit olyannal párosítanak össze, aki már boldog párkapcsolatban él? Jogot formálhatunk a másikra – tekintet nélkül egy harmadikra – csak azért, mert tudományos igazolásunk van róla?"

"But what happens when you are matched with someone who is already in a happy relationship? Can we claim our right to the other – regardless of a third party – just because we have a scientific justification for it? "

GYŐZHET A BIOLÓGIA A VALLÁS FELETT?

A filmben lehengerlően mutatták be az egyező DNS-alapú markerekkel rendelkező emberek között tomboló szenvedélyt csakúgy, mint a semmihez sem fogható ragyogást, amely azokból a szerencsésekből árad, akik igaz szerelemben élnek. Ugyan ki ne vágyna erre? A sztori előrehaladtával azonban elkezdett a dolog több sebből vérezni, és – spolier ide vagy oda – azzal sem árulok el nagy titkot, hogy a végén kiderült, nem csak egy igazi létezik. Vagyis az elméletet nem cáfolták meg, csupán azt, hogy az egész világon mindössze egyetlen ember lenne, aki a tökéletes párunk lehet.

„Azt nekem is nehéz elhinni, hogy csak egyetlenegy valaki lenne odaát, de a génalapú matchingnek egyébként van létjogosultsága és szakmai háttere is." Vannak ugyanis olyan társkereső oldalak, amelyek erre alapoznak, legismertebb ezek közül talán az Instant Chemistry, vagy a Gene Partner, de a filmben elért, világszinten is elsöprő siker azért marad el, mert a genetikai faktor(ok) egyezése kevés az életre szóló boldogsághoz.

„Az egy dolog, hogy mennyire vagy kompatibilis a másikkal molekuláris szinten, erről szól a filmben is említett tűzhangyák feromonkibocsátása, de önmagában nem elég. Ez a fajta genetikai vizsgálat, ami bizonyos kémiai profilt néz, a DNS szintjén persze csak egyfajta dolgot tudna kielégíteni, de az, hogy mennyire vagyunk napi szinten elégedettek, boldogok, az nem csak a géneken múlik. Egyéb biológiai és külső környezeti tényezők ugyanolyan fontosak a boldogság meghatározásában és a hosszú távú együttélés sikerességében."

Gondoljunk csak bele, valakivel egyezünk genetikailag, de ki nem állhatjuk, ahogyan öltözködik, amilyen zenét hallgat, netán vallásbeli, kulturális vagy társadalmi összeférhetetlenség áll kettőnk közé, és még sorolhatnánk azokat a különbségeket, amelyeket nem ideális esetben a szerelemnek le kellene győznie. *„Azok az oldalak járhatnak a legközelebb a megoldáshoz – persze garancia semmire nincs – amelyek a DNS-alapú kompatibilitás mellett komplexen*

CAN BIOLOGY CONQUER RELIGION?

The film portrayed brilliantly the raging passion among people who were matched, as well as the incomparable radiance that emanates from those lucky enough to live in true love. Who wouldn't want that? As the story progressed, however, more and more problems started to surface, and – spoiler or not – it won't be very surprising that it turned out in the end that there wasn't just one true love for everyone. So the theory has not been refuted, only the claim that there is only one person in the whole world who could be our perfect match.

"It's hard for me to believe as well that there's only one person out there, but gene-based matching isn't far-fetched and has a scientific background." Indeed, there are dating sites with this kind of foundation, the best known being perhaps Instant Chemistry or Gene Partner, but they failed to generate the worldwide success achieved in the film also because matching genetic factor(s) is not enough to ensure a lifetime of happiness.

"Compatibility with the other on the molecular level is one thing, that's what the pheromone release of the fire ants mentioned in the film is all about, but that alone isn't enough. This kind of genetic testing that looks at certain chemical profiles could satisfy only one aspect at the DNA level, but how satisfied, how happy we are on a daily basis doesn't just depend on genes. Other biological and external environmental factors are equally important in determining happiness and the success of long-term relationships."

Just think about it, we match someone genetically, but we can't stand the way the other dresses, the kind of music he listens to, or there is a religious, social or cultural conflict between us, and we could keep listing the differences that love should ideally conquer. *"Those sites may come closest to the solution – of course there is no guarantee for anything – that, in addition to DNA-based compatibility, complexly examine and evaluate,*

vizsgálják és matematikai algoritmus alapján értékelik a lehetséges egyéb közös kommunikációs és kapcsolódási pontokat, amelyek meghatároznak minket mint egyént."

AZ IZZADT PÓLÓK TANULSÁGA

Azt már jól tudjuk, hogy az egymáshoz vonzódásban az orrunknak, illetve a szaglásnak is nagy szerepe van, de ezek az állatias(nak gondolt) dolgok túlmutatnak az ösztön szintjén. Pontosabban ezt a szintet is a gének vezérlik, amit Claus Wedekind legendás kutatása is igazolt még 1995-ben. A svájci biológus a „The Sweaty T-shirt Study" vagyis az „Izzadt pólós tanulmány" során eleve úgy tesztelt, hogy az MHC-géneket (Major Histocompatibility Complex) állította a fókuszba, genetikai állományunk azon csoportját, amely fontos szerepet játszik a fertőző betegségek leküzdésében, az autoimmun betegségek kialakulásában és a veleszületett immunitás szabályozásában. A kutatás célja az volt, hogy kiderítsék: azoknak az embereknek, akiket az orruk látatlanban egyébként egymáshoz vezetne, mennyire hasonlóak vagy épp eltérőek az MHC-génjeik. Az eredmény és a konklúzió az volt, hogy bizony van köze a genetikának a vonzalomhoz, csak épp az ellenkező módon. Míg a filmben az azonos génmutáció volt a gerjedelem kulcsa, addig a valóságban a gének sokfélesége, a minél eltérőbb genetikai állomány a kifizetődő. Nem mellesleg a párok, akik a legkevésbé egyeznek genetikailag, nemcsak vonzzák egymást, mint egy illat, hanem erősebb immunrendszerrel rendelkező utódokat hoznak a világra, és ezzel jobb túlélést biztosítanak számukra.

based on a mathematical algorithm, other possible common interests and communication aspects that define us as individuals."

THE MORAL OF SWEATY T-SHIRTS

We already know that our noses and sense of smell also play a big role in our attraction to each other, but these (presumably) animalistic attributes go beyond the level of instinct. To be more precise, this level is also driven by genes, as confirmed by Claus Wedekind's legendary study back in 1995. In the "Sweaty T-shirt Study", the Swiss biologist conducted tests by focusing on the MHC (Major Histocompatibility Complex) genes, the group of our genetic makeup that plays an important role in fighting infectious diseases, the development of autoimmune diseases and the regulation of innate immunity. The aim of the research was to find out just how similar or different the MHC genes of those people whose noses would otherwise, without knowing one and another, lead them to each other are. The result and conclusion was that genetics does have something to do with attraction, just the opposite way. While in the film, sharing the same gene mutation was the key to desire, in reality it is the diversity of genes, a more diverse genetic makeup. Besides, couples who match the least genetically not only attract each other like a scent, but also give birth to offspring with stronger immune systems, thus ensuring better survival.

„Azok az oldalak járhatnak a legközelebb a megoldáshoz – persze garancia semmire nincs –, amelyek a DNS-alapú kompatibilitás mellett komplexen vizsgálják és matematikai algoritmus alapján értékelik a lehetséges egyéb közös kommunikációs és kapcsolódási pontokat, amelyek meghatároznak minket mint egyént.

"Those sites may come closest to the solution – of course there are no guarantees – are the ones that, in addition to DNA-based compatibility, involve complex assessment using mathematical algorithms to evaluate common interests and level of connections that otherwise define us as individuals."

„Az MHC-géneken túl a génállomány is minél eltérőbb a párodtól, annál kisebb az esély, hogy előbukkan egy autoszomális recesszív (vagyis örökletes genetikai rendellenesség, mint például a cisztás fibrózis), vagy akár egy multifaktoriális betegség, mint az autizmus, vagy az epilepszia. Mindannyian hordozók vagyunk körülbelül öt vagy hat recesszív betegségre, a kérdés, hogy ebből van-e olyan, amire a pár másik tagja szintén hordozó. Ha igen, akkor 25% esély van minden egyes utódnál arra (ami nem kevés), hogy érintett lesz, azaz kialakul az adott genetikai rendellenesség. De ezen nincs mit csodálkozni: minél közelebb állunk rokonságilag, annál nagyobb az esély, hogy a következő generáció(k)ban kijönnek a recesszív vagy multifaktoriális betegségek." Ezért nem szerencsés házasodni családon belül, amire nem kevés negatív példa volt a történelem során, csak most már megvan rá a tudományos magyarázat.

"In addition to MHC genes, the more different your genome is from your partner's, the less likely it is that an autosomal recessive (i.e., hereditary genetic disorder such as cystic fibrosis) or even a multifactorial disease such as autism or epilepsy will emerge. We are all carriers of about five or six recessive diseases, the question is whether any of them is also carried by the other. If yes, there is a 25% chance (which is not small) with each offspring that he/she will be affected, that is a particular genetic disorder will be developed. But there is nothing to be surprised about: the more closely related we are, the more likely it is to have a recessive or multifactorial disease in the next generation(s)." This is why it is inadvisable to marry within a family, of which there have been many negative examples throughout the history, but now there is a scientific explanation for it.

FELÜLÍRHATJA-E A TUDOMÁNY A DÖNTÉSEINKET?

A sorozat témájából fakadóan sok morális kérdést is felvet, amelyek közül a kiindulópont, a genetikai adatbázis illegális megszerzése és az ahhoz kapcsolódó járulékos veszteség csak a hab a tortán. De mi van akkor, ha valakit olyannal párosítanak össze, aki már boldog párkapcsolatban él? Jogot formálhatunk a másikra – tekintet nélkül egy harmadikra – csak azért, mert tudományos igazolásunk van róla? Ahogyan Déri Juli fogalmazott: *„A kémia egy jó alap, talán mondhatjuk, hogy nélkülözhetetlen egy kapcsolat indulásához, de tartóssága inkább múlik a hasonlóságokon, a közös érdeklődési pontokon és értékrendszeren, mint a biológiai faktoron. Nagyon sok szinten kell, hogy megtörténjen a kompatibilitás, hogy az ember úgy érezze, megvan az igazi.”*

CAN SCIENCE OVERRIDE OUR DECISIONS?

The theme of the series raises many moral issues, of which the starting point, the illegal acquisition of the genetic database and the associated collateral loss is just the icing on the cake. But what happens when you are matched with someone who is already in a happy relationship? Can we claim our right to the other – regardless of a third party – just because we have a scientific justification for it? As Juli Déri put it: *“Chemistry is a good foundation, perhaps we can even say that it is essential to start a relationship, but its durability depends more on similarities, on common interests and value systems than on the biological factor. Compatibility has to occur on many levels to make it feel like you found the one.”*

„Vajon jobban küzdenénk-e egy kapcsolatért, annak hosszú távon való fenntartásáért, ha tudnánk, hogy a számunkra ténylegesen kijelölt társunkért küzdünk?”

“The question is rather whether we would fight harder for a relationship, to maintain it in the long run, if we knew that we were fighting for the partner who was actually destined for us.”

Mert nincs az a kezdeti fellángolás, amely egy életen át lebegésben tartaná a párokat, felmentve őket ez által a további döntések és elkerülhetetlen kompromisszumok meghozatala alól. Szép dolog az eleve elrendeltetés gondolata, de hiába, ha közben úgy gondoljuk, ez által menekülési útvonalat nyerünk a felelősség elől. Ahogy a házi feladat sem írja meg magát, és a mosatlan edények sem mossák el magukat, úgy azt is nehéz megérteni, miért gondolják az emberek, hogy a párkapcsolatnak magától kellene jól működnie. Talán mert a filmekben ezt látják? Akkor most keressünk egy olyan alkotást az egyetemes filmtörténelemben, ahol egy kapcsolatot az elejétől a végéig bemutatnak. Mármint egy olyan kapcsolatot, ami a találkozás pillanatától több évtizednyi együttélésen vezet át a holtomiglan-holtodiglanig, nem mellesleg minden a legnagyobb rendben, különösebb konfliktusok nélkül, konstans boldogságban telik. Nem, nincs ilyen. Nem csoda, hogy a cukormázas Disney-mesékhez és az élet törvényszerűségeit a végén mindig megcáfoló amerikai hepiendhez szokott közönség végtelenül zokon veszi, ha azzal szembesül, hogy a dolgok nem mennek simán maguktól, és olykor meg kellene hozni egy-egy kompromisszumot. Mert a modern világban ugye kinek van ideje energiát fektetni valami olyasmibe, ami nem biztos, hogy százszázalékosan meg fog térülni a – lehetőleg nagyon közeli – jövőben? A kérdés inkább az, vajon jobban küzdenénk-e egy kapcsolatért, annak hosszú távon való fenntartásáért, ha tudnánk, hogy a számunkra ténylegesen kijelölt társunkért küzdünk? Ha a válasz igen, akkor viszont ugyanezt képesek vagyunk megtenni akkor is, ha nem a tudomány, de a saját döntésünk alapján jelöljük ki a párunkat. IS

Because there is no initial fervor that would keep couples afloat for a lifetime, thus freeing them from having to make any further decisions and inevitable compromises. Predestination is a nice idea, but it is in vain if we think that it gives an escape route from responsibility. Just as homework doesn't write itself, and unwashed dishes don't wash themselves, it's also hard to understand why people think a relationship should work well on its own. Perhaps because that is what they see in movies? Now let's look for a work in universal film history in which a relationship is presented from beginning to end. I mean a relationship that is presented from the first encounters, through decades of living together, till death do them part, with everything going smoothly, without any particular conflicts, spent in constant happiness. No, there isn't one. It's no wonder that audiences accustomed to sugary Disney tales and American happy ends that always refute the laws of life in the end are so offended when faced with the fact that things don't go smoothly on their own and sometimes compromises have to be made. Because in the modern world, who has the time to invest energy in something that isn't one hundred percent sure to pay off in the – possibly very near – future? The question is rather whether we would fight harder for a relationship, to maintain it in the long run, if we knew that we were fighting for the partner who was actually destined for us. If the answer is yes, then we are able to do the same even if it is not science but our own decisions that made us choose a partner. IS

AZOK A CSODÁLATOS SZILÁRD SAMPONOK!

Környezetbarát, csomagolásmentes és öntartósító: a Lush samponkorongokat nem lehet nem szeretni.

Ezek a könnyen szállítható szilárd tömbök tele vannak illóolajokkal, ráadásul egy tömböt akár 80-100 hajmosásra is használhatsz (hajtípustól függően), ami háromszor több egy műanyag tubusos sampon élettartamánál - és sokkal könnyebb és karcsúbb is.

Térj be hozzánk a Fashion Street-i Lush üzletünkbe, ahol segítünk kiválasztani a számodra megfelelő szilárd sampont!

LUSH FRESH HANDMADE COSMETICS

FIGHTING ANIMAL TESTING
FRESHEST COSMETICS ONLINE
ETHICAL BUYING
100% VEGETARIAN
HANDMADE
NAKED! PACKAGING

THE ALGORITHM OF LOVE

A szerelem algoritmusa – avagy a modern társkeresők és őseik

szerző *author* **Antoni Rita**

ÁMEN HELYETT ENTER, RANDIAPPOK, VIRTUÁLIS SZEXFÜGGŐSÉG, KIBERÖZVEGYEK. EGYRE TÖBBEN HASZNÁLJÁK A TÁRSKERESŐ ALKALMAZÁSOKAT, DE VAJON HÁNYAN ÉRTIK IGAZÁN? MERRE TART A VIRTUÁLIS TÉRBE KERÜLT SZERELMI ÉLETÜNK?

INSTEAD OF AMEN – ENTER, DATING APPS, VIRTUAL SEX ADDICTION, CYBERWIDOWS. MORE AND MORE PEOPLE USE DATING APPS, BUT HOW MANY OF US REALLY UNDERSTAND THEM? WHERE IS OUR LOVE LIFE GOING, PUSHED IN THE VIRTUAL SPACE?

„Swiping culture", „összemeccselés", „szextingelés" és a többi – lehet, hogy ezek a kifejezések újdonságként hatnak, de számos kultúrában, illetve korszakban megesett, hogy a társra vágyók, amennyiben a környezetükben nem jártak szerencsével, valamilyen formában igyekeztek tágítani a lehetséges partnerek körét, vagyis a „dating pool"-t. Aki látta a *Hegedűs a háztetőn*-t, biztosan emlékszik Jente, a *házasságközvetítő* alakjára. A nagymamám több, egyedül maradt, megözvegyült vagy elvált ismerőse kapcsán emlegette, hogy úgy *„komendáltak"* nekik valakit a rokonok, barátok, szomszédok. Több mint százéves hagyománya van az apróhirdetés útján történő próbálkozásnak is, aminél jóval kisebb merítéssel dolgoztak a társkereső irodák, melyek száma mára szintén jelentősen lecsökkent. 2000 után ugyanis – bár országonként és társadalmi rétegenként változó tempóban –, de általánosan elérhetővé vált az internet – és ezzel egy időben, szinte azonnal elindult az online társkeresés trendje. Sokáig számos előítélet övezte a párkeresésnek ezen formáját. A két leggyakoribb rosszindulatú feltételezés az volt, hogy az online térben mindenki hazudik (és persze mindenki baltás gyilkos), illetve csak taszító, frusztrált vagy kétségbeesett emberek folyamodnak ehhez a szánalmas megoldáshoz. Az amerikai Pew Research Center felmérései szerint az attitűdök 2005 és 2015 között némileg javultak, és 2015-ben már a válaszadók 15 százaléka nyilatkozta, hogy próbálkozott online társkereséssel. Amerikában az első nagyobb online társkereső, a Match.com 1995-ben alakult az akkor még kevés számú internetező számára. 2004-ben jött létre a magyarok által is egyre gyakrabban használt OK Cupid, 2012-ben pedig az annál is népszerűbb Tinder, amely heves vitát indított el az online társkeresés előnyeiről és hátrányairól.

MUTASD, MIT LÁJKOLSZ, MEGMONDOM, KIT SZERESS!

A potenciális előnyök közt említhető, hogy az internetes platform jó lehetőség azoknak, akiknek offline kevés lehetőségük adódik az ismerkedésre, a gátlásosabbaknak pedig könnyebb lehet az online kezdeményezés, beszélgetés. Mint lehetséges előny, felmerült az is, hogy – bár ez az első benyomást alapul vevő Tinderre pont nem igaz – kevésbé számít a külső: a találkozás előtti levelezés, csetelés során olyanok is jobban megismerhetik és megkedvelhetik egymást, akik kinézetük miatt elmentek volna egymás mellett. Talán ezzel is állhat összefüggésben, hogy az online ismerkedéssel kialakult párok nagyobb eséllyel maradnak együtt – legalábbis egy 3235 párt bevonó svájci felmérés szerint, melynek eredményeit az idei év elején tették közzé. A kutatás azt is feltárta, hogy az online alkalmazások keretében az emberek nagyobb esélyt adnak a tőlük messzebb lakó, vagy más szempontból (pl. képzettség) különböző jelölteknek is. Az algoritmusokat, melyek az előre megadott szempontok szerint teszik a felhasználók elé az opciókat, folyamatosan fejlesztik. És ezzel el is érkeztünk az első lehetséges hátrányhoz: az algoritmus ugyanis az Instagram-lájkjainktól kezdve a Facebook-ismerőseinken át a korábbi „match"-einkig és cseteléseinkig mindent tud rólunk (ha leírtad a legtitkosabb fétiseidet – hát, az pech), és

"Swiping culture", "matching", "sexting" and the rest – these terms may sound new, but it happened in several cultures and eras that those desiring a partner, if they had no luck in their immediate environment, tried to expand the range of their potential partners, the so-called dating pool. Anyone who has seen *Fiddler on the Roof* will surely remember the character of Yente, the matchmaker. My grandmother told me about several of her single, widowed or divorced acquaintances that relatives, friends, neighbors "proposed" someone to them. Trying to find a match in the classifieds also has a tradition of more than a hundred years, while matchmaking agencies work with a much smaller pool, and their number has also decreased significantly. After 2000 (although at a different pace in different countries and social classes), the internet became widely available – and at the same time, online dating started trending almost immediately. For a long time, this form of dating was surrounded by a lot of prejudice. The two most common malicious assumptions were that everyone in the online space is a liar (and of course everyone is an axe killer) and only repulsive, frustrated, or desperate people resort to this pathetic solution. According to surveys by the American Pew Research Center, attitudes improved slightly between 2005 and 2015, with as many as 15 percent of respondents saying in 2015 they had tried online dating. In the US, the first major online dating site, Match.com, was founded in 1995 for a small number of internet users at the time. OK Cupid, which is used by more and more Hungarians, was established in 2004, and in 2012, the even more popular Tinder was founded, which sparked a heated debate about the pros and cons of online dating.

SHOW ME WHAT YOU LIKE AND I WILL TELL YOU WHO TO LOVE!

Among the potential benefits we can mention that the online platform is a good opportunity for those who have little chance to meet someone offline, and for those who are more shy, it may be easier to initiate and chat online. As a possible advantage, it has also been suggested that (although this is not true of Tinder, which is based on first impressions) looks are less important: in the course of correspondence and chatting before the first meeting, those who would have passed each other by because of their looks can get to know and like each other better. Perhaps this is also related to the fact that couples who met online are more likely to stay together – at least according to a Swiss survey involving 3,235 couples, the results of which were published earlier this year. The research has also revealed that, in the context of online applications, people also give more chances to candidates who live further away from them or are different in other respects (e.g. qualifications). Algorithms that present users with options according to predefined criteria are constantly being improved. And that brings us to the first potential disadvantage: the algorithm knows everything about us, from our Instagram likes through our Facebook friends to our previous "matches" and

„Az online társkereséssel való visszaélés őse az ún. házasságszédelgés volt. A csalók akkor nem az interneten, hanem elegáns szállodák bárjaiban, népszerű fürdőhelyeken, extrémebb esetekben pedig temetőkben lesték potenciális áldozataikat."

"At that time, con men didn't prey on their potential victims on the internet but in elegant hotel bars, popular spas and, in more extreme cases, in cemeteries."

semmit sem felejt. Hol jártunk, mit ettünk, kivel találkoztunk, kiket „ghost”-oltunk (azaz hagytunk szó nélkül faképnél) – minden, amit az interneten megosztunk, adattá válik, amivel vissza is lehet élni. Judith Duportail újságíró, amikor kikérte a Tindertől az alkalmazás által tárolt adatait, 800 oldalnyi anyagot kapott. De mivel a többség nem él ezzel a lehetőséggel, nemigen aggódik, amikor olvasás nélkül fogadja el az alkalmazás adatvédelmi szabályzatát.

MODERN KORI HÁZASSÁGSZÉDELGŐK

Annál kézzelfoghatóbbak az olyan veszélyek, mint a „romantikus csalók”, akik érdeklődést, majd párkapcsolatot színlelve csalnak ki pénzt vagy értéktárgyakat a szerelemre vágyó, így könnyen lépre csalható választottjaiktól. De újdonságnak ez a jelenség sem nevezhető: az online társkereséssel való visszaélés őse az ún. házasságszédelgés volt. A csalók akkor nem az interneten, hanem elegáns szállodák bárjaiban, népszerű fürdőhelyeken, extrémebb esetekben pedig temetőkben (!) lesték potenciális áldozataikat: gyakran vadásztak ugyanis az előkelő családok lányai mellett módosabb özvegyasszonyokra is. Ők ugyanúgy hazudtak magukról, korukról, családi állapotukról, vagyonukról, szándékaikról, mint a mai romantikus csalók, és ők is gyakran tartottak fenn párhuzamos kapcsolatokat. Ha nem tudtak több pénzt kicsalni, eltűntek, mint a kámfor – azaz a „ghosting” sem új jelenség, ahogy a cuki állatok bevetése sem: a *Tolnai Világlapja* 1931-ben „farkaskutyás szélhámosról” ír, aki cukrászdák teraszai mellett elhaladva kötött ismeretséget az állatot megsimogató nőkkel.

AMIT MA MEGTEHETSZ... (AZT HOLNAP FOKOZHATOD)

A „bőség zavara” viszont valóban egy modern betegség. Dan Ariely amerikai pszichológust például az aggasztja, hogy ha tudjuk, hogy a Tinderen lehetőségek miriádja vár ránk, akkor kevesebb energiát fektetünk a már kialakult kapcsolatunkba, fél lábbal mindig kint vagyunk belőle. Mert ami ismeretlen, az mindig vonzóbbnak tűnik, így könnyű kifelé tekintgetni egy kapcsolatból egy-egy rosszabb nap vagy kisebb nézeteltérés után is. Daniel Jones, a New York Times „*Modern Love*” című rovatának szerkesztője szerint a közös barátok, ismerősök hiánya nagyobb teret enged az inkorrekt viselkedésnek, hiszen senki sem fog megróni érte. Felmerült még továbbá, hogy az online ismerkedés időrabló, függőséget okoz, testképzavarokhoz vezethet, illetve ellustítja az embereket a személyes ismerkedés terén. Dacára viszont minden ellenérvnek, az utóbbi

„Mert ami ismeretlen, az mindig vonzóbbnak tűnik, így könnyű kifelé tekintgetni egy kapcsolatból.”

“The unknown always seems more appealing, so it’s easy to let our eyes wander.”

chats (if you entered your most secret fetishes, well, bad luck), and it forgets nothing. Where we have been, what we have eaten, who we have met, who we have “ghosted” (that is, left somebody high and dry) – everything we share on the internet becomes data that can be abused. When journalist Judith Duportail asked Tinder for her data stored by the app, she received 800 pages of material. But since most people don’t use this opportunity, they’re not very worried about accepting the app’s privacy policy without reading it.

THE MODERN CONFIDENCE MAN

All the more tangible are dangers such as “romantic con men” who, by pretending to be interested and then to form a relationship, extort money or valuables from their chosen ones, who desire love and thus are easily ensnared. But this phenomenon cannot be called new either: the ancestor of the misuse of online dating sites is the so-called confidence trick. At that time, con men didn’t prey on their potential victims on the internet but in elegant hotel bars, popular spas and, in more extreme cases, in cemeteries (!): for in addition to the daughters of high-class families, they often hunted for wealthy widows. They lied about themselves, their age, marital status, wealth, intentions the same way today’s romantic con men do, and they, too, often maintained parallel relationships. If they could not extort any more money, they vanished into thin air – in other words, “ghosting” is not a new phenomenon, either, nor is the use of cute animals: in 1931, a newspaper of Tolna county wrote about a “confidence man with a wolfdog”, who made acquaintances with women who patted the animal as he was passing by the terraces of confectionary shops.

WHAT YOU CAN DO TODAY... (YOU CAN INCREASE TOMORROW)

“To be spoilt for choice” on the other hand, is indeed a modern disease. American psychologist Dan Ariely, for example, is concerned that if we know that a myriad of possibilities await us on Tinder, we invest less energy into our already established relationship, we are always one foot out the door. Because the unknown always seems more appealing, so it’s easy to let our eyes wander after a bad day or a minor disagreement. According to Daniel Jones, editor of the *“Modern Love”* column in *New York Times*, the lack of common friends and acquaintances leaves more room for incorrect behavior as no one will criticize you for it. It has also been suggested that online dating is time-consuming, addictive, can lead to body image disorders, and makes people too lazy to meet others in person. Despite all the counterarguments, however, the number of registrations, as well as online dating platforms have increased exponentially in recent years. However, none has been able to overthrow Tinder: it now has nearly eight million users around the world.

években exponenciálisan nő a regisztrálók, és egyben az online társkereső platformok száma. A Tindert azonban egyiknek sem sikerült letaszítani a trónról: mára közel nyolcmillió felhasználója van a világ minden tájáról.

A BONYOLULT KAPCSOLATOK (ROMOS) MENTSVÁRA

A BME Menedzsment és Vállalkozásgazdaságtan Tanszék adjunktusának, **Dr. Bernschütz Máriának** is feltűnt, hogy a hallgatói egyre többet emlegetik a Tindert, és az ott szerzett tapasztalataikat. *„Mivel közel tíz éve foglalkozom generációkutatással, kézenfekvő ötletnek tűnt, hogy egyéni kezdeményezés keretében kutatást indítsak a felhasználók motivációiról, szokásairól, tapasztalatairól. Kérdőívet állítottam össze, melyhez a kitöltőket hallgatóim köréből, majd hólabdamódszerrel szereztem (a kitöltők továbbküldték a kérdőívet saját ismerőseiknek)”* – meséli. A pilotkutatás eredményei (melyek egy részét a kutató a Generatika nevet viselő blogján osztotta meg) nem reprezentatívak, de így is hasznos betekintést adnak az alkalmazás magyar használóinak világába. A 2020 márciusában megkérdezett 495 személy közül 297 fő – tehát 60 százalék – válaszolt igennel arra a kérdésre, hogy használta-e már a Tindert. A kutatásban részt vett Tinder-használók több mint fele 1996 és 2010 között született (tehát Z generációs), több mint egyharmaduk 1980 és 1995 között (tehát Y generációs), a náluk idősebb X generációsok alig tesznek ki 10 százalékot. A válaszadók körülbelül kétharmada Budapesten vagy megyeszékhelyen élő nő volt, csak 35,7 százalékuk egyedülálló, ennél többüknek volt a válaszadáskor kapcsolata, vagy „bonyolult kapcsolata”. Az alkalmazás hasznosságára átlagosan 3-as osztályzatot adtak. *„Ez a 3-as átlag azonban* – mondja Bernschütz – *önmagában kevésbé informatív, így faktorelemzést végeztem a regisztráció céljai terén, keresve az együtt mozgó változókat. Hat faktort tudtam a válaszok alapján elkülöníteni: szexorientáltság, önbecsülés növelése, romantikus kapcsolat keresése, online kommunikáció könnyűsége, trendiség, barátkozás. Ezekből a változókból nagyon szépen kirajzolódott négy klaszter.”* Ezek a következők:

1/ A szexorientáltak azok, akik elsősorban alkalmi szexet keresnek. Őket vonzza leginkább az online kommunikáció könnyűsége. Nagyobb részben Y generációs budapesti férfiak, akik egyedülállók vagy „bonyolult kapcsolatuk” van. Ők teszik fel magukról a legtöbb fotót, ők húzzák jobbra a legtöbb profilt, így nekik van a legtöbb matchük. Ők vallották legnagyobb arányban, hogy szívesen ismerkednek a felületen annak tudatában, hogy bármikor megszakíthatják a kapcsolatot, és ezt a közös baráti kör hiánya miatt könnyebb is megtenni, és ők látták leginkább úgy, hogy a Tinder létezése óta nehezebben jönnek létre az elkötelezett kapcsolatok. Az előfizetők a legnagyobb arányban közülük kerülnek ki. *„Furcsamód* – teszi hozzá Bernschütz – *annak ellenére, hogy eredetileg nem azt kerestek, nekik alakult ki leggyakrabban tartós (három hónapnál hosszabb) kapcsolatuk. Ezek után nem csoda, hogy ők a legelégedettebbek az alkalmazással.”*

THE (CRUMBLING) SANCTUARY OF COMPLICATED RELATIONSHIPS

Mária Bernschütz, PhD, assistant professor at the Department of Management and Business Economics of the Budapest University of Technology and Economics, also noticed that her students are talking more and more about Tinder and their experiences there. *“Since I have been doing intergenerational research for almost ten years, it seemed an obvious idea to start a research on the users’ motivations, habits and experiences as part of a personal project. I compiled a questionnaire, for which my students were the primary respondents, then I used the method of snowball sampling (the respondents forwarded the questionnaire to their own acquaintances)”*, she said. The results of the pilot research (some of which the researcher shared on her blog called *Generatika*) are not representative, but they can still provide a useful insight into the world of the application’s Hungarian users. Of the 495 people surveyed in March 2020, 297 – that is, 60 percent – answered yes to the question of whether they had already used Tinder. More than half of the Tinder users in the study were born between 1996 and 2010 (i.e., Generation Z), more than a third between 1980 and 1995 (i.e., Generation Y), and the older Generation X barely made up 10 percent of the respondents. Approximately two-thirds of respondents were women living in Budapest or in a county seat, only 35.7 percent were single, and more were in a relationship or a “complicated relationship” at the time of responding. In terms of usefulness, the application was given an average rating of 3. *“However, this average of 3,”* says Bernschütz, *“is less informative in itself, so I did a factor analysis on the purposes of registration, looking for correlating variables. I was able to distinguish six factors based on the answers: casual sex, increasing self-esteem, searching for a romantic relationship, ease of online communication, trendiness, making friends. From these variables, four clusters emerged very nicely.”* These are the following:

1/ Sex-oriented users are primarily looking for casual sex. They’re the ones who are most attracted to the ease of online communication. They are mostly Y-generation men from Budapest who are single or have a “complicated relationship”. They publish the most photos of themselves, they swipe the most to the right, so they have the most matches. They claimed in the highest proportion that they are happy to meet people on the platform with the knowledge that they can end the relationship at any time, which is easier to do due to a lack of common friends, and this is the group which believes it is more difficult to form committed relationships since the existence of Tinder. The highest proportion of subscribers come from this group. *“Oddly enough,”* Bernschütz added, *“although they didn’t initially look for it, they were the ones to form a lasting relationship (longer than three months) the most often. And so it is no wonder they are the most satisfied with the application.”*

2/ A pozitív visszajelzést keresők, azaz az önbecsülésük növelésében reménykedők körében a leggyakoribb, hogy csak barátkozni akarnak, vagy egyáltalán nem találkoznak azokkal, akikkel az alkalmazáson keresztül felveszik a kapcsolatot. A legnagyobb arányban a Z generációs, vidéki kisvárosokban és kapcsolatban élő nők közül kerülnek ki. *„Ez az eredmény tükröt nyújt a párkapcsolatokról, melyekben ezek a nők nem kapnak elég megerősítést* – kommentálja az eredményt a szakértő –, *noha egyikük sem nyilatkozta, hogy a kapcsolata bonyolult lenne."* Ők kevés embert húznak jobbra, mivel sokszor nem is akarnak találkozni, csak egy-két bókot besöpörni.

3/ A romantikus kapcsolatot keresők 66 százalékban nők, a korcsoportok aránya közel kiegyenlített (Y-Z generációs), jobbára budapestiek és egyedülállók. Nem értékelik a könnyű szétválás lehetőségét, és a legnagyobb arányban ők tartják megcsalásnak, ha valaki párkapcsolat mellett van fent a Tinderen. Lelkileg ők élik meg legrosszabbul a társkeresést a felületen, valószínűleg mert nehezen találják itt meg a számításukat. Ők regisztráltak elsőként, amint a Tinder megjelent Magyarországon.

4/ A felszínesek azok, akiknek különösebb céljaik nincsenek a Tinderen, csak kíváncsiságból regisztráltak, vagy azért, mert a kortársaik körében ez a trendi. Legnagyobb arányban Z generációs (tehát nagyrészt digitális bennszülött), vidéken vagy megyeszékhelyen élő nők, akiknek van párkapcsolata (igaz, ezek nagyobb részét bonyolultnak ítélték). Internethasználati szokásaikra feltehetően az influenszerek is nagyban kihatnak. Ők válaszoltak legtöbben igennel azokra a kérdésekre, hogy szerintük ciki-e tinderezni, illetve, hogy szoktak-e röhögni a profilokon.

A kutató kifejtős kérdést is feltett a Tinderen szerzett tapasztalatokkal kapcsolatban – legnagyobb hajlandóságot a romantikus kapcsolatot keresők mutattak ennek megválaszolására. *„A társadalom és a normális férfi-nő kapcsolatok rákja a Tinder"* – vélekedett egyikük. *„Mindenki sérült, igen, én is"* – szomorkodott (vagy éppen ironizált) egy másikuk. *„Nemi beteg lettem"* – panaszolta egy szexorientált felhasználó, míg egy másik a sok hamis profilt nehezményezte. Volt, akit az tántorított el, ahogyan a férfiak a nőkkel kommunikáltak a platformon, akadt, akiből pénzt akartak kicsalni, egy másik felhasználót pedig kitettek az autóból a városon kívül (nagyobb baj szerencsére nem történt vele). Olyan is akadt, akinek egyik randijából sem lett kapcsolat, de így is pozitív élményeket szerzett, mert örült, hogy érdekes embereket ismert meg. Bernschütz Mária konklúzióként a tudatosság, a digitális önszabályozás fontosságát hangsúlyozza. *„Legyen annyi önismeretünk, mielőtt felmegyünk egy ilyen oldalra, hogy tudjuk, mit szeretnénk az alkalmazástól. Tegyük helyre magunkban, hogy melyik csoportba tartozunk, és ne tápláljunk naiv reményeket."* Ahogy az egyik válaszadó összegezte: *„Olyan, mint az internetes vásárlás, nem mindig azt kapod, amit rendeltél".* De – tehetjük hozzá –, van, hogy igen.

2/ It's the most common among **users looking for positive feedback**, that is people who hope to increase their self-esteem, that they just want to make friends or not meet at all with those they contact through the app. Most of them are women from generation Z, in a relationship and living in small towns in the countryside. *"This result provides an insight into the relationships in which these women don't get enough positive feedback,"* the expert commented on the result, *"although none of them said that her relationship was complicated."* They rarely swipe to the right because often they don't even want to meet, just to get a compliment or two.

3/ Sixty-six percent of **users looking for a romantic relationship** are women, and the proportion of age groups is almost balanced (generation Y-Z), they are mostly from Budapest and single. They don't appreciate the possibility of easy breakups, and they consider using Tinder while in a relationship cheating in the highest proportion. Mentally they have the worst experience with looking for a partner on this platform, probably because they have a hard time finding what they are looking for here. They were the first to sign up as soon as Tinder was launched in Hungary.

4/ Superficial users are those who have no particular goals on Tinder, they only registered out of curiosity, or because it is trendy in their generation. They are mostly women of generation Z (that is, mostly digital natives) living in the countryside or a county seat and in a relationship (although most of these were considered complicated). Influencers are likely to have a great impact on their online habits. They were the most likely to answer yes to questions about whether they consider using Tinder uncool or whether they laugh at profiles.

The researcher also asked an open-ended question about their experiences on Tinder – users looking for a romantic relationship showed the greatest willingness to answer it. *"Tinder is the cancer of society and normal male-female relationships,"* declared one of them. *"Everyone has been hurt, yes, me too,"* claimed another sorrowfully (or just ironically). *"I got an STD,"* a sex-oriented user complained, while another criticized the numerous fake profiles. Some of them were discouraged by the way men communicated with women on the platform, there were some from whom they wanted to extort money, and another user was kicked out of a car outside the city (fortunately nothing worse happened to her). There were some who couldn't form a relationship after the dates, but they still had a positive experience because they were glad to meet interesting people. As a conclusion, Mária Bernschütz emphasizes the importance of awareness and digital self-regulation. *"You should have enough self-awareness before you sign up to a site like this that you know what you want from the application. Make sure you know which group you belong to, and do not nurture naive hopes."* As one of the respondents summed it up, *"It's like shopping online, you don't always get what you ordered."* But, we should add, sometimes you do.

LOVE JUST HAPPENS, LIFE DOES NOT

A szerelemről nem tehetsz, az életedért igen

szerző *author* **Obersovszky Gyula**

A SZERELEM LÉTÜNK MEGHATÁROZÓ PILLÉRE, HOZZÁFOGHATÓ EMBERI ÉRZÉSEK NEM LÉTEZNEK. A SZERELEM LÉT A LÉTBEN, AMELY A HALÁL MELLETT A LEGVITATOTTABB, LEGTÖBBET EMLEGETETT TÉMA, A MŰVÉSZET LEGFŐBB TÁRGYA, AZ ÉRZÉKEK TOBZÓDÁSA, A LEGINTENZÍVEBB TUDATÁLLAPOT. AZ EMBER BELEHAL SZENVEDÉLYES SZERELMÉBE, DE A SZERELEM MÚLTÁVAL SEMMIT SEM ÁHÍT ANNYIRA, MINT ISMÉT SZERELEMBE ESNI.

LOVE IS THE INTEGRAL PILLAR OF OUR EXISTENCE, THERE ARE NO HUMAN FEELINGS THAT CAN BE COMPARED. LOVE IS LIFE IN LIFE, WHICH, BESIDES DEATH, IS THE MOST CONTROVERSIAL AND MOST TALKED-ABOUT TOPIC, THE MAIN SUBJECT OF ART, A RIOT OF THE SENSES, THE MOST INTENSE STATE OF CONSCIOUSNESS. PEOPLE DIE FOR PASSIONATE LOVE, BUT AS LOVE FADES, THEY DESIRE NOTHING MORE THAN TO FALL IN LOVE AGAIN.

A szerelem jól példázza, hogy világunkban minden csak polaritásaiban létezik. Szerelem sincs szenvedés nélkül, ezért felfoghatjuk úgy is, hogy a szenvedés a szerelem ára. Aki nem akar „fizetni", ne is ábrándozzon szerelemről! Ez a tény sokakat sokkolt már, ezért buta módon inkább lemondanak róla. Mindenért fizetni kell, még a kevésbé jó dolgokért is. A félelem pedig rossz tanácsadó, és aki konfliktusok elől akar kitérni, az élet elől tér ki.
Szerelmeinkkel mérjük az idő múlását, beépülnek génjeinkbe és sorsformáló tényezőkké válnak: akár halottainkat az élők nagy terheként cipeljük magunkkal tovább, és többé nem szabadulunk meg tőlük, mert általuk teljesedünk ki, belőlük vagyunk. A szerelemre nincsenek szenzoraink, ezért csak indirekt formában érezzük, azt tudjuk, hogy szenvedünk. Szenvedünk a vágytól, a szeretett személy hiányától, féltékenységtől, a függőségtől, a megaláztatástól, a megalázkodástól, és még sok minden mástól. A szerelem az esetek nagy hányadában viszonzatlan marad.

„...ÉS VOLT, AKI VESZTETT, ÉS NINCS, AKI GYŐZ."

Az örök álom, a kölcsönös szerelem még ott van egy bimbózó románc zsenge korszakában, amikor még mindketten kétségek közt hányódunk, és még a végtelen lehetőségek terében lebeg minden. Ez kétségtelenül egy mámoros, boldogító állapot, telve könnyedséggel, életörömmel, létünket csupán valami könnyűlábú boldogságféle járja át. A tét már érezhető, de egyelőre rózsaszín ködbe oldottan kóstolgatjuk egymást. Aztán egy baljós pillanatban az érzések balanszírozó mérleghintája kitér egy irányba. Ilyenkor egyikünk tudja már, hogy baj van, és innentől ki vannak osztva a szerepek. Az uralkodó, s a szolga szerepe. Az uralkodó, jóllehet szintén szerelmes, de attól, hogy ő a helyzet ura, ezt nem érzi unos-untalan, legfeljebb, ha valami folytán átbillen a mérleghinta. A szolga viszont megjárja a megalázkodás kálváriáját: gyötrelmes szerelmet érez, a poklok poklát járja meg, csak hogy néha egy résnyire kitáruljon előtte a mennyország kapuja. Boldogan lépne is be az örök harmóniát, békét ígérő szférába, de mielőtt beléphetne, a kapu bezárul előtte. Mert az örök harmónia illúzió. A szerelem harc, mint annyi minden más az ember életében, a legádázabb küzdelmek egyike. De a szerelemben az nyer többet, aki veszít! A győztes csupán egy láthatatlan trófeát, a vesztes viszont az érzelmek gazdag tárházát könyvelheti el, amely örök forrásként szolgál hátralevő életében. De ha ilyen erős kötődést feltételez, vajon miért nem alkalmas önmagában arra, hogy holtig tartó kapcsolatokat alapozzon meg, illetve tartson életben?

KÖTELÉK MÉG A SZERELEMGYEREK SEM LEHET

Az ember testi-lelki sajátságai évmilliók alatt alakultak ki. A civilizáció evolúciós mércével mérve röpke időszaka alatt az ember ősi életformájától messze eltávolodott, a társadalmi és együttélési formák pedig ma még gyorsabban változnak. A szerelem „kémiája", élettani alapja hormonális természetű. Az emberiség őskorában a szerelemmel járó erős testi-lelki vonzalom gondoskodott arról, hogy a születendő gyermek nagyobb biztonsága érdekében a szülők a gyermek fejlődésének első és legkiszolgáltatottabb időszakában együtt maradjanak. Az antropológusok ezt az időszakot hozzávetőlegesen négy évre becsülik. A gyermekekről négyéves kortól a közösség gondoskodott. A kutatások igazolják, hogy az említett hormonkoktélt átlagosan négy évig termeli testünk. Ettől lehetnek eltérések, de az átlagérték már önmagában rámutat arra, hogy a spontán, hormonális, tudatunktól független vonzalom korunkban legfeljebb szerelemgyerekekről gondoskodhat, de arról nem, hogy a társkapcsolat mai léptékkel tartós maradjon.

Love is a good example of how everything in our world exists only in polarities. There is no love without suffering, so we can also look at suffering as the price for love. If you don't want to "pay", don't even dream about love! This fact has already shocked many people, so they foolishly choose to give love up. You have to pay for everything, even for things that aren't so good. And fear is a bad advisor, and those who want to avoid conflicts avoid life.
We measure the passage of time with our loves, they become part of our genes and become fate-shaping factors: carrying our loved ones, just as the people we have lost, is the great burden of the living, and we can no longer get rid of them because only they can complete us, we are made of them. We have no sensors for love, so we only feel it indirectly, we only know that we are suffering. We suffer from desire, from missing the loved one, from jealousy, dependence, humiliation, self-humiliation and much more. More often than not, love remains unrequited.

"...AND THERE WAS ONE TO LOSE, AND NO ONE TO WIN."

In the infancy of a budding romance, the eternal dream, mutual love, is still there, when we are both still lost in doubt, and everything is floating in the space of endless possibilities. It is undoubtedly an intoxicating, blissful state full of levity and joie de vivre, our lives being filled with a kind of light-footed happiness. The stakes are noticeably high, but for now, we're tasting each other melted in the pink cloud of love. Then, in an ominous moment, the balancing seesaw of emotions tips in one direction. This is the moment when one of us already knows that there is a problem, and from that on, the roles are assigned. The role of the ruler and the servant. The ruler, though also in love, but because he/she is in control of the situation, does not feel it nonstop, except when something causes the balance to tip over. The servant, on the other hand, carries the cross of self-humiliation: he/she feels a tormenting love, going through hell, only to have the gates of heaven open a crack from time to time. The servant would happily enter this space, promising eternal harmony and peace, but before he/she could do so, the gates close. Because eternal harmony is an illusion. Love is a fight, like so many other things in our lives, it is one of the fiercest struggles. But in love, the one who loses wins the most! The winner only gets an invisible trophy, while the loser receives a rich cornucopia of emotions that will serve as an eternal source for the rest of his/her life. But if it assumes such a strong attachment, why isn't it enough in itself to create a relationship till death do us part, or to keep us alive?

EVEN A CHILD BORN OF LOVE CANNOT BE A BOND

The physical and mental qualities of man have evolved over millions of years. Measured by an evolutionary standard, human civilization has moved away from the ancient way of life in a blink of an eye, and society and the forms of cohabitation are changing even faster today. The "chemistry" of love, its physiological basis, is hormonal in nature. In prehistoric times, the strong physical and mental attraction associated with love ensured that, for the greater safety of the unborn child, the parents remain together during the first and most vulnerable period of the child's development. Anthropologists estimate this period to be approximately four years. Children were looked after by the community from the age of four. Research shows that our bodies produce this hormone cocktail for an average of four years. This may differ at times, but this average value alone shows that a spontaneous, hormonal, unconscious attraction in our age can at most foster a child born of love, but not a relationship that remains lasting by today's standards.

A HÁZASSÁG MINT PREMIER

Tehát a szerelem, emberi létünk legszebb virága eredeti funkcióját már nem tölti be, többnyire öncélúvá vált. De szerencsénkre-szerencsétlenségünkre ma is itt van velünk, és megszépíti, máskor meg összezavarja életünket, de mindenképpen gondoskodik arról, hogy az ne legyen egyszerű és unalmas, a költőknek pedig legyen munkájuk. Persze nem csak a szerelem, mára sok minden más is öncélúvá vált életünkben. A szex például modern korunkban sokkal inkább az örömszerzést célozza meg, mint a gyermeknemzést. Az evés célja sem csupán táplálkozás, hanem kulináris élvezkedés. A mozgás és testi munka eredetileg a túlélést biztosította, ma konditermekben pótoljuk, azt, amit megváltozott életünk elvett tőlünk. Egy dolog azonban mit sem változott: az ember reproduktív modellje változatlan még technológiák uralta világunkban is. A gyermekek ma is ugyanúgy „készülnek" és születnek, és csak hagyományos formában biztosítható testi-lelki fejlődésük. Ez a családmodell. Az ember pedig alapvetően társas lény. Egy bizonyos kortól igénye van rá, hogy életét egy társkapcsolat medrébe terelje. A másik nemmel kora ifjúságától kezdve „gyakorol", de egy tartós elköteleződésre többnyire csak érett és egzisztenciálisan megalapozott korban szánja el magát. És ha már elszánta magát, nagyjából egy időben jelentkezik a gyermekvállalási kedv is.

A MARRIAGE AS A PREMIERE

So love, the most beautiful flower of our existence, no longer fulfills its original function, it has mostly become self-serving. But fortunately or unfortunately, it is still here with us today and makes our lives more beautiful or confuses them at other times, but it certainly ensures that life is not easy and boring, and that poets have jobs. Of course, not only love, but many other things have also become self-serving in our lives. Sex, for example, is much more about pleasure than childbearing in our modern age. Eating is not just about nutrition, but also about culinary pleasures. Exercise and physical work originally ensured survival, today we go to gyms to replace what our altered lifestyle took away from us. One thing, however, has not changed: the human reproductive model remains the same even in this technology-dominated world. Children are still "made" and born the same way today, and their physical and mental development can only be ensured in the traditional form. This is the family model. And humans are basically social beings. From a certain age, we develop the need to steer our lives towards a partnership. We start

„De a szerelemben az nyer többet, aki veszít! A győztes csupán egy láthatatlan trófeát, a vesztes viszont az érzelmek gazdag tárházát könyvelheti el, amely örök forrásként szolgál hátralevő életében."

"In love, the one who loses wins the most! The winner only gets an invisible trophy, while the loser receives a rich cornucopia of emotions that will serve as an eternal source for the rest of his/her life."

MINDENT AKARNI A SEMMIÉRT CSERÉBE

Mindenekelőtt le kell szögeznünk néhány alapvetést. A szerelemről nem tehetünk, az életünkről annál inkább, és hogy egy házasság is csak kapcsolat, amíg gyermektelen marad, és egy kapcsolat is család, amennyiben a kapcsolatban gyermekek születnek. Egy kapcsolatot könnyű szétválasztani, egy családot viszont csak felrobbantani lehet. Ősi ösztönöktől hajtva igyekszünk megfelelni küldetésünknek, vállalva azt, ami egyben tartja a társadalmat és annak jövőjéről gondoskodik – családot alapítunk. Ugyanakkor individuális társadalmunkban nehezen viseljük az ezzel járó kötöttségeket, "practicing" with the other sex from an early age, but we usually only make our minds to form lasting commitments at a mature and existentially sound age. And once we do make up our minds, the desire to have children comes about at the same time.

WANTING EVERYTHING IN EXCHANGE FOR NOTHING

First of all, we must set out some basic principles. Love just happens, but life does not. A marriage is also only a relationship as long as it remains childless, and a relationship is also a family

mert az ember tudata letűnt korok értékrendjében gyökerezik, ami a gyorsan változó világunkhoz nehezen tud alkalmazkodni: képtelenség 19. századi elvekre építeni egy 21. századi kapcsolatot. Ma rendkívül kitolódnak az életelvárások, lényegesen kisebb az egymásra utaltság, több a csábítás, nagyobb a szabadság, alacsonyabb a kompromisszumkészség. Az emberek nem akarnak sokat, mindössze mindent, és nehezen látják be, hogy egy kapcsolat – főleg a család – sok lemondást követel. Pedig egy életközösség sallangoktól és hamis elvárásoktól megtisztított valós tartalmában – két ember elköteleződése a családi fészek létrehozására, gyermekek nemzésére és felnevelésére – még ma is a legüdvösebb létforma. Jómagam, öt gyermek apja, tudom, miről beszélek! Időközben felnőtt gyermekeim édesanyjával a mai napig együtt élek és tudom, minket csak a halál fog elválasztani. Mint a mesékben. Nem emlékszem, ő mennyire szeretett a kapcsolatunk kezdetén, mert az iránta érzett szerelmem behatárolta józan ítélőképességemet. De nem azért éltünk le egy életet együtt, mert szerelemmel kezdődött, hanem mert jó alapokra helyeztük kapcsolatunkat. Sokan mondták már, hogy szerencsénk volt, de tudom, a szerencse arra mosolyog rá, aki szembe megy vele. Néha úgy érzem, a szerelem egy régi emlék, néha meg úgy, hogy sosem múlt el, csupán takaréklángon ég tovább, hogyha pislákolva is, de örökké kitartson. Álljon itt most néhány gondolat, melyek személyes tapasztalataim alapján hozzájárulhatnak egy kapcsolat sikeréhez és fenntarthatóságához.

1/ Nem kell mindig a szkeptikusoknak és cinikusoknak hinni, mert belőlük többnyire a csalódottság, halmozottan rossz tapasztalat, vagy a végletes önzés beszél. A természet példáját követve, az élet természetes folyamában sodródva nem is kell folyvást az élet értelmén töprengeni, mert az szembejön velünk, a folyam maga tárja fel előttünk az élet csodáit. Csak a belépőjegyet kell megváltanunk kevés bátorsággal. És még áldozni sem kell annyit, mint sokan hiszik, mert egyebekben az eredmény mindezen áldozatokért bőségesen kárpótol, csak úgy kell meghúzni az életközösség határait, hogy mindketten jó érezzék magukat benne! Mai modern, toleráns és individuális társadalmunk elég teret kínál arra, hogy kölcsönös megértés és egyetértés mellett mindenki úgy húzza meg ezeket a határokat, hogy öröme teljen benne! A határok kijelölésénél ne a konvenciók és bevett erkölcsi normák legyenek irányadóak, hanem saját személyiségünk, alkatunk és kapcsolatunk fenntarthatósága. Merjünk kísérletezni, mert ha az közös szándékon és bátorságon alapul, a „rossz" tapasztalatok is csak erősíteni fogják kapcsolatunkat!

„Nem kell mindig a szkeptikusoknak és cinikusoknak hinni, mert belőlük többnyire a csalódottság beszél."

"You don't always have to believe the skeptics and cynics, because most of them speak out of frustration."

when children are born into it. A relationship is easy to break up, but a family can only be blown up. Driven by ancient instincts, we strive to fulfill our mission, undertaking the task that holds society together and ensures its future – starting a family. At the same time, in our individualistic society, it is difficult to bear the constraints that come with it, because human consciousness is still rooted in the values of bygone eras which cannot be easily adapted to our rapidly changing world: it is impossible to build a 21st-century relationship on 19th-century principles. Nowadays, our expectations of life have been shifting a lot, there is significantly less dependence on each other and willingness to compromise, but there are more temptations, more liberties. People don't want much, just everything, and they find it difficult to realize that relationships, especially families, require a lot of sacrifice. Yet a real, meaningful community of life, free from all frills and false expectations – the commitment of two people to create a family nest, to bear and raise children – is still the most agreeable form of life. As the father of five children, I know what I am talking about! To this day I live with the mother of my now adult children, and I know only death will do us part. Like in fairy tales. I don't remember how much she loved me at the beginning of our relationship, because the love I felt for her put limitations on my common sense. But we didn't spend a lifetime together because it started with love, but because we built our relationship on solid foundations. A lot of people have said that we were fortunate, but I know fortune only smiles upon those who walk towards her. Sometimes I feel that romantic love is an old memory, while other times it's like it has never faded, it's just on the back burner, so even if it's only flickering, it will last forever. Here are some thoughts that, based on my own personal experience, can contribute to the success and sustainability of a relationship.

1/ You don't always have to believe the skeptics and cynics, because most of them speak out of frustration, an abundance of bad experiences, or extreme selfishness. Following the example of nature, drifting in the natural flow of life, you don't always have to contemplate the meaning of life, because it comes to us, the flow itself will reveal the wonders of life. We only have to buy the ticket with a little courage. And you don't even have to sacrifice as much as many people believe, because the result will otherwise richly compensate you for all these sacrifices, the boundaries of the community of life simply have to be set in a way which makes you both happy! Today's modern, tolerant and individualistic society offers enough space for everyone to set these boundaries with mutual understanding and agreement so that you both may enjoy it! The boundaries should not be set by social conventions and established ethical norms but our own personality, disposition and the sustainability of our relationship. Dare to experiment, because if it is based on mutual intention and courage, even "bad" experiences will only strengthen the relationship!

SUGARBIRD
FASHION AIRLINES
BUDAPEST EST. 2007

SS21

WWW.SUGARBIRD.COM

2/ Merjük elengedni a sablonokat, merjünk túllépni az úgymond normális és mások által előírt formákon! Ne azzal törődjünk, hogy mások hogy csinálják, csináljuk úgy, ahogy nekünk jó! És itt most a többes számon van a hangsúly – két ember közös akaratán és egyetértésén. A hálószobában sem foglalkozunk azzal (jó esetben), mit szólnának mindehhez mások. Hagyjunk teret egymásnak, ne vegyük el a másiktól a levegőt és ne terheljük meg kapcsolatainkat felesleges elvárásokkal. Ne akarjunk a másiktól túl sokat, hiszen senki sem képes mindenre, a társunknak semmiben sem kell a legjobbnak lenni, csak társnak!

3/ A közös feladatvállaláson, tevékenységen és programokon túl ne korlátozzuk egymás mozgásszabadságát, ne írjunk elő mindent a másiknak, ne számoltassuk el és ne kényszerítsük hazugságokra. Egymás társai, nem pedig rabszolgái vagyunk. Egy individuum szuverén lény, és csak akkor fogja jól érezni magát egy társkapcsolatban, ha nem kell önmagát feladnia. Csak az lehet a tiéd, aki póráz nélkül is melletted megy! Ugyanezt a szexualitásról is elmondhatjuk. Ha teret adunk egymásnak, és nem oldódunk fel egy intim szintézisben, megmaradunk önálló, kissé titokzatos és kiszámíthatatlan lényeknek, garantáltan nem szűnik meg az egymás iránti vágy. A szex szereti az illetlen, csintalan, izgalmas és kiszámíthatatlan dolgokat, viszont azt a társkapcsolathoz hasonlatosan semmi sem mérgezi annyira, mint a kölcsönös elvárások. Ne szűnjünk meg társunknak kihívás lenni, ha nem akarunk teljes érdektelenségben légneművé válni a szemében.

4/ Ne kényszerítsük kapcsolatunkat a monogámia kényszerzubbonyába, mert ha ezt tekintjük a házasság fenntarthatósága szempontjából végső kritériumnak, egy szép napon a fürdővízzel együtt a gyereket is kiöntjük. Sok jó kapcsolat bomlott már fel jelentéktelen félrelépések miatt. Aki ezt nem képes tolerálni, az borús jövő előtt áll. Egyébiránt a „gonosz harmadik" valamilyen formában történő felbukkanása az egymás iránti szexuális érdektelenség legjobb gyógyszere. Kevés dolog hűti le oly mértékben a szerelmet, mint a közös otthon, a közös ágy – a domesztikált erotika. Semmi sem korbácsolja fel annyira, mint a zavaró tényezők. Sosem azt kívánod, aki megérdemli, hanem azt, aki felcsigázza az érzékeidet: azok általában nem a jó kislányok és a jó fiúk. A szex egyszerűen illetlen dolog (ha jó), nem hagyja magát megnevelni.

5/ Végül pedig, ne kötelezzük el magunkat amellett, hogy úgysem jön össze, ne előlegezzük meg magunknak a sikertelenség élményét, mert igenis működik – ha jól csináljuk. Bármily jelentőséget is tulajdonítunk a szenvedélyes szerelemnek, egy kapcsolat legfőbb közös értéke a bizalom. Ez a társkapcsolat fundamentuma. A bizalom nem napi szintű visszaigazolásra vár, a kapcsolaton átívelő kölcsönös elkötelezettségbe vetett hitből táplálkozik és cementként tartja össze a kapcsolatunkat. A bizalom és egy mély gyökerű szeretet kéz a kézben járnak és egymást feltételezik. Nem olyan hangosak és látványosak, mint a szenvedélyes szerelem, de meggyőződésem, hogy magasabb rendű emberi érzéseket és értékeket képviselnek.

2/ Dare to think outside the box, dare to go beyond what is said to be normal and expected by others! Don't worry about how others do it, do it the way it is good for the two of you! And here the emphasis is on the plural – on the common intention and agreement of two people. You don't care about (hopefully) what others would think in the bedroom, either. Leave room for each other, don't suffocate each other, and don't burden the relationships with unnecessary expectations. Don't want too much of the other, since no one can do everything, your partner doesn't have to be the best at anything, only a partner!

3/ Beyond shared responsibilities, activities, and programs, do not restrict each other's freedom of movement, do not dictate what the other should do, do not hold them accountable and force them to lie. You are each other's partners, not slaves. An individual is a sovereign being and will only be comfortable in a partnership if he/she doesn't have to give up on him/herself. Only the one who walks beside you without a leash can be yours! The same can be said for sexuality. If you give space to each other and do not dissolve in an intimate synthesis, remaining independent, somewhat mysterious and unpredictable beings, I guarantee the desire you feel for each other will not fade. Sex loves indecent, naughty, exciting, and unpredictable things, but similarly to relationships, nothing poisons it more than mutual expectations. Don't cease to be a challenge for your partner if you do not want him/her to see you as a completely indifferent aeriform body.

4/ Don't force your relationship into the straitjacket of monogamy, because if you consider this to be the ultimate criterion for the sustainability of marriage, one fine day you will throw out the baby with the bathwater. Many good relationships have been broken up over insignificant affairs. If you cannot tolerate this, you are facing a dim future. Not to mention that the appearance of the "evil third" in any way is the best remedy for sexual indifference towards each other. Few things can cool love down as much as a shared home, a shared bed – domesticated eroticism. Nothing can fan the flames of love as much as complications. You never want the one who deserves it, but the one who arouses your senses: they are usually not the good girls or the good boys. Sex is simply an indecent thing (if good), it won't let itself be tamed.

5/ Lastly, don't cling to the idea that it's not going to work anyway, don't expect the experience of failure in advance, because it does work – if you do it right. No matter what significance we attribute to passionate love, the greatest mutual value of a relationship is trust. This is the foundation of any partnership. Trust does not require daily confirmation, it feeds on the faith in mutual commitment spanning through the whole relationship and holds it together like cement. Trust and a deep-rooted love go hand in hand and presuppose each other. They are not as loud and spectacular as passionate love, but I am convinced that they represent a higher level of human emotions and values.

LOVE GENERATION

fotó *photo* **Viszlay Márk**
styling **Tankó Tekla**
haj *hair* **Bozó Csongor**
smink *MUA* **Fazekas Richárd**

modellek ***models***:
Lydia / Visage Model Management
Matt / Visage Model Management
Éva / Art Models
Tamás / Art Models
Mária / Budapest Casting
Károly / Budapest Casting

A helyszínért köszönet a Kempinski Hotel Corvinus Budapestnek.
Thanks to Kempinski Hotel Corvinus Budapest for the location.

LEHET VILÁGGÁ KÜRTÖLT, FÉLTVE ŐRZÖTT, VAGY TITOKBAN ÉLVEZETT. LEHET KÖNNYED, MINT EGY PONYVAREGÉNY VAGY SÚLYOS, MINT A GYÁSZ. DE NEM LEHET KOR KÉRDÉSE, ÍTÉLKEZÉS TÁRGYA, PÉNZ VAGY FELTÉTELEK FÜGGVÉNYE. MINDEN SZERELEM EGYEDI ÉS MEGISMÉTELHETETLEN, AMELY AZ IDŐ MÚLÁSÁVAL JÓ ESETBEN SZÖVETSÉGGÉ ALAKUL ÉS A SÍRIG KÍSÉR, DE VAN ÚGY, HOGY MINDÖSSZE EGY MÚLÓ FEJEZETKÉNT HALVÁNYODIK A TÖBBI EMLÉK KÖZÖTT. EGY VISZONT BIZTOS: A SZERELEM ÜNNEP, ÉS MINDENKI MEGÉRDEMLI, HOGY LEGALÁBB EGYSZER AZ ÉLETBEN MEGTAPASZTALJA.

IT CAN BE SHOUTED FROM THE ROOFTOPS, TREASURED, OR ENJOYED IN SECRET. IT CAN BE AS LIGHT AS A PULP NOVEL OR AS HEAVY AS GRIEF. BUT IT SHOULD NOT BE A MATTER OF AGE, SUBJECT TO JUDGMENT, OR DEPENDENT ON MONEY OR CONDITIONS. EVERY LOVE IS UNIQUE AND UNREPEATABLE, WHICH OVER TIME CAN IDEALLY DEVELOP INTO AN ALLIANCE AND REMAIN WITH YOU TILL DEATH, BUT SOMETIMES IT FADES INTO NOTHING BUT A PASSING CHAPTER AMONG OTHER MEMORIES. ONE THING IS FOR SURE: LOVE IS A CELEBRATION, AND EVERYONE DESERVES TO EXPERIENCE IT AT LEAST ONCE IN THEIR LIVES.

LYDIA
kötött top/knitted top **Zara**
kötött sort/knitted shorts **Zara**

MATT
ing/shirt **Zara**
farmer/jeans **COS**
zokni/socks **H&M**

LYDIA
ing/shirt **Twinset**
top **Zara**
szivarnadrág/trousres **MaxMara Weekend**
bőrpapucs/leather sliders **Massimo Dutti**

MATT
ing/shirt **Zara**
atléta/undershirt **COS**
sort/shorts **BOSS Hugo Boss**
zokni/socks **H&M**
cipő/shoes **Converse (Office Shoes)**

pamuting/cotton shirt **Benetton**
kötött póló/knitted T-Shirt **Benetton**
sort/shorts **Zara**

LYDIA
body **Bershka**
hajpánt/headband **Zara**
papucs/mule **Zara**

MATT
ing/shorts **Benetton**
rövidnadrág/bermuda short **Benetton**

ÉVA
poncsó/poncho **Saint Laurent (Heaven Budapest)**
body **Zara**
famernadrág/jeans **Bershka**
napszemüveg/sunglasses **Philipp Plein**
táska/bag **Philipp Plein**
bőr bokacsizma/leather ankle boots **Twinset**

TAMÁS
kabát/coat **COS**
farmernadrág/jeans **COS**
ing/shirt **COS**
napszemüveg/sunglasses **Philipp Plein**
westerncsizma/western boots **Retrock Budapest**

ÉVA
ingruha/shirt dress **Diane von Furstenberg/Heaven Budapest**
bőrtáska/leather bag **Saint Laurent (Heaven Budapest)**
westerncsizma/western boots **Twinset**

TAMÁS
póló/T-Shirt **Benetton**
farmernadrág/jeans **Lacoste**
napszemüveg/sunglasses **Philipp Plein**
westerncsizma/western boots **Retrock Budapest**

fashion

ÉVA
maxiruha/maxi dress **Benetton**
kabát/coat **Philipp Plein**

TAMÁS
zakó/coat **BOSS Hugo Boss**
nadrág/trousers **COS**

MÁRIA
selyemnadrág/silk trousers **MaxMara Weekend**
selyemblúz/silk blouse **MaxMara Weekend**
napszemüveg/sunglasses **Zara**

KÁROLY
lenvászon zakó/linen coat **Benetton**
póló/T-Shirt **COS**
sort/shorts **Tommy Hilfiger**

MÁRIA
horgolt ruha/crochet dress **Lacoste**
ingruha/shirt dress **Benetton**
barett/beret **Benetton**

KÁROLY
póló/T-Shirt **Tommy Hilfiger**
nadrág/trousers **Benetton**
napszemüveg/sunglasses **Philipp Plein**

fashion

MÁRIA
rövidujjú garbó/turtleneck **COS**
pliszészoknya/pleated skirt **MaxMara Weekend**
trenchcoat **Benetton**
hajpánt/headband **Lacoste**
magassarkú/high heels **Benetton**

KÁROLY
zakó/coat **BOSS Hugo Boss**
ing/shirt **Massimo Dutti**
nadrág/trousers **BOSS Hugo Boss**
sneaker/sneakers **Timberland (Office Shoes)**

zakó/blaser **OffWhite (Heaven Budapest)**
póló/T-Shirt **Benetton**

thebodyshop.hu

THE BODY SHOP®

SZERESD ÖNMAGAD

ÉS LÉGY ERŐSEBB!

MINDEZ TETTEKET KÍVÁN, ÉS ÉPP ITT AZ IDEJE CSELEKEDNI.

Fedezd fel, hogyan csatlakozhatsz te is a The Body Shop nemzetközi kampányához, hogy együtt igazi változást érhessünk el!

Önszeretet-küldetésünk
Büszkék vagyunk rá, hogy nem javítjuk fel a hirdetéseinkben szereplők külső tulajdonságait, ugyanakkor megünnepeljük a sokszínűséget és a test egyediségét és szépségét. Elkötelezettek vagyunk aziránt, hogy idővel ledöntsük a most fennálló, önszeretetet akadályozó korlátokat az egész világon.

Mi az önszeretet?
Az önszeretet többet jelent, mint pusztán jól érezni magad. Önmagad megbecsülését jelenti. Azt, hogy teljes mértékben elfogadod magad és hagyod, hogy a személyiséged kiteljesedhessen. Ezután gyakorlatilag egy új szupererőre teszel szert. Erősebbé tesz, és arra inspirál, hogy a szereteted és az energiád minél többekkel megoszd.

1 millió tett az önszeretetért
A célunk 1 millió olyan tett összegyűjtése a következő évben világszerte, ami az önszeretet fontosságát hirdeti. Mind inspirációként szolgálhatunk másoknak, elindítva egy olyan folyamatot, aminek a végén több százezer, vagy akár több millió nőben kezdődhet meg az igazi változás az önszeretet irányába. Egy személyes történet sem túl kicsi ahhoz, hogy számítson.

KÉNYEZTESD MAGAD

KEDVENC TESTÁPOLÓIDDAL!

Az önszeretet gyakorlása azzal kezdődik, hogy nem vagy mindig olyan szigorú magadhoz. Egy alapos önmasszázs szeretett testvajaddal vagy testjoghurtoddal olyan rituálé, ami csökkenti a stresszt, növeli a boldogságszintet és arra ösztönöz minket, hogy jobban elfogadjuk és értékeljük testünk minden gyönyörű porcikáját. Illatozz úgy, mint egy százszorszép, és frissülj fel a málna zamatosságával a nyár közeledtével!

Fresh Raspberry
limitált vegán kollekció

Cool Daisy
limitált vegán kollekció

#SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING
#SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING #SELFLOVEUPRISING

WHEN FOCUS IS YOUR PASSION

Amikor a fókusz a szenvedély

szerző *author* **Szujó Zoltán**
fotó *photo* **Gregus Máté**
styling **Horváth Ottó**
haj *hair* **Teleki Dóra**
smink *MUA* **Virág Zsófi**

KEVÉS OLYAN HIVATÁS LÉTEZIK, AMELY TÖBB ELHIVATOTTSÁGOT ÉS LEMONDÁST KÖVETEL, MINT AZ ÉLSPORTOLÓKÉ. TÖBBNYIRE ŐK AZOK, AKIK GONDOLKODÁS NÉLKÜL VÁLASZTANÁK A HIVATÁST A SZERELEM HELYETT, MERT A KŐKEMÉNY MUNKÁVAL ELÉRT SIKER MÁMORA BŐSÉGESEN KÁRPÓTOLJA ŐKET MINDENÉRT. A FORMULA–2-BŐL A LEGFELSŐ LIGÁBA TARTÓ ROY NISSANYVAL BESZÉLGETTÜNK GYERMEKKORI EMLÉKEKRŐL, AZ AUTÓK ÉS A NŐK KÖZÖTTI HASONLÓSÁGRÓL, A SOCIAL MEDIA ÁLLANDÓ KÍSÉRTÉSÉRŐL ÉS ARRÓL, MIÉRT JOBB HELY BUDAPEST MÉG MONACÓNÁL IS.

THERE ARE FEW PROFESSIONS THAT REQUIRE MORE DEVOTION AND SACRIFICE THAN THAT OF A PROFESSIONAL ATHLETE. USUALLY THEY ARE THE ONES WHO WOULD CHOOSE A CAREER OVER LOVE WITHOUT A SECOND THOUGHT, BECAUSE THE ECSTASY OF HARD-EARNED SUCCESS AMPLY COMPENSATES THEM FOR EVERYTHING. WE TALKED WITH ROY NISSANY, WHO IS HEADING FOR THE TOP LEAGUE FROM FORMULA 2, ABOUT CHILDHOOD MEMORIES, THE SIMILARITIES BETWEEN CARS AND WOMEN, THE CONSTANT TEMPTATION OF SOCIAL MEDIA, AND WHY BUDAPEST IS A BETTER PLACE EVEN THAN MONACO.

Nagy öröm számomra ez a beszélgetés, Roy, köszönöm, hogy csatlakoztál hozzánk. Akárcsak nekem, a Nissany név a többi magyar autósport-rajongónak is ismerős lehet, hiszen édesapád többszörös magyar bajnok – mondanál néhány szót a magyar kötődéseidről?
Budapesten nőttem fel, így számomra ez a város egyfajta első és második otthon, ahová évente többször ellátogatok, és mindig remekül érzem magam. Fontos, hogy az autósport-karrierem is Magyarországon, a kecskeméti Gokart Stadionban indult. Az első nagy versenyeim ott voltak, így magyarországi gyökereim minden szempontból nagyon fontosak számomra.

Autóversenyzőként nagyon egyedülálló az életstílusod, sokat ingázol és utazol, mégis, hol érzed magad otthon?
Amikor Európában vagyok, természetesen Budapest az egyik kedvenc városom. Van egy lakásom, ahonnan lenyűgöző kilátás nyílik a Margit-szigetre, gyönyörű a panoráma különösen éjszaka, és számomra ez az a bázis, ahol felnőttem. Második otthonom Olaszország, Modenában van az edzésközpont, így a kettő között ingázom. A szabadságom nagy részét pedig általában Tel-Avivban töltöm.

Ezek szerint beszélsz olaszul is.
Sí, un poco. (nevet)

Kérdéses volt valaha, hogy te is autóversenyző leszel?
Nem, és nálam azért is fontos a „valaha" kifejezés, mert – főleg apámnak köszönhetően – egészen kiskorom óta kötődöm az autósporthoz. Van néhány videóm még kétéves koromból, amikor egy otthoni kis műanyag autóval közlekedtem egy saját magam által, a családtagok cipőiből kirakott pályán.

Mesélj egy kicsit a családi hátteredről! Milyen közegben nőttél fel?
Négy gyermek közül a legidősebb vagyok, de az egyetlen, aki szó szerint Magyarországon nőtt fel, édesanyám és édesapám is magyarul beszélt és egy magyar dada nevelt fel. Három kishúgom van, akikkel jó a kapcsolatom, főleg a legidősebbel. Ők ugyan Izraelben élnek, az egész családom otthon érzi magát Budapesten is, valahányszor idelátogatnak. Izraeli születésűek vagyunk, de szívünkben magyarok.

Három húgod van – akkor biztosan mindent tudsz a nőkről!
Nos, be kell vallanom, van, hogy tudok ebből előnyt kovácsolni.(nevet)

Beszéljünk egy kicsit egy profi autóversenyző életmódjáról. Hogyan edzel, mit eszel? A fegyelem nagyon fontos, de hogyan képzeljük ezt el, teljesen megtervezett az egész életed?
Abszolút. Van egy mondás héberül (talán magyarul is): Nem minden arany, ami fénylik. Ezt mindig észben kell tartanunk, mert a versenyzői élet, főleg az F1-es élet, amint azt valószínűleg nagyon jól tudod, egyáltalán nem könnyű. A napi rutin része legalább két edzés, és ez csak az alap. Sokat utazom, gyakran vagyok a Williams csapattal, amelynek székhelye az angliai Grove-ban található.

It's a pleasure to have this conversation, Roy. Thank you very much for joining us. The name Nissany may be familiar to other Hungarian motorsport fans like myself, as your dad is a multiple Hungarian champion – could you tell us a few words about your Hungarian connections?
I grew up in Budapest, so for me it's kind of a first and second home that I visit several times a year, and I always have a great time. It is important that my motorsport career also started in Hungary, in the Go-kart stadium in Kecskemét. My first major races were there, so my Hungarian roots are very important to me in every way.

As a racing driver, you have a very unique lifestyle, you commute and travel a lot, so where do you still feel at home?
When I am in Europe, Budapest is of course one of my favorite cities. I have an apartment with a stunning view of Margaret Island, a beautiful panorama especially at night, and for me it's the base where I grew up. My second home is located in Modena, Italy, where I have my training center, so I commute between the two. And I spend most of my time off in Tel-Aviv.

So you also speak Italian.
Sí, un poco. (laughs)

Was it ever a question that you would be a racing driver, too?
No, and for me the phrase 'ever' is important, because, mainly thanks to my father, I have been involved in motorsport since I was very little. I have some videos from when I was 2 years old, of me driving a little plastic car around a track at home that I built using shoes from family members.

Tell us a few words about your family background. What kind of milieu did you grow up in?
I am the eldest of four children, but I am the only one who literally grew up in Hungary. Both my parents spoke Hungarian, and I was raised by a Hungarian nanny. I have three younger sisters with whom I have a good relationship, especially with the eldest. Although they live in Israel, my whole family feels at home in Budapest whenever they visit. We are Israeli by birth but Hungarian in our hearts.

Three sisters around you – you must know everything about women!
Well, I must admit that sometimes I can use this to my advantage. (laughs)

Let's talk about the lifestyle of a professional racing driver. How do you train, what do you eat? Discipline is very important, but how should we imagine it? Is your life completely planned?
Absolutely. There's a saying in Hebrew (maybe in Hungarian as well): all that glitters is not gold. We always have to keep that in mind, because racing life, especially the F1 life, as you probably know very well, is not easy at all. We have at least two proper gym

„Aztán abban a pillanatban, amikor rájöttem, hogy apám figyel engem, nekicsapódtam egy falnak. Akkor sírni kezdtem, de ez még jobban megerősített abban, hogy profi legyek."

" The moment I realized that my daddy was watching me, I crashed into the wall. I started crying, but it made me even more determined to become a professional racer."

bőrdzseki/leather jacket **Dolce&Gabbana**
farmer/jeans **Dolce&Gabbana**
póló/T-Shirt **Hugo Boss**
cipő/shoes **Hugo Boss**

Nagyon sötét, nagyon hideg, így nem a kedvenc helyem a földön – bár a munka nagyon produktív, többnyire szórakoztató. Több ezer órát töltök a szimulátorban, és levezetek több tízezer virtuális kilométert, ami nagyon fontos és egy másfajta fizikai erőfeszítést igényel. De ez igaz a versenyszezonra is: a futamok során – amelyek mindennel együtt egy hetet vesznek igénybe – annak ellenére, hogy szép szállodákban lakunk, kora reggel kell felkelnünk és késő este lefeküdnünk. Ez nem olyan, mintha nyaralnánk: akkor is, ha gyönyörű szállodák és ötcsillagos szolgáltatások vesznek körül minket, vissza kell térnünk a munkához, amelynek az életünket szenteltük. Ez az élet egyrészt dicsőséges, elegáns és megbecsült, másrészt ez sincs ingyen. Nagyon keményen dolgozunk nap mint nap, vért izzadunk a sikerért. Ha pedig nem érjük el a célt, akkor minden hiábavaló volt.

Bármit megtennél a győzelemért és a sikerért?
Bármit. Igen, határozottan. A gyerekek gyakran megkérdezik tőlem, mit kell tenniük, hogy igazi versenyzők legyenek. Azt gondolom, hogy minden egy döntéssel kezdődik: kész vagyok ennek szentelni az életemet. Emlékszem, hogy apám hét- vagy nyolcéves koromban megkérdezte tőlem: – Roy, akarod ezt hivatásszerűen, vagy csak időnként szórakozni szeretnél? Gondolkodás nélkül válaszoltam: Apa, készen állok, csináljuk!

Említetted a Williamset, az F1-ben hatalmas hagyományokkal rendelkező csapatot, amelynek már te is tagja vagy tesztpilótaként. Érezhető ez a fajta örökség a volán mögött is, amikor vezetsz, vagy épp a mérnökök vesznek körül?
Az egyszerű válasz, hogy természetesen igen, de hadd fejtsem ki egy kicsit bővebben is. Amikor csatlakoztam a Williamshez, tárt karokkal fogadtak, de ehhez meg kellett találnom a saját utamat: dolgoztam a köridőmön és a műszaki csapattal való együttműködésen, elnyertem a mérnöki csapat bizalmát, de ez egyáltalán nem volt könnyű. Az én feladatom volt kitalálni, hogyan csináljam, hogyan viselkedjek új csapattagként, szinte robotüzemmódban dolgoztam, hogy megszerezzem a kellő információkat. A 2020-as év lehetővé tette számomra, hogy 2021-re is megtartsam a pozíciómat, és ez az eredmény egy fontos mérföldkő, ezzel együtt pedig lehetőséget kaptam arra, hogy a csapat integrált részévé váljak. Ez is egy megtiszteltetés.

Technikai kérdés: a Forma–1 egy adatvezérelt sport. Hatalmas adatmennyiséggel dolgoztok és már említetted a szimulátor fontosságát. Hogy tisztázzuk, ez nem egy játék, amivel otthon játszol, hanem nagyon komoly és professzionális technikai berendezés.
Leírhatom az olvasóknak, hogy nagyjából hogyan néz ki, de képet például senki sem mutathat, mert ez abszolút zárt és bizalmas információ. Tehát képzeljünk el egy nagy hangárt – amelyben van egy pilótafülke körülötte sok felfüggesztéssel és géppel –, valamint egy hatalmas képernyőt sok-sok projektorral. Alapvetően ez a gép képes magát a pályát szimulálni. Nyilván nem ugyanaz az érzés, de az autó és a pálya is ugyanúgy viselkednek, mint éles szituációkban.

sessions per day as a regular daily routine, and this is just the base. There is a lot of travel, I often stay with the Williams team that is based in Grove, England. It's very dark, very cold, so it's not my favorite place on Earth – although the work is very productive, mostly fun. I spend thousands of hours in the simulator and drive tens of thousands of virtual kilometers, which is very important and requires another kind of physical effort.
But this is also true of the racing season: during the races, which usually last a week, although we stay in nice hotels, we have to wake up early in the morning and go to bed late at night. It's not like going on vacation: even when we are surrounded by beautiful hotels and five-star services, we still have to get back to the work we have dedicated our lives to. On the one hand, this kind of life is glorious, stylish, prestigious, but it's not for free. We work very hard every day, sweating blood for success. And if we do not get the results we want, then it was all for nothing.

Would you do anything for victory and success?
Anything. Yes, definitely. Kids often ask me what they need to do to become real racing drivers. I think it all starts with a decision: I am ready to dedicate my life to it. I remember my father asking me when I was maybe seven or eight: "Roy, do you want to do this professionally, or do you want to have some fun from time to time?" I answered without hesitation, "Dad, I'm ready, let's do it!"

You mentioned Williams, a team with huge traditions in F1, and now you are a member of this team as a test driver. Can you feel this kind of heritage when you are driving a car or surrounded by the engineers?
The simple answer is yes, of course but let me explain a little more. When I joined Williams, I was welcomed with open arms, but I had to find my own way: working on my track time and cooperating with the technical team, gaining the trust of the engineering team, and this wasn't easy at all. It was my job to figure it out, how to behave as a new team member, working like a robot to get the right information. 2020 allowed me to keep my position for 2021, and this achievement is an important milestone, giving me the opportunity to be an integral part of the team. This is another honor.

Technical question: Formula 1 is a data-driven sport. You work with a huge amount of data, and you have already mentioned the importance of the simulator. Just to be clear, this is not a game that you can play at home, but a very serious and professional technical equipment.
I can describe to the readers roughly what it looks like, but no one can show a picture, for example, because it's absolutely proprietary and confidential information. So imagine a big hangar with a cockpit in it, surrounded by lots of suspension and machinery and a huge screen with lots and lots of projectors. This machine basically can simulate the track itself. Maybe it's not the same feeling but both the car and the track behave the same way as in a live situation.

Csak egy kérdés a Formula–2-vel kapcsolatban. Mondhatjuk, hogy ez az F1 előszobája, de mennyire nehéz ott sikereket elérni? Mennyire mások a körülmények és mennyire kemények az ellenfelek?
A legnagyobb és legfontosabb különbség, hogy – ahogy te is mondtad – az F1 egy adatvezérelt sport, tehát a mérnöki rész hatalmas, ha nem a legnagyobb része az egésznek. Az F2-ben viszont mindannyian ugyanazon a platformon, ugyanazt az autót vezetjük, vagyis a Dallara F2-t, tehát a körülmények közötti különbség elenyésző – így viszont vezetés szempontjából a verseny szintje rendkívül magas, és ez látható minden egyes esemény eredményében is.

Az autóversenyzés egy nagyon furcsa sport, mert csapatjátékosként kell viselkedned, miközben a csapattársad a legkeményebb ellenfeled. Ugyanaz a gép, ugyanazok a fejlesztések – hogyan kezeled mindezt?
Igen, ez nagyon sarkalatos pontja az autóversenyzésnek. Nyilvánvalóan a csapattársadat akarod a leginkább legyőzni. Inkább végzel a 18. helyen, amikor csapattársad a 19., mint a második helyen, amikor a csapattársad az első, mert az autótok nemcsak hasonló, hanem pontosan ugyanolyan, így színtiszta vezetéssel bizonyítasz, a szó legszorosabb értelmében. Másrészt viszont mindenkinek fontos a baráti viszony, a pályán pedig a sportszerű viselkedés, amit elvárunk a másiktól. Az én esetemben a DAMS, az F2-es csapatom és a Williams is egyfajta család, ahol a nagyszerű hangulatot, szeretetet és légkört senki sem akarja elrontani. De hazudnék, ha azt mondanám, olykor nem kell lenyelni a békát.

Érezhető a szavaidban a szenvedély és az elkötelezettség. Van időd egy párkapcsolatra?
Igen, hiszen párkapcsolatban élek. De tény, hogy egy kapcsolat valakivel, aki az év nagy részében távol van, nagyon sokat megkövetel... képzeld el, hogy a partnered elutazik, vagy máshol van a munkája miatt (és mindegy, hogy milyen munkáról van szó) neked pedig nagyon gyakran és tartósan el kell ezt viselned. Nagyra értékelem, amikor valaki hajlandó erre, mert nagy áldozat, éppen ezért elengedhetetlen, hogy a párod is szeresse a te hivatásod, vagy legalább megértse, mennyire fontos ez számodra.

Mit keresel egy lányban?
Talán meglepő, de a legjobb barátomat. Ha valakivel együtt vagy, nyilván sok időt töltesz vele, ezért fontos, hogy ez az idő a lehető legboldogabban teljen. Ennek tagadhatatlan része a vonzerő, a kémia és a romantika, ezek 100%-ban szükségesek is, de a legfontosabb dolog, legalábbis nekem, hogy ő legyen a legjobb barátom. Nagyon szerencsés az, aki megtalálja ezt.

Tehát fontos számodra, hogy valódi kötelékeid és kapcsolataid legyenek? Mert manapság a TikTok és az Instagram hatalom, pénz és hírnév uralta világában sokan elfeledkeznek erről, vagy egyszerűen csak nem érdekli őket.
Ez valóban fontos kérdés. Manapság elég nagy különbség van az együtt élő generációk között. Az egyik, amely kissé kívül esik a social media világán (mint a szüleink generációja), és a másik, amely nagyon mélyen benne van, és gyakorlatilag nem is lát mást. Mindkét világot látva, megértem, milyen könnyen beszippanthat a közösségi média vak világa, amely híján van a mély, valódi és egészséges kapcsolatoknak. És bár természetesen én is nézek néha TikTok videókat, vagy pörgetem az Instát, ezt igyekszem olyankor tenni, ha egyedül vagyok, és a helyén kezelni.

A szerelem összehasonlítható egy jó versenyautóval? Úgy értem, amikor egy gyors kanyarban érzed az erőt vagy a zúgást, az a flow nagyon hasonló lehet a szerelemhez.
Egy barátom megkérdezte tőlem, lehetséges-e, hogy az autókhoz vonzódom? Lehetséges. (nevet) Egy hétköznapi autó éppúgy, mint egy versenyautó különleges bánásmódot érdemel, akárcsak a hölgyek. És igen, olyan, mint egy kapcsolat, ha gondosan bánsz vele, odafigyelve, akkor meghálálja. De harmonikusnak, kiegyensúlyozottnak kell lennie, óriási szinergiával a sofőr és az autó között. Minden egyes pillanatban, minden kanyarban vagy élesebb helyzetben tudnod kell, milyen bánásmódot szeretne. Ez a siker kulcsa.

Hogyan lehet megbirkózni azzal, hogy az F1-ben nincs megállás egy körben?
Ez fejben dől el, és az agy is csak egy izomszerv, amelyet edzenünk kell. Épp ezért fontos ennek a képességnek a fejlesztése: mindig legyen annyi vér az agyban, hogy extrém helyzetekben is teljesítsünk, jól döntsünk a verseny során, miközben felmérjük az összes adatot és körülményt. Mindezt elképesztő sebesség mellett, majd másfél órán át.

Just one question about Formula 2. How difficult is it to be successful in F2? We can say that it's the last step before you enter F1, but how difficult is it to succeed there? How different are the circumstances and how tough are your opponents?
The biggest and most important difference is that F1, as you said, is a data-driven sport, so the engineering side is a huge, if not the biggest part in F1. Whereas in F2, we basically all drive the same car on the same platform, the Dallara F2, so the difference in circumstances is negligible, but in terms of driving experience, the level of competition is extremely high, and it shows in the results of every single event.

Car racing is a very strange sport, because you have to act as a team player but at the same time, your toughest opponent is your teammate. The same machinery, the same engineering, etc. How can you deal with this?
Yes, this is a crucial point in motor racing. Obviously, you want to beat your teammate more than anyone. You'd rather finish 18th when your teammate is 19th than second when your teammate is first, because your cars are not just similar but exactly the same, so you literally prove yourself by pure driving. But on the other hand, you want to be friendly with your teammate, and we expect good sportsmanship from each other on the track. In my case, both DAMS, my F2 team and Williams are kind of a family, where no one wants to ruin this great vibe, love and the atmosphere. Of course, sometimes we have to swallow the pill to be a team player.

We can feel the dedication and the passion in your words. Do you have time for a relationship?
Yes, I actually am in a relationship. Indeed, it is demanding to be with someone who is away most of the year... imagine that your partner leaves you or is away for work (and it doesn't matter what kind of work), and you have to tolerate it very often and for a long time. I really appreciate a partner who is willing to do that because it is a big sacrifice. That's why it's essential that your partner also likes your job or at least understands how important it is for you.

What are you looking for in a partner?
It may be surprising, but my best friend. When you're with someone, you obviously spend a lot of time with that person, so it's important to make this time as happy as possible. Attraction, chemistry and romance are an undeniable part of this and 100% required, but the most important thing, for me at least, is to have my best friend in her. Finding this is an extremely lucky situation.

So, is it important for you to have real connections and relationships? Because nowadays, in the world of TikTok and Instagram, dominated by power, money and fame, many people can forget about it or simply don't care.
This is an important question, indeed. Nowadays, there is a big difference between generations living together – one that is a bit outside the world of social media (like our parents' generation) and the other that is very deeply involved and practically cannot see anything else. Seeing both worlds, I understand how easy it is to be sucked into this blind world of social media, lacking deep, good and healthy relationships. And while I do of course enjoy watching TikTok and Instagram sometimes, I try to do it when I'm alone and handle it in its place.

Can you compare love to a good racing car? I mean when you feel the power or buzz in a fast corner it could be very similar to love.
A friend asked me if there was any chance that I was attracted to cars? There could be. (laughs) An ordinary car or a race car deserves special treatment, just like a lady. And yes, it is kind of like a relationship, if you treat it with care, it'll pay you back. But it has to be harmonic, flowing, there must be a huge synergy between the driver and the car. Every single moment, every corner and challenging situation, you need to know how it wants to be treated. This will lead you to success.

How can you deal with the fact that there is no stop during a lap in F1?
The brain does not stop, the brain is just another muscle we have to train. That's why it's important to develop this ability: to get enough blood to the brain to perform in such extreme situations, to make the right decisions during the race, while calculating all the data and circumstances. All this at such a high speed for at least an hour and a half.

© Sebastiaan Rozendaal

„Mindig legyen annyi vér az agyban, hogy extrém helyzetekben jól döntsünk, miközben felmérjük az összes adatot és körülményt. Mindezt elképesztő sebesség mellett, majd másfél órán át.”

“To get enough blood to the brain to perform in such extreme situations, to make the right decisions while calculating all the data and circumstances. All this at such a high speed for at least an hour and a half.”

öltöny/suit **Zegna**
ing/shirt **Hugo Boss**
cipő/shoes **Hugo Boss**

Mi a legelső gyerekkori emléked az autóversenyzésről?
Ez tetszeni fog! Négyéves voltam, amikor elmentünk egy fedett gokartpályára valahol Budapest környékén. Akkor még cumisüvegből ittam a tejet (fontos megemlíteni), de már elég gyorsan gokartoztam – emlékszem, nagyon jól éreztem magam. Aztán abban a pillanatban, amikor rájöttem, hogy apám figyel engem, nekicsapódtam egy falnak. Akkor sírni kezdtem, de ez még jobban megerősített abban, hogy profi legyek.

Aranyos történet! Gondolom példaképed is volt és van?
A legendás Juan-Pablo Montoya, négyéves korom óta nagyon csodálom őt! Van egy képem róla a Hungaroringen, szó szerint a kerítésén lógtam egy Williams-zászlóval a kezemben, amikor Juan Pablo Montoya elhaladt a háttérben! Aznap, amikor aláírtam a Williamsszel, a múzeumba és a gyárba is ellátogattam, így megnézhettem az igazi autót, amelyet Montoya vezetett. Libabőrös lettem és annyira elérzékenyültem, hogy majd elsírtam magam. Hatalmas megtiszteltetés, hogy része lehetek a csapatnak.

Melyik a kedvenc versenypályád?
A Hungaroring. Itt vezettem először versenyautót, 15 éves koromban. Rengetegszer végigjártam a pályát, nagyon jól ismerem a valóságban és a szimulátorban is. A körülményeihez is hozzá vagyok szokva, a szuper meleg augusztusi időjárástól a teljesen párás levegőn át a havas és jeges napokig. Amikor minden egyes ütemét ismered egy pályának, megszereted.

Mi a helyzet a rajongókkal? Hol vannak a leglelkesebb rajongók a világon?
A válasz egyértelmű: Magyarországon! Érezni lehet ezt a különleges rezgést az utcákon sétálgatva egy szokásos F1-es hétvégén – egy COVID nélküli F1-es hétvégén. Láthatod a tömeget már az autópályán, a Hungaroring felé vezető úton, a verseny előtti szombaton vagy vasárnap. Egyszerűen csodálatos, máshol nem érezhető ez a fajta lelkesedés, ez a hangulat, talán csak Monacóban. Nagyon nagyra értékelem a magyar rajongókat.

Ahogyan példaképed és kedvenc pályád, úgy – gondolom – álomcsapatod is van. Mennyire egyeztethetőek össze az álmok a valósággal? Van beleszólásod a csapatod kiválasztásába a karriered során?
Igen, ez mindig egy közös döntés a menedzsmenttel, akik csodálatosak és nyilvánvalóan nagyszerű döntéseket hoznak a karrierünk érdekében. Az álomcsapat egyébként alapvetően az, amellyel nyerünk. Tehát a jelenlegi álomcsapatom a DAMS, amikor velük nyerek, de a Williams is az, amikor képes vagyok pontokat szerezni. A legnagyobb álmom pedig természetesen az, hogy egy napon majd velük is győzök.

Szorítunk, hogy jó döntéseket hozzatok és sok sikert az idei szezonhoz, követni fogjuk a karrieredet. Egy élmény volt a beszélgetés, és üdvözölöm édesapádat.

What is your very first memory about any kind of car racing from your childhood?
You will like this one. I was 4 years old when we went to an indoor go-kart track somewhere near Budapest. I was still drinking milk from the bottle (important to mention), but I already drove a go-kart pretty fast. I remember having a great time. The moment I realized that my daddy was watching me, I crashed into the wall. I started crying, but it made me even more determined to become a professional racer.

That was a sweet story! Who is your all-time favorite racing driver?
The one and only Juan Pablo Montoya. I've been admiring him since I was 4! I have a picture of him on the Hungaroring, I was literally on the fences of the paddock with a Williams flag, and Juan Pablo Montoya was passing by in the background. The day I signed with Williams, I visited the museum and the factory, and I saw the real car which Montoya was driving. I got goosebumps, and it was so emotional I almost cried. It's a great honor to be a part of this team.

What is your favorite circuit?
Hungaroring. This is where I first drove a formula car at 15. I know the track very well in real life and in the simulator, I've walked around it so many times. I am also used to the conditions, from the super-hot weather in August through the absolutely humid air to the snowy and icy days. Knowing every beat of a circuit kind of makes you like it.

How about the fans? Where can you find the most enthusiastic fans around the world?
The answer is clear: in Hungary! You can feel that special vibration while strolling on the streets on a regular F1 weekend, a non-Covid F1 weekend. You can see the crowd on the highway, on the way to Hungaroring on the Saturday or the Sunday before the race. It is just amazing, you do not feel this kind of enthusiasm, this kind of vibe anywhere else, maybe only in Monaco. So I really appreciate Hungarian fans.

As you have a role model and a favorite circuit, you must have a dream team, too. How compatible are dreams with reality? Can you make some decisions during your career to choose your team?
Yes, it is always a joint decision with my management who are just amazing and obviously make great decisions for our careers. Basically the dream team is the one that we win with. So right now my dream team is DAMS, when I am winning with DAMS, and it is Williams when I am able to score points. And maybe one day we will win with Williams. This is the biggest dream for me.

We cross our fingers for you to make the right decisions and all the best for this season, we'll be following your career. It was a pleasure, and say hello to your Dad.

LACOSTE

illusztrációk *illustrations* **Hajdú Anett**

Háy János:

THE GARDEN

A kert

Ott kezdődött valahol, abban a régi mesében, ahol a teremtett lények még a nem tudásban éltek. Akik akkor voltak, mindent ingyen kaptak, akkor is, ha nem kértek. És jött egy közülük, aki szakított a tiltott fáról, és adott annak, aki ott, abban a kertben a társa volt. Kérsz egy harit? – hát persze hogy kért, s amint elrágcsálták, már jött is a büntetés, hogy kiűzlek ebből a tudatlanságból, mondtam, hogy erről az egyről nem ehetsz. Én előre szóltam, csak magadra dobhatsz követ. És ott állt a két bűnös, kívül a kerten, benne a tudásban, mögöttük a lángpallossal fenyegető isten.

Én vagyok én, mondta az egyik, és én vagyok a másik én, mondta a másik. Ilyen egyszerűen született meg az én, aki leszakadt a mindenségről, hisz a mindenség végtelen volt és óriási, ők pedig kicsik és törékenyek, bezárva egy szűk futamidőbe, a halandóságba.

Rettenetes volt megélni a kiszolgáltatottságot, hogy az, aminek korábban oly természetesen a részei voltak, az most mind fenyegető veszély. Csak mi vagyunk egymásnak, mondta az egyik én, csak mi, mondta a másik én és összebújtak, hátha a kettő együtt mindentől megvéd. Ez volt az első szerelem. Ők találták meg először az egyedüli menekülést a világfélelemből és a halálfélelemből, mert amikor összebújtak, kioltódott belőlük a rettegés. És születtek nekik gyerekeik és a gyerekeknek is születtek gyerekeik, és azoknak a gyerekeknek is születtek, így ment ezer éveken át, míg végül megszülettem én, az épp aktuális folytatás.

Anya és apa kertjébe születtem. Olyan volt ott minden, hogy tökéletes, meg hogy örökké így lesz. Ha valami fájt, apához vagy anyához szaladtam, s máris minden megoldódott, a tenyerük begyógyított minden sebet, ők voltak a kályha, ha fáztam, s ha éheztem, ők voltak az eledelem. Minden örökre így marad, gondoltam, mert benne élhettem a nem tudásban. Aztán mondta anya és mondta apa is, hogy oviba kell mennem, aztán iskolába, végre én is tudni fogom, amit ők már tudnak. És minden újabb és újabb tudással veszni kezdett a valahai kert biztonsága. Módszeresen beletanultam magam a rettegésbe.

Fakitermelők jöttek és sorra vágták ki apa és anya fáit, termelik ki az édenkert lelkét, és hiába jönnek a környezetvédők, hiába láncolják magukat oda az aktivisták, semmi sem tud gátat vetni a pusztításnak. A tudás pusztít, összebútorozott az idővel, és ők ketten megállíthatatlanok. Az ő kezüknek a meghosszabbítása a favágók keze, a láncfűrészek, a láncok, a fejszék, a gallyazóollók.

Míg zajlik az irtás, meghal nagymama, apa elköltözik, elköltözik anya is, visz magával, és hoz magához egy új apukát. Ki ez, aki nem az én apukám, és mégis itt van? Lassan nem marad semmi

It started somewhere in that old story where the beings of creation still lived in ignorance. Those who were there then got everything for free, even if they didn't ask for it. And there came one of them who picked from the forbidden tree and shared it with the one who was her partner in that garden. "Want a bite?" Of course he wanted, and as soon as they nibbled it away, the punishment came, I banish thee from this ignorance, I told you this was the only one you couldn't eat from. I warned you, you can only cast stones at yourself. And there stood the two sinners, outside the garden, inside the knowledge, behind them God with the threat of the flaming sword.

I am me, said one of them, and I am the other me, said the other. It was this simple how the ego was born, breaking off from the universe, as the universe was infinite and vast, and they were small and fragile, locked into a narrow cycle of time, mortality.

It was terrible to experience the vulnerability, the fact that what once they had been so naturally a part of now became a looming danger. We only have each other, said one me, only us, said the other me, and they embraced to see if the two together could protect them from everything. This was the first love. They were the first to find the only escape from the fear of the world and the fear of death, because when they embraced, their terror was extinguished. And they had children, and their children had children, and those children also had children, and so it went on for thousands of years until I was finally born as the most current continuation.

I was born into the garden of mom and dad. Everything there seemed perfect, unchanging forever. If something hurt, I ran to dad or mom, and suddenly everything was solved, their palms healed every wound; they were my stove when I was cold and my food when I was hungry. Everything will remain like this forever, I thought, because I was living in ignorance. And then mom told me and dad told me, too, that I had to go to kindergarten, then to school, and finally I would know what they already knew. And with each new piece of knowledge, the safety of the garden of old began to fade. I systematically trained myself to fear.

Lumberjacks came and cut down dad and mom's trees one after the other, harvesting the soul of the Garden of Eden, and no matter how many environmentalists come, no matter how many activists chain themselves to the trees, nothing can put an end to the destruction. Knowledge destroys, it shacked up with time, and together they are unstoppable. The hands of the lumberjacks, the chainsaws, the chains, the axes, the loppers are all the extensions of their hands.

While the destruction is still going on grandma dies, dad moves out, mom also moves out, takes me along and brings a new dad. Who

az édenkert növényzetéből, csak egy ember, aki épp az imént lett végérvényesen kiűzve a régi meséből. Magára néz, aztán a körülötte lévő világra, és azt látja, hogy egyedül van, rohadtul egyedül, s hogy a körülötte lévő világ, mind idegen tőle és olyan, mint a fenyegető dzsungel, tele van gonosz állatokkal, mérgező növényekkel. A mindenség, aminek eddig része volt, most ellene fordult, kérkedik a végtelenségével, hogy éreztesse, a kertvesztő léte törékeny és véges.

Félek, mondja mindenki, kit anya szült egyszer és kertet vesztett. Ki kell szakadnom ebből a félelemből. Akkor jön az, ami az elsőknek is sikerült valaha régen, hogy egyedül nem megy, csak valakivel, az élet. De hol van az a valaki és hogyan ismerem fel? Hirtelen feltűnt egy, valakinek látszott, végre megvagy, gondolta, de nem. Valaki más lesz. Felismerem? Biztos felismerem, mindenki felismeri. Ez olyan, hogy látszik, hogy bár nem különbözik a többitől, mégis őt fogom választani. Tele van rossz tulajdonsággal, csak egy jó van neki, az, hogy kell. Na, az a másik, vagy sokadik lett végül a társam, mondta a kertvesztő, és feloldódtunk egymásban és feloldottuk egymásban a félelmet.

Én én, te te, immáron ketten vagyunk. Megszelídült körülöttünk a világ, nem volt ellenség az, amit annak hittünk, a vérvadak kezes jószágokká lettek, otthonossága lett az életünknek. Hirtelen nem rajtunk kívüli valóságként mutatkozott a mindenség, hanem valaminek, aminek mi is a részei vagyunk, amivel az azonosság magától értetődő. Azonosság úgy, hogy mégsem veszítem el azt, aki vagyok. Egyszerre oldódom fel a másikban és egyszerre maradok az, aki vagyok.

A szerelem lett az egyértelműség világa. Nem lehet hibázni, mert ebbe nincs belekódolva a hiba. Minden megvan bennünk, hogy jó legyen, és csak jó lehet. És ez mindig így marad, olyan lesz megint minden, mint apa és anya kertje volt, örökkévaló. Semmi sem fog változni, gondolják addig, amíg meg nem jelenik az ármánykodás, a kígyó, aki átmászott a régi kertből és azt súgja: biztosan szeret a másik? Annyira, amennyire én szeretem? Biztos nem él vissza azzal, ha teljesen odaadom magam? Nem lehet, hogy a másik önző játszmáinak vagyok az eszköze, és lapátra tesz, ha épp olyanja lesz neki? Vagy megelégel, mert jön valaki más, aki újabb, vagy netán jobb, mint én? Beszüremkedik a létfélelem a szerelmen keresztül az életünkbe, és ha a másik eltűnik, még nagyobb súllyal terhelődik ránk a világtól való szorongás.

Menekülőutakat keresünk, és elkezdünk érzelmi csatornákat építeni más irányba, hátha szükség lesz rájuk. Vagy nem, először szeretnénk ezt az érzelmi alapra épülő kapcsolódást valami megbízhatóbb alapra rakni. Az érzelem olyan, hogy bármikor lehet másmilyen. Érzelem, épp az a lényeg, hogy jön és megy. Nem megbízható befektetés, a bankosok biztos nem ajánlják. Valami biztosabb kell, örök bizonyosság, hogy így marad minden. Legyenek ezek a gyerekek, akkor biztos együtt maradunk, ki az a hülye, aki játszadozik a saját gyerekei életével? Legyen közös vagyon, közös élmények, akkor semmi sem szakíthat el! Legyen valamelyikünk uralkodó, mert a hatalomnál nincs nagyobb kötés. Tartsuk a másikat állandó rettegésben, hogy csak a mi kedvünktől függhet az ő jóléte.

is this person who is not my dad but is still here? Soon there will be nothing left of the flora of the Garden of Eden, only a single person who has just been banished from the old story for good. He looks at himself, then at the world around him, and sees that he is alone, damn alone, and that the whole world around him is completely alien to him and like a threatening jungle, filled with evil beasts and poisonous plants. The universe of which he has been a part until now turned against him, bragging about its infinity to make him feel the fragility and finiteness of the existence of the expelled.

I am afraid, says everyone who was born to a mother and has been expelled from the garden. I have to break free of this fear. And then comes what the first ones managed to do so long ago, that life cannot be done alone, only with someone. But where is that someone and how will I recognize her? Suddenly I notice one, she seems like a someone, finally I have you, he thought, but no. It will be someone else. Will I recognize her? I will recognize her for sure, everyone does. It's like, it seems she is no different from the others but I will still choose her. She is full of bad qualities, having only a single good one: that I need her. Well, that other or the umpteenth one eventually became my partner, said the expelled, and we dissolved in each other and dissolved our fears in each other.

I am me and you are you and now we are two. The world around us was tamed, those we believed to be enemies weren't, the wild beasts became docile, our lives became comfortable. Suddenly, the universe seemed not as a reality outside of us but something of which we are a part, with which identity is self-evident. Identity in a manner that I still don't lose myself. I simultaneously dissolve myself in the other and remain the person I have always been.

Love has become the world of clarity. You cannot make a mistake because no mistakes were written into it. We have everything within us to make this good, and this can only be good. And it will always be like this, everything will be like in dad and mom's garden, eternal. Nothing will change, they think, until the first intrigues appear, the serpent slithered over from the old garden and whispers: are you sure the other loves you? As much as I love her? Can I be sure that she won't take advantage of my complete devotion? Could I be a tool of the other's selfish games, and would she give me the boot when she felt like it? Or will she be fed up with me, because somebody else comes along who is newer or perhaps better than me? Through love the fear of being infiltrates our lives, and when the other is gone, we are burdened with even more anxiety about the world.

We look for escape routes and begin to build emotional paths in other directions in case we need them. Or not, first we would like to put this connection built on feelings on more reliable foundations. Changing anytime is in the nature of emotions. They come and go, that's the point. It isn't a reliable investment, bankers wouldn't recommend it for sure. We need something more infallible, eternal certainty that everything will remain the same. Children perhaps, then we will stay together for sure. After all, who would be stupid enough to play with their children's lives? Common property and experiences, nothing can tear us apart then! One of us must dominate, because there is no greater bond than power. Keep the other in the constant fear that their well-being can solely depend on our moods.

Épül és szépül a közös mű, virágok kerülnek az erkélyre, s közben szinte észrevétlen veszni látszik az érzelem, ami az egészet elindította, s növekedésnek indul szívünk mélyén a magány.

Telnek az évek és azt érzi valamelyik, hogy immáron nem pusztán a mindenség nehezedik rám, hanem egy másik ember sorsának vagy csak egyszerűen a testének súlya. Legalább attól meg kéne szabadulni. És menekül ebből a hatalmas épületből, vagy épp ott lett hagyva ebben a hatalmas épületben, megalázva, összetörve, minden érzelmében meghazudtolva.

Új érzelmek után kell menni, gondolja a másodszor is kertet vesztő, mert a régi már elfertőződött és kialudt. Vagy ha nem így, a sors intézkedik, és valamelyiket egy kórterem mélyéről rabolja el végleg. Hogy egy perce még volt, aztán onnéttól nincsen. Közelebb jutottunk a végéhez és megint egyedül vagyunk.

Már mindenbe belemennénk, annyira elfogadóknak gondoljuk magunkat, de a végén mindenbe mégsem tudunk. Egyre nagyobb gyanakvással nézzük a társkeresők kínálatát. Nem akarok egyedül maradni, gondolja a kertvesztő, nem akarom egyedül cipelni a mindennapokat, meg azt a nagy és félelmetes mindenséget, ami körülvesz.

Ott a múlt, rohanjunk az emlékekbe – de a múlt nem elég. Aminek nincs jövője, csak múltja, az nem tud életben tartani. Egyre rosszabb kedvvel és indulattal nézünk arra a csak múlttal rendelkező történetre, életünk alaptörténetére, néha kígyót-békát hajigálunk rá, hogy már akkor sem volt igaz, amikor igaznak hittük, mennyire hamis volt benne minden, mennyire őszintétlen, minden pillanata csak azért történt meg, hogy elérkezzen az a végkifejlet, amikor elhagytak vagy elmenekültem. Gyanúba keverednek évtizedek, holott amikor működött, akkor igaz volt és valóságos, és senkinek sincs másik tíz éve és másik húsz éve, az a tíz vagy húsz év épp az övé volt. Aki kidobja: magát dobja ki.

De most boldogok leszünk! És megindul újra a keresés, holott már kevés az, amire szövetséget lehet kötni. Új gyerek nem kell, vagy már nem lehet. Közös vagyon, ugyan minek, hogy a gyerekek nehezebben jussanak hozzá az örökséghez? Közös programok, hát az mehet, közös nappalok és éjszakák, hát persze, az mehet. És van találat, még ha sok volt a célvesztés is. És tényleg lett valami olyan, aminek nem volt múltja, de lett jövője, s nem lehet jövő nélkül a mát leélni. Igen, már akkor őt kellett volna választanom, de akkor, amikor az akkor volt, mindketten mást választottak, és azzal a mással teltek el azok az évek, amiket most megosztanak egymással, mint ahogy Seherezádé osztotta meg a történeteit abban a régi mesében. Van jövőnk, s ahogy ez a jövő fogy, majd lesz múltunk is.

Íme, hát megtaláltuk egymást, de jó, és tényleg jó volt, s ha van gazdája a mindenségnek, akkor most ő is örül, felhőpárnái között kicsit megnyugodva hanyatt dőlhet: működik, amit valaha teremtett. S az egymást megtalálók is párnák között hevernek, örülnek annak, hogy élnek, hogy nincsenek egyedül, és bár minden jobb a magánynál, valami mégis fáj. A múlt, akár a levágott testrészek, sajog. Sajog, akkor is, ha magad menekültél belőle, és akkor is, ha ki lettél onnan űzve. Fáj, ami volt, ami már nincsen és fáj, aki volt, aki már nincsen.

We continue to build this more and more beautiful joint work of ours, flowers are placed on the balcony, but without noticing it, the emotion that started it all seems to be disappearing, and loneliness begins to grow in the depths of our hearts.

Years go by, and one of them feels that this time it is not only the universe that weighs down on me, but also the fate of the other person or simply the weight of her body. I should at least get rid of that. And he runs from this huge building, or he was simply abandoned in this huge building, humiliated, broken, betrayed in all his emotions.

I have to go after new emotions, the expelled thinks for the second time, because the old one is infected and extinguished. Or if not like this, fate will see to it and snatch one of them from the depths of a ward for good. Like she was there a minute ago, and from then on she wasn't. We are closer to the end and alone again.

We imagine ourselves so understanding that we would accept everything, but at the end we just can't. We look at the offers of dating sites with increasing suspicion. I don't want to be left alone, thinks the expelled, I don't want to carry everyday life alone, and this big and scary universe that surrounds me.

The past is there, let us hide in our memories – but the past is not enough. Something that doesn't have a future, only a past, cannot keep you alive. We look in an increasingly bad mood and temper at the story with only a past, the plot of our lives, sometimes we curse it that it wasn't true even when we believed it to be, how fake everything in it was, how untrue, every second of it happened only to lead to this conclusion when I ran away or was left behind. Decades come under suspicion, even though when it worked it was true and real, and nobody has another ten years or another twenty years, those ten or twenty years were yours. Those who throw it away throw themselves away.

But we will be happy this time! The search begins anew, even though there is little to build an alliance on. There is no need or possibility for a new child. Common property, what for? So that it's more difficult for the children to get their inheritance? Experiences, why not, days and nights together of course, why not. And you can hit the target, even if you missed a lot. And really, something came to be, without a past but with a future, and you cannot live through today without a future. Yes, I should have chosen her then, but then, when it was then, both of them chose someone else, and they spent with that someone else the years they now share with each other, just like Scheherazade shared her stories in that old tale. We have a future, and as this future disappears, we will have a past too.

Well, so we found each other, how good, and it was really good, and if the universe has a keeper, he is happy now, too, he can lean back and relax a little among his cloud pillows: it works, that thing he created so long ago. And those who found each other also rest among pillows, they are happy to be alive, happy that they are not alone, and although anything is better than loneliness, something still hurts. The past, like amputated limbs, is aching. It's aching, whether you were the one to run away or you were driven out of it. It hurts what was and is now gone, and it hurts who was and is now gone.

Karafiáth Orsolya:

OFF THE POST

Kapufa

Ez nem valóság – gondolta Anna –, nem lehet, hogy épp ő, és éppen most. Szinte bezuhant a kínai üzletbe. Talán épp azon a meccsen látott ilyen vetődést valami világszínvonalú kapustól, amit annak idején evvel a férfival néztek. – Bár a „nézés" kicsit erős – korrigálta magát Anna rögtön. – És máris ott volt gondolatban azon a legalább hat éve volt találkozón, amire viszont a randevú lenne kicsit erős kifejezés. Pedig lehetett volna az. Anna választotta a helyet, megítélése szerint a legromantikusabbat a városban. Lombok, árnyak, szűrt fény. Azt hitte, illetve remélte, hogy nem kell különösképpen csavargatnia majd a vacsorapartnere fejét, hiszen voltaképp a férfi hívta el, bár ez az „elhívta" is kicsit erős. Valahogy úgy történt, hogy a találkozás előtt másfél héttel, egy kedves, intim hangulatú lakásszínházi összejövetelen, ahol Anna volt a házigazda, a férfi nyakába vetődött. Kiderült hamar, hogy félrement az ölelés – persze, mert Anna megint nem vette fel a szemüvegét. Utána zavarában annyit mondott, hogy ha már így egymásba borultak, talán összejöhetnének egy másik esten is.

– Rendben – bólintott rá Ádám, mert mint később kiderült, így hívják. Az, hogy voltaképpen én hívtam el, nem jelent semmit – győzködte magát Anna, hiszen nemet is mondhatott volna.
Szóval az este előtt már abba álmodozta bele magát, hogy ez igenis az a bizonyos nagy randi, a másik is el van bűvölve, voltaképpen már csak finomhangolniuk kell az igazi, elsöprő erejű egymásra találás előtt.

Remek sztoriban voltam – emlékezett vissza Anna, utólag is nyugtatva magát, hogy nem, nem az ő hibája volt a másodszor is félrecsúszó szituáció, hiszen nem volt rossz történetmesélő, sőt! Ádám pedig bólogatott, mosolygott, belekérdezett, úgy érezte, sikerült megfognia. Igaz, Ádám kérdései olykor kurták voltak – gondolta Anna utólag –, máskor meg olyan együgyűnek tűntek, de hát biztosan ő is zavarban van kicsit! Anna azt érzékelte ugyan, hogy olykor mintha megváltozott volna a másik szemmozgása, mintha többet köröznie a tekintete a periférián, de eleinte betudta ezt a szenzációs bejelentéseinek. Ádám egyre furábbnak tűnt. És amikor Anna a csattanó után rámosolyogott, hogy:

– Na, ehhez mit szólsz? – Ádám felugrott, és azt kiáltotta:

– Ezt nem kellett volna kihagyni!

– Tényleg nem kellett volna! – felelte Anna, és maga is meglepődött, hogy a szimpla munkahelyi történetének ekkora az ereje –, de hát épp azt fejtegettem az imént, hogy ellehetetlenítették a helyzetemet.

– Te mit tettél volna a helyemben? – Erre már nem jött válasz, Ádám mereven nézett a másik irányba. Anna tudta, hogy meg-

"This isn't reality," thought Anna. "It can't be him, it can't be now." She almost fell into the Chinese store. Maybe she saw such a dive from some world-class goalkeeper in that match she was watching with the man at the time. "Though 'watching' may be an exaggeration," Anna corrected herself immediately. And her mind was instantly there, at that meeting about six years ago, which would also be a bit of an exaggeration to call a date. Though it could have been that. Anna chose the place, the most romantic one in the city in her opinion. Greenery, shadows, filtered light. She thought, or hoped, she wouldn't have to turn her dinner partner's head in any particular way, as it was the man who asked her out, although this "asked" may also be an exaggeration. Somehow, a week and a half before the meeting, at a nice, intimate gathering at an apartment theater, where Anna was the host, she threw herself at him. It soon turned out that the hug had gone aside – of course, because Anna hadn't put on her glasses again. Then, embarrassed, she just said that if they were already so entangled, they could get together on another night as well.

"Alright," Ádám agreed, because as it turned out later, that's his name. "The fact that it was actually me who asked him out doesn't mean anything," Anna tried to convince herself, because he could have said no.

Thus, before the evening she had already daydreamed herself into believing that this would be that big date, the other is already enchanted, in fact, they only have to fine-tune it before a true, all-consuming love story.

"I was telling a great story," Anna remembered, reassuring herself that no, it wasn't her fault that the situation went astray for the second time, because she wasn't a bad storyteller, on the contrary! And Ádám nodded, smiled, asked questions, she felt she had managed to get him. "True, Ádám's questions were short at times," Anna thought later. "And at other times they seemed so dumb, but he must be a little embarrassed too!" Anna sensed that sometimes the movement of his eyes seemed to change, as if his gaze wandered more on the periphery, but at first, she attributed this to her sensational announcements. Ádám seemed weirder and weirder. And when after a punchline Anna smiled at him and said:

"Well, how about that?" Ádám jumped and shouted:

"You shouldn't have missed this!"

"I really shouldn't have!" Anna replied, and even she was surprised that her simple work story had so much power. "But as I was just explaining, they made my situation impossible."

"What would you have done in my situation?" Anna didn't get

döbbentő volt, amit kitálalt, de ennyire talán mégsem. Lehet, hogy Ádám kissé hibbant? Vagy elképzelhető lenne, hogy ennyire nem képes uralni az indulatait? Múltkor olyan normálisnak tűnt, igazi kultúrlénynek…

Anna megnyugtatóan a férfi karjára tette a kezét. Ekkor realizálta csak, mi is történt valójában. Egy óriási képernyőre nyílt rá a tekintete, amit nyilván a meccs kezdete előtt toltak ki az idillbe, a bejárati ajtó elé – amikor megérkeztek, még biztosan nem volt ott. Ezek szerint az első gólpasszig állhattam az első helyen – gondolta Anna – bámulatos önfegyelem... Anna a játék végéig fagyos hallgatásba burkolózott, de a búcsúzás előtt csak megkérdezte, hogy ha ennyire a futball megszállottja, miért nem mondta le Ádám ezt azt estét. És majdnem meghatódott, amikor a férfi azt felelte, hogy nem merte lemondani, hátha Anna az a típus, aki ezt első alkalommal nem viseli el. Mivel tetszett neki a férfi, Anna nyelt egyet, és javasolt egy másnapi visszavágót, amit viszont a férfi passzolt, és ugyanígy a harmadik javaslatot is. – Még tart a bajnokság – próbálta magyarázni Annának –, aki előtt viszont megjelent a nagybátyja képe, ami a jövőre nézve bizonyult kicsit erős jóslatnak. A család, amelynél megáll az élet a bajnokságok idején. Lelátón szotyizás, sörhason a kedvenc csapat meze. Ez a szerelem nem támadt hát lesből – gondolta aztán, mikor Ádám nem kereste többé. Sokáig gondolt rá, hogy mi lett volna, ha… Ha lelkesebbnek mutatkozik, ha a vb után javasolja a következő dátumot. Aztán elmúlt. De azért erre az érzésre, erre a hatalmas szívdobbanásra nem volt felkészülve.

Pufidzsekiben vagyok, te jó ég, még nincs is arcom, olyan korán van, az a valami is a helyén vöröslik a fagytól – nézte magát a kínai üzlet piperepolcára kitett tükörben. Fancsali kép volt, persze, a rossz tükör is facsart rajta egyet, de mindez a tényen, miszerint ez csak egy „piacra leugró fej" nem változatott. Annát ott és akkor tényleg kicsit erős lett volna csinosnak és ápoltnak nevezni. Már napok óta nem mozdult otthonról, le vagyok épülve – gondolta –, és a látványa visszaigazolta ezt. Számolok magamban, míg szemben bevásárol – gondolta –, mennyi idő lehet az? Aztán máris továbbszaladtak a gondolatai, ott találta magát a régi őrületében. Tényleg, jó lenne tudni, hogy csak egymagának vételez, vagy család várja otthon? Mennyire helyes még mindig! Rákeresett a takarásban a nevére, nem találta a közösségi oldalakon, aztán arra gondolt, talán nem is Ádám az, aztán arra, hogy milyen egy barom, hiszen megtanulhatta volna már, hogy csak harci díszben szabad az utcára merészkedni, ilyen állapotban inkább pusztuljon el otthon! Pár perc múlva kilesett, és látta, hogy Ádám, vagy valaki, aki rettentően hasonlít a sok évvel ezelőtti Ádámra, már pakolja a patisszont a szatyrába. Patisszon, te jó ég, gyerekkori rántott patisszonok, kezdett még jobban remegni Anna belül: nem is tudtam, hogy ez is közös pont, ó, szerelmes leszek belé, újrakezdjük, már nem akadnék fel hülyeségeken, annyit tanultam és annyit csalódtam az évek alatt, egy kis fociőrület az semmi, legalább nem lógna állandóan a nyakamon! – Aztán le is intette magát, hogy egy patisszon még nem ok a rajongásra, és lám, kettőt vesz, tuti van családja, felejtős. Aztán arra gondolt, talán nem véletlen nem lett nagy sztorijuk. De este, már két nagy pohár bor után egészen más járt az agyában, lobogott, és magát ostorozta a múltbéli fiaskó miatt. Éjjel egykor pedig nem bírta ki, írt Ádámnak a régi e-mailjére egy levelet. Hogy ezer éve nem hallott róla, azt sem tudja, él-e, azt sem, itthon van-e, hiszen emlékszik, állandóan járta a világot. Összealakoskodott egy bő féloldalnyit. – Nem is tudom, mire várok – dőlt aztán a kanapéra. És reggel meglepő, hosszú válasz fogadta. Igen – írta Ádám – itthon van. Hát, tényleg ő volt! Van egy lánya, folytatta, és hogy iszonyú boldogtalan. És taglalta hosszan a boldogtalanságát. Anna zavarba jött. Miért neki? És amikor rákérdezett, furcsa válasz jött. Hogy Ádám nem jól választott, már látja. Hiba volt a nyugodtat, a biztosat ikszelni. De nem is tudja, lehet, mással sem lett volna jobb. És hogy állandóan követi, Anna mit csinál, olvassa a cikkeit, nézi a tévében. Innen telefonon folytatták:

– Távolról el lehet rólad hinni, hogy élhető veled az élet. – Ezt Anna nem értette.

– A foci volt a baj? – kérdezte félénken, és még mindig képtelen volt arra, hogy kimondja a nyilvánvalót: ő igenis folytatta volna, nem rajta múlt. Ádám eleinte nem is értette. Aztán elnevette magát.

– Ugyan, dehogy. Persze az Eb, a vb meg a Bajnokok Ligája nem az ideális randiidő, de alapvetően nem ez volt a baj. Hanem a Vali.

– Micsoda? – Anna nem kapott levegőt.

– Tudod – kezdte Ádám –, a lakásszínházba is a Vali miatt mentem.

– Ugye csak viccelsz? Amikor kimondod ezt a nevet, és Valira gondolok, ásítanom kell. Igen, láttam, hogy együtt mozogtok, de azt gondoltam, szánalomból kísérgeted – vágta rá Anna. De kiderült, nem, Ádám nem viccel, olyannyira, hogy Vali lett a felesége, igen, ő a kislány anyukája is. Csak hát, amikor találkozott Annával, hát az, az nagyon furcsa volt.

– De tudod, annyi minden pletyka volt rólad, meg olyan hangos voltál, olyan túl sikeres! Olyan rettentően piros és narancssárga ruhákat hordtál, meg azok a kalapok, amiket viseltél, amiket kicsit erős lenne ízlésesnek nevezni… Szóval lebeszéltem magam rólad.

– Lebeszélted – ismételte Anna. Csönd támadt a vonalban.

– Attól féltem, megeszel reggelire – tette hozzá Ádám, talán csak hogy javítson a helyzetén egy kicsit.

– Tényleg, a patisszonból mit készítettél végül? – kérdezte Anna. De kiderült, Ádám a patisszont a szomszéd néninek vitte amúgy, ő rühelli, az nem is étel…

an answer to this, Ádám was staring fixedly in the other direction. Anna knew what she had shared was shocking, but perhaps not this much. Maybe Ádám is a little out there. Or is it possible he can't control his temper this much? He seemed so normal the last time, a real man of culture…

Anna put a calming hand on Ádám's arm. This is when she realized what had really happened. Her gaze opened to a huge screen, which had apparently been pushed out into this idyllic scene, in front of the front door before the start of the soccer match – when they arrived, it was certainly not there. "It seems he put me first until the first goal pass," Anna thought. "Amazing self-control…" Anna wrapped herself into a chilly silence until the end of the game, but before saying goodbye, she had to ask that if he was such a big soccer enthusiastic, why he hadn't cancelled the evening. And she was almost moved when Ádám replied that he hadn't dared to cancel, fearing that Anna may be the type who couldn't tolerate it the first time. Because she liked him, Anna took a deep breath and suggested a rematch the next day, which he passed, as well as a third suggestion. "The championship is still going on," he tried to explain to Anna, but an image of her uncle appeared before her, which seemed to be an exaggerated prediction for the future. The family in which life stops during championships. Snacking on the grandstand, the jersey of the favorite team on a beer belly. "This love is not attacking from an offside position," Anna thought when Ádám didn't call anymore. She thought a lot about what would have been if… If she had seemed more enthusiastic, if she had suggested another date after the world cup. Then it passed. But she wasn't prepared for this feeling, for this enormous heartthrob.

"I'm wearing a puffer jacket, oh god, I don't even have a face yet, it's so early, that thing is also reddening on my face from the frost," she looked at herself in the mirror placed on the bathroom shelf of the Chinese store. It was a sour face, of course the bad mirror didn't make it any sweeter, but none of this changed the fact that this was an "I'm just going to the market" face. True, calling Anna pretty and well-groomed then and there would have been an exaggeration. She hadn't left the house in days. "I'm worn down," she thought, and her sight confirmed it. "I will count in my head while he is shopping on the opposite side," she thought. "How long could it take?" Then her thoughts quickly moved on, she found herself there in her old madness. "Really, it would be good to know if he is shopping for only himself, or is there a family waiting for him at home? How handsome he still is!" Hidden, she searched his name on social media sites but couldn't find him, then she thought that maybe it wasn't even Ádám, then that she was such a moron, she should have learnt it by now that she should only venture out into the streets in her full battle dress, in this state she should rot away at home. A couple of minutes later she took a peek and saw that Ádám, or someone who looks terribly like the Ádám from so many years ago, was already putting a pattypan squash into his bag. "Pattypan squash, dear lord, fried pattypan squash from when I was a child," Anna began to shake even more inside. "I didn't even know that this was something we also shared, oh, I'm going to fall in love with him, we will start again, I wouldn't get upset about stupid things anymore, I've learnt so much and been disappointed so many times over the years, a little soccer mania is nothing, at least he wouldn't be on my back so much!" Then she scolded herself that a pattypan squash is no reason to go crazy. And look, he is buying two, he has a family for sure, forget it. Then she thought that perhaps it was no coincidence that they didn't have a great story. But in the evening, after two large glasses of wine, she was thinking very differently, her mind was ablaze and she was berating herself because of the past fiasco. And at one o'clock in the morning, she couldn't take it anymore, and she wrote an email to Ádám's old address. That she hasn't heard of him for ages, she doesn't even know if he is alive, if he is even in the country, because she remembers that he used to travel all over the world. She put together a little over half a page. "I don't even know what I expect," she lied down on the couch. And in the morning, a surprising, long reply awaited her. Yes, Ádám wrote, he is in the country. It was really him then! He has a daughter, he continued, and is terribly unhappy. And he went on about his unhappiness in great detail. Anna became embarrassed. Why to her? And when she asked, she got a strange answer. Ádám didn't make the right choice, he can see it now. It was a mistake to bet on the calm, the secure. But he doesn't know, maybe it wouldn't have been any better with anyone else. And he always follows what Anna is doing, he reads her articles, watches her on TV. From here on they continued on the phone:

"It is possible to believe from afar that life is livable with you." Anna didn't understand.

"Was soccer the problem?", she asked timidly, still unable to say the obvious: she had wanted to continue, it hadn't been up to her. Ádám didn't even understand at first. Then he laughed.

"Come on, no way. Of course, the European Championship, the World Cup, or the Champions League are not the ideal time for dates, but this was not the basic problem. It was Vali."

"What?" Anna couldn't breathe.

"You know," Ádám started, "I went to the apartment theater because of Vali."

"Are you kidding me? When you say that name and I think of Vali I need to yawn. Yes, I saw that you were spending time together, but I thought you were with her out of pity," Anna said. But as it turned out no, Ádám wasn't kidding, so much so that Vali became his wife and yes, she is the mother of his daughter. But well, when he met Anna, well that was really strange.

"But you know, there were so many rumors about you, and you were so loud and too successful! You wore those awfully red and orange clothes, and those hats you wore, I would be exaggerating if I called them tasteful… So I talked myself out of you."

"You talked yourself out of me," repeated Anna. There was a sudden silence on the line.

"I was afraid you would eat me for breakfast," Ádám added, maybe to improve his situation a little.

"Right, what did you end up making from the pattypan squash?" Anna asked. But it turned out that Ádám bought the pattypan for the lady next door, he abhors it by the way, it's not even food…

Gurubi Ágnes:

LINEDRAWERN

Csíkhúzó

Néha magányos vagyok. Olyankor eszembe jut, milyen volt az, amikor valaki szeretett. A vonatállomáson álltam, a mínusz tíz fokban, harmincévesen. Fájt a talpam, egész a térdemig zsibbasztott a fájdalom. Szinte már nem is vacogtam, inkább reszkettem. És ahogy ott álltam az állomáson, visszaemlékeztem a napfényre a spanyol tengerparton, ahogy a mellkasom közepéről megindult egy izzadságcsepp lassan araszolva a köldököm felé. Bolondulásig hevültem. Ez az emlék segített túlélni a hideget. Kimaradt egy vonat. Fáztam. Amikor rám tör a magány, felidézem, milyen volt, amikor szerettek. Olyankor jó érzés egy darabig. Felmelegít az emlék. De szinte rögtön jön a keserűség is. Mert olyan sokan szerettek. És nem becsültem. Gyakrabban gondolok arra, milyen ritka volt az életemben, hogy akit szerettem, az viszontszeretett. Talán csak apámmal volt így. Meghalt. Ötvenévesen. Én most leszek harminchárom. Két nap múlva. Apám halála óta nem szerettem azt, aki engem szeretett.

Gyerekkoromban hittem apámnak. Elhittem, hogy az égen csíkhúzó jár, nem repülőgép hagy nyomot maga után, elhittem, hogy a fehér vonal, ami a kék égbolton húzódik, csoda, mint a szivárvány, olyan csoda, amihez nekünk embereknek nincs közünk. Sokáig hittem apámnak, hittem abban a világban, amit ő mutatott meg nekem. Gyerekkoromban gyakran meséltem a barátaimnak apámmal közös világunkról, szájtátva hallgatták, míg egy napon a Balogh Pityu le nem leplezte az egyik kedvencemet, a csíkhúzót.

– Kondenzáció. Ez a tudományos neve annak, amit az égen látunk. Mivel a repülőgép szénhidrogén-tartalmú üzemanyagot éget, a folyamat során megmaradó és távozó szénhidrogének a gép mögé nyomulnak, a levegő páratartalma kicsapódik, és így hosszúkás felhőcsík keletkezik.

– Most, ugye, nagyon okosnak hiszed magad, Pityu? – kérdeztem leereszkedően.

Csenevész, pipaszár lábai két virgácsként meredtek a zokniba bújtatott szandálból felfelé, vastag szemüvege lecsúszott az orrnyergén. Komoly, koravén fiúcska volt a Pityu, pedig még a tizenegyet sem töltötte be – pont, mint egy öreg professzor, már csak a kockás ing, a szürke, kötött kardigán és egy barna pantalló hiányzott róla.

Legszívesebben megütöttem volna őt, levertem volna tudálékos fejéről a szemüveget, rátaposva, ripityára törve, hadd hunyorogjon az égbolt felé mindhiába, de dühöm tehetetlenségbe fulladt, elfojtott csalódottságomból csak arra futotta, hogy elkapjam a karját, amivel magyarázás közben az égre mutatott, és teljes erőből beleharapjak. Futásnak eredtem, fonott copfjaim a vállaimat verdesték, ahogy kikanyarodtam a játszótér kavicsos fövenyéről.

I feel lonely sometimes. These times I remember what it was like to be loved. I was 30 years old, standing at the train station, in minus 10 degrees Celsius. My feet hurt, the pain made me numb up to my knees. I was no longer shivering, but shaking. And as I was standing there at the station, I recalled the sunshine on the Spanish beach and how a drop of sweat was slowly inching its way down from my chest to my navel. It heated me up like crazy. The memory helped me survive the cold. The train didn't come. I was cold. When I'm overcome by loneliness, I recall what it was like to be loved. It feels good for a while. The memory warms me up. But it is almost instantly followed by bitterness. Because so many people have loved me. And I didn't appreciate it. I more often think about how rare it was in my life to have the person I love return my feelings. Maybe only my father did. He died. At 50. I will turn thirty-three soon. In two days. Since my father died, I haven't returned the feelings of any person who loved me.

When I was a child, I believed my father. I believed that there was a linedrawer in the sky not a plane leaving its trail behind, I believed that the white line crossing the blue sky is a miracle like a rainbow, a miracle that we humans have nothing to do with. I believed my father for a long time, I believed in the world he had shown me. During my childhood I often told my friends about our world with my father, and they listened with bafflement until one day Pityu Balogh unveiled one of my favorites, the linedrawer.

"Condensation. That is the scientific name of what we see on the sky. As the aircraft burns fuel containing hydrocarbons, the hydrocarbons that remain and escape during the process are pushed behind the plane, and the humidity in the air precipitates, creating an elongated trail of cloud."

"You think you are very smart now, don't you, Pityu?", I asked condescendingly.

His scrawny spindlelegs stood out like two sticks of his sandals hidden in socks, his thick glasses sliding down on the bridge of his nose. Pityu was a serious, precocious boy, even though he wasn't yet eleven – just like an old professor, all that was missing was a plaid shirt, a grey knitted cardigan and a pair of brown trousers.

I really wanted to hit him, I would have knocked the glasses off his know-it-all head, stepping on it, smashing it to smithereens, so he may squint at the sky in vain, but my anger was reduced to impotence, my suppressed disappointment only sufficed to grab the arm with which he was pointing at the sky while explaining, and bite it with all my strength. I started to run, my braids flapping my shoulders as I was leaving the gravel yard of the playground.

– Papa, mondd meg az igazat! Nincsen csíkhúzó, ugye, nem létezik, te találtad ki az egészet, ugye? – törtem be apám dolgozószobájába, koszosan, maszatosan, levegő után kapkodva, öklömmel a szememet nyomkodva, nehogy kibuggyanjon belőle a könny, nehogy apám észrevegye megalázottságom. Féltem, hogy kitudódik valami rólam, sejtelmem sem volt, milyen titok lapul a háttérben, de éreztem, hogy kettőnk közül, nem apámnak, nekem van rejtegetnivalóm, én vagyok az, aki nem érdemes apám csodáira, aki nem érthetem a világ dolgait, a felnőtteket, hogyan is érthetném, hisz még Balogh Pityut sem értem.

– Gyere ide, Inez! – intett apám felém. – Jól figyelj rám! Te egy okos lány vagy, neked nem kell elmagyaráznom az élet nagy történéseit, mert nálam sokkal jobban tudod, sőt érzed! Nem a csoda a fontos, hanem, hogy megtaláld a hitedet. Segíteni fog. Nem, nem csak segít. Ez minden, minden, amid van.

Előhalászott egy zsebkendőt a nadrágja zsebéből. Odanyújtotta, hogy töröljem meg az arcom. Kinézett az ablakon.

– Lassan lemegy a nap. Sétálunk? – kérdezte engesztelően.

Bólintottam. És elindultunk kéz a kézben.

Aznap kiábrándultam Balogh Pityuból. Elárult. És ezt nem tudtam megbocsátani neki. Ő sem bocsátott meg nekem. Azt a harapást nem tudta feledni. Apám iránti rajongásom pedig csak fokozódott a Balogh Pityu vélt árulását követően.

Sikertelenségem a férfiakkal, apám halála utáni elárvultságom mindaddig tartott, amíg veled nem találkoztam. A Margit hídon álltam, apám halálának évfordulóján, egy szál fehér liliomot hajítottam az örvénylő folyóba, lábam alatt remegett az aszfalt a mögöttem eldübörgő villamos után, mintha földrengés lenne, mintha a villamos is figyelmeztetni akart volna a közeledtedre. Épp az eget fürkészve léptem hátra, amikor jöttél. Nem fehér lovon. Biciklivel. Nem hallottam, hogy kiabálsz, a fülemben épp Beethoven Egmont-nyitánya harsogott. Nem volt időd lefékezni, elütöttél. Megtántorodtam, térdre estem. Felnéztem. Apám nézett vissza rám. Ahogyan berontok a dolgozószobájába, ő a fotelben ülve rám emeli tekintetét, amiben egyszerre volt szeretet és féltés, aggodalom és kíváncsiság. Azóta se nézett rám úgy senki. Ott a Margit híd közepén, a földön fekve, horzsolásokkal és zúzódásokkal, elvesztem. Onnantól kezdve azt tehettél velem, amit akartál. Hazug szerelem első látásra. Először felsegítettél, ragaszkodtál hozzá, hogy bekísérj a sürgősségire, a kórházi folyósón támogattál a vizsgálóasztaltól a röntgenig, kapaszkodtam beléd. Két hét múlva hozzád költöztem.

Amióta elhagytalak, mindent jelnek veszek. És számok bűvöletében élek. Kilenc. Ennyi hónapig tartott a viszonyunk. Kilenc hónap az élet. Számolom, amióta nem láttalak. Hat hónap. Számolom, amióta nem beszéltünk. Négy hónap. Számolom, amióta nem írtam neked. Három hónap.

Amióta elhagytalak, próbálom bebizonyítani, hogy nem volt igazad, nem volt igazad, amikor megvádoltál, hogy azt akarom, mindenki szerelmes legyen belém… Nem volt igazad, hogy én nem érem be egy férfival sem, hogy elégedetlen vagyok, hogy bármennyire is igyekszel, nem tudsz megfelelni az elvárásaimnak. Igazad volt, amikor azt állítottad, hogy azt sem tudod, ki vagyok, igazad

"Tell me the truth, daddy! There is no linedrawer, right, you made the whole thing up, didn't you?", I burst into my father's study, dirty, grimy, gasping for air, my fist clenching my eyes to keep the tears from falling, to keep my father from noticing my humiliation. I was afraid something would be revealed about me, I had no idea what secret was lurking in the background, but I felt that of the two of us, it was not my father, it was I who had something to hide, I was the one who was not worthy of my father's miracles, who couldn't understand the affairs of the world, the adults, how could I, I didn't even understand Pityu Balogh.

"Come here, Inez", my father gestured to me. "Listen to me carefully. You are a smart girl, I don't have to explain the great events of life to you, because you know and feel them much better than I do! It's not the miracle that matters, it's finding your faith. It will help. No, not only help. It's everything, everything you have."
He produced a tissue out of his pocket. He handed it to me to wipe my face. He looked out the window.

"The sun is setting soon. Shall we go for a walk?", he asked in a conciliatory manner.

I nodded. And we departed hand in hand.

That day I became disillusioned with Pityu Balogh. He betrayed me. And I couldn't forgive him for this. He didn't forgive me, either. He couldn't forget that bite. And my admiration for my father only increased after the supposed betrayal of Pityu Balogh.

My failure with men, my desolation after my father's death lasted until I met you. I was standing on Margaret Bridge on the anniversary of my father's death, throwing a single white lily into the swirling river, the pavement beneath my feet shaking as the tram rumbled behind me as if there was an earthquake, as if the tram wished to warn me of your approach. I was just scanning the sky and stepping back when you came. Not on a white horse. On a bike. I didn't hear you shouting, as Beethoven's Egmont Overture was thundering in my ears. You didn't have time to stop, you hit me. I lost my balance, fell on my knees. I looked up. My father looked back at me. As I burst into his study, sitting in his armchair he lifts his gaze filled with both love and concern, worry and curiosity. Nobody has looked at me like that since then. There, lying on the ground in the middle of the Margaret Bridge, bruised and battered, I was lost. From then on you could do whatever you wanted with me. A false love at first sight. First you helped me up, insisted on taking me to the ER, supported me on the hospital corridors from the examination room to the X-ray, I clung to you. Two weeks later I moved in with you.

Since I left you, I see everything as a sign. And I live under the spell of numbers. Nine. Nine months, that's how long our affair lasted. Nine months is life. I'm counting the days since I last saw you. Six months. I'm counting the days since we last spoke. Four months. I'm counting the days since I last wrote to you. Three months.

Since I left you, I've been trying to prove that you were wrong, you were wrong when you accused me that I want everyone to fall in love with me… You were wrong that no man is good enough for me, that I'm dissatisfied, that no matter how hard you try, you will never live up to my expectations. You were right when you said you

volt. Hiányzol. A szád. A nyelved. A nyálad íze. A tenyered. Az ujjaid vége. Az érintésed. A bőröd. A farkad. Az izmod. Ahogy csöndben, észrevétlen élvezel. A hangod. A tekinteted. Ahogy a fejed a vállamra hajtod. Ez mind hiányzik. Úgy szeretlek, úgy szeretlek, mondtad álmodban, miközben hozzám bújtál. Nem tudok rájönni, hogy te vagy a legjobb vagy a legrosszabb dolog, ami valaha történt velem.

Amióta elhagytalak, hetente egyszer átsétálok a Margit hídon, nem szándékosan. Arra visz az utam. Az évszakok váltakoznak, hol állig begombolkozva, kötött sapkában, vastag sálban, kesztyűben, térdig érő meleg kabátban, hol farmerdzsekiben, ujjatlan fehér blúzban, hússzínű harisnyában, kockás szoknyában, bakancsban, hol virágmintás, halványzöld, földig érő lenge ruhában, szandálban, kibontott hajjal. Várok a híd közepén, várom, hogy feltűnj a távolban, hogy elsuhanj mögöttem, elképzelem, ahogy messziről megpillantasz, egyből kiszúrsz a város forgatagában, a tekinteteddel követed, ahogy Pestről Budára gyalogolok, magad elé suttogva, Inez, szerelmem, követsz a tekinteteddel, összeszorult szívvel, könnyes szemmel, amíg el nem tűnök a járókelők közt.

Esténként elképzelem, hogy elmegyek hozzád, a konyhában állnál a hűtő előtt, nézegetnéd, mit készíts vacsorára, a tükörtojás mellett döntenél, felkapod a fejed a zajra, ahogy megnyikordul a parketta a lábam alatt, nem veszem le a cipőm, nincs rá időm, határozottan odalépek hozzád, állsz velem szemben, kezedben a kinyitott tojástartóval, benne két tojással, farkasszemet nézünk egymással, majd egy hirtelen mozdulattal a nyakadba harapok, sarkon fordulok, otthagylak, te meg állsz, mint Bálám szamara, azt hiszed, csak képzelődtél, meg sem történt a jelenet, csak a nyakad sajgásából tudod, hogy ez a valóság, ott jártam a konyhádban, pár perc volt az egész, de a fájdalom napokig emlékeztet, még a legváratlanabb pillanatokban is, hogy találkoztunk.

Apám azt tanította, a boldogság nem az elégedettség. Inkább a szeretet. Az olyan szeretet, amikor úgy is szeretem a másikat, amikor ő rossz velem. Apám büszke lenne rám. Melletted megtanultam a leckét. Magamról. És te, te mit gondolsz? Ez a szerelem?

didn't know who I was, you were right. I miss you. Your mouth. Your tongue. The taste of your saliva. Your palm. The tip of your fingers. Your touch. Your skin. Your cock. Your muscles. The way you quietly climax, unnoticed. Your voice. Your gaze. The way you rest your head on my shoulder. I miss all of this. I love you so much, I love you so much, you said in your sleep when you snuggled closer to me. I can't decide if you are the best or worst thing that has ever happened to me.

Ever since I left you, I walk across the Margaret Bridge every week, not on purpose. This is where my path takes me. The seasons change, so sometimes buttoned up to the chin in a knitted cap, thick scarf, gloves, a knee-length warm coat, sometimes in a denim jacket, a sleeveless white blouse, flesh-colored tights, a plaid skirt, boots, sometimes in a loose-fitting pale green floor-length floral dress, in sandals, with my hair down. I'm waiting in the middle of the bridge, waiting for you to appear in the distance, to rush by behind me, I imagine you seeing me from afar, spotting me immediately in the hustle and bustle of the city, following me with your gaze as I walk from Pest to Buda, whispering to yourself "Inez, my love," you follow me with your eyes, with a heavy heart and tearful eyes until I disappear among the passers-by.

In the evenings I imagine going to you, you would be standing in the kitchen in front of the fridge, deciding what to make for dinner, settling on fried eggs, you would pick up your head at the noise of the floor creaking under my feet, I don't take my shoes off, I don't have time, I walk up to you without hesitation, you are standing in front of me, holding the open egg carton with two eggs in it, we hold each other's gaze, then with a sudden movement I bite your neck, turn around and leave, and you just stand there like Balaam's donkey, you think you imagined the whole thing, the scene never happened, only the ache in your neck tells you that this is real, I was there in your kitchen, only for a few minutes, but the pain reminds you for days, even in the most unexpected moments, that we met.

My father taught me that happiness isn't contentment. Rather, it is love. The kind that makes me love the other even when they are bad with me. My father would be proud of me. I have learnt my lesson by your side. About myself. And you, what do you think? Is this love?

Beck Zoltán:

THE GATEKEEPER

A kapus

Tüzetesen megvizsgáltam eddigi életemet, és arra a következtetésre jutottam, hogy – bár ezt a statisztika bizonyosságával alátámasztani nem tudom – fele-fele részben történtek velem jó és rossz dolgok. A jónak és rossznak mondható dolgok tehát fifti-fiftibe vannak, és ebből áll ki az élet – nem az én életemre gondolok, hanem az emberi életre általában. Még úgy is, hogy azt azért nem lehet mindig tudni, hogy pontosan mi az a jó meg az a rossz, ami az emberrel történik. Mert vannak dolgok, amelyek elsőre jónak tűnnek, például az, hogy a fiú kapott végre – ha már annyit könyörgött – egy kempingbiciklit, németet, nem a béna lengyel gyártmányt. Drágább is volt, nehezebb is, bordó, pedig kéket akart, de azért kapott. És akkor örült a gyerek, apa és anyu is örültek a fiú örömének, meg annak, hogy ezzel legalább nem nyaggatja őket többet, nem kell nézni azt a bánatos képét a fiúnak, ahányszor csak szóba kerül a bicikli. Ahhoz, hogy szóba kerüljön, nem is kell szóba hozni, nem is kell arra terelni a beszélgetést, elég, ha az ember – ezalatt apát és anyut kell érteni – kinéz az ablakon: a harmadikról belátni mindent, a fiú éppen boltba megy, vagy csak sétál, vagy a labdával a talpa alatt várja az ikreket, a füves pálya meg a sárga salakos tér határvonalán, és akkor az ember látja, ahogy a fiú vágyakozó szemekkel fordul utána a bringásnak.

Tehát a kempingbicikli végre megvan, és a család ennek örül. Ezt nevezem első ránézésre jó dolognak. Aztán a fiú, hogy el ne lopják az új kerékpárt, láncot vásárol majd lakattal, és persze a biciklivel megy, és arra az időre, arra az igen rövid időre, míg a mindenesbe beszalad, kezében a pénzzel, hogy láncot és lakatot vegyen, a tízes falának támasztja a bringát. A fémkeretes ajtót belöki, csókolom, vinném a láncot, igen, azt amelyik azzal a sárga, átlátszó műanyaggal van behúzva, meg a hozzá való lakatot is. Számzáras legyen, vagy kulcsos, kisfiú? Ezt kérdezte a mindenesúr, ennyi volt az időveszteség az egészben, ez a pluszkérdés, és a fiú nem hezitált, mert számzárasat nem választana, ha ingyen volna se, abból legalább ezret nyitott ki a hintakorlátnál. Csak kifele kell húzni a bemenő oldalt, és úgy forgatni egyenként a számos karikákat, a kis különbségekre kell figyelni forgatáskor, fél perc kellett neki legfeljebb, ez volt az egyik tehetsége. A kérdésre tehát egyértelmű és gyors választ adott, aztán már kinn is volt a boltból. A bicikli meg sehol. A lopásbiztos zár éppen akkor lett meg, amikor a hozzá tartozó bicikli eltűnt. Így lett a jó dologból rossz. És akkor még haza kellett menni gyalog, és azt mondani, hogy ellopták, pedig éppen megvetted hozzá, ami majd véd a lopástól. Alig néhány perce még azt mondta anyu, hogy van felelősség-

I have scrutinized my life so far and came to the conclusion that, although I cannot substantiate this with statistical data, both good and bad things have happened to me in equal measure. So the things that can be called good and bad are in fifty-fifty, and that's what life is all about – I'm not talking about my own life, but human life in general. Even if we cannot always know exactly what is good and what is bad in the things that happen to us. Because there are things that seem good at first, such as when the boy finally got – after begging for so long –a camping bike, a German bike, not a lame Polish one. It was more expensive, heavier too, and purple, though he wanted blue, but at least he got one. And then the child was happy, mom and dad was happy that the boy was happy, and that at least he wasn't nagging them anymore because of it, and they don't have to look at the distressed expression on the boy's face every time the bike comes up. It didn't even have to be brought up for it to come up, the conversation didn't have to be steered in this direction, it's enough for someone – meaning dad and mum – to look out the window: everything can be seen from the third floor, the boy is going to the store, or just taking a walk, or waiting for the twins with the ball under his foot on the border of the grass pitch and the yellow cindery square, and that's when one sees the boy turning to look at a biker with wistful eyes.

So he finally has the camping bike, and the family is happy. This is what I call a good thing at first glance. Then the boy, in order not to have the new bike stolen, wants to buy a chain with a padlock and of course he goes by bike, and for the time, for the very short time, while he runs into the dollar store with the money in his hand to buy a chain and a padlock, he rests the bike against the wall of the eleven-story building. He pushes the metal-framed door open, good morning, I came for the chain, yes, the one that is covered in the yellow, transparent plastic, and also the padlock for it. Do you want a combination-lock or one with a key, little boy? That's what the store owner asked, that's all the time he wasted during the whole affair, this extra question, and the boy didn't hesitate because he wouldn't choose a combination-lock even if it was free, he opened at least a thousand of them by the swings. All you have to do is pull out the side going inwards and rotate the numbered hoops one by one, you have to pay attention to the small differences when rotating, it took him half a minute at most, this was one of his talents. So he gave a clear and quick answer to the question, and then he was already out of the store. And the bike was gone. He just got the anti-theft lock when the bike it belonged to disappeared. That's how a good thing became bad. And then you still had to walk home and

érzet a fiúban, most meg már apa emelt hangon, hogy ekkora hülye hogyan lehet az ő gyereke. És anyu se védi meg, mert ha a kettejük havi fizetését összeadod, annyiba került a kemping újonnan, márpedig neked újat vettek. Ebből tehát az is következik, hogy a jó dolog az lett volna, ha a fiú nem kap biciklit, mert akkor nincs mit ellopni – ott ugyanis nem keletkezhet hiány, ahol eleve nincsen semmi. Persze mondhatod most, hogy a fiúban úgy volt ott ez a hiány, mintha úgy született volna, hogy a képzeletében eleve ott tátongott a bicikli helye. Mint a matricagyűjtő albumban, hogy oda csakis azt lehet beragasztani, aminek ott a helye volt, az argentinok nem állhatnak pályára kilenc játékossal, meg milyen a mérsékelt övi erdő aljnövényzet nélkül. És ha nem tudtál cserélni szerdán – mert szerdán délután volt a rendszeres cserealkalom –, a helye akkor is ott volt annak, ami nem volt. Lehet, hogy így volt összerakva ez a fiú, benne egy csomó, feljelölt hiány, amit fel kell tölteni.

Aztán egyik nap, ahogy mutatnád másnak, odalapozni a kedvenc matricádhoz, mondjuk, ha állatos, akkor a manguszta, és azt látni, hogy kikaparva van ott az oldal, és így már az előre nyomtatott kép sem látszik, ami pedig azért annak is az ígérete, hogy egyszer majd lesz ott is valami. És ahol kikaparta az, aki ellopta a mangusztás képet, ott át is lyukadt a lap azon a részen. A matricád meg, amiért hármat adtál cserébe, eltűnt. Ha választhatnál, te is azt választanád, hogy maradjon a hiány, az, ami eleve adott, és ne az legyen, hogy elvesztetted azt, amit pedig nagy nehezen megszereztél. Így lettem kapus. Inkább úgy kellene mondanom, hogy ezért, ebből az életszemléletemből következik, hogy kapus lettem. Éjjeliőr, ha így jobban érted, egyébként meg, a hivatalos papírban vagyonvédelmi őrként vagyok megjelölve, harminchat órát meghaladó teljes állásban, ezt írták a szerződésbe zárójelbe téve. Én meg mondtam, hogy persze, hogy több, mint harminchat, este hattól reggel hatig vagyok, tizenkét órázok, hét közben van egy pihenőnapom, és vállalom általában a vasárnapot is huszonnégyben, ne annak kelljen, aki családos. A váltómnak.

Óránként megyek körbe a telepen. Sosem egészkor indulok, hanem úgy, hogy órafélre visszaérjek. Rózsával futtatnám be a bódét, ezt mondtam az első napomon. Hogy a marha embernek ilyen szíve van, hogy szerelmes típus, na, ezt nem hitte volna a gondnok! Na, ha valamit, hát ezt nem! Így mondta, és hagyta, hogy csináljak, amit akarok, ha szép. És ez megint egy jó dolog. Hogy felvettek ide, hogy itt vagyok. A bódé nem volt beleírva a képzeletembe, nem volt ott hiányként. Hogy mondjuk – és akkor a matricás albumot képzeld el megint – van egy kép, egész oldalas, egy raktártelep, utak kanyarognak, és teherautót, kamiont, darut, targoncát meg békát lehet beragasztani a helyekre, meg egy kis kockaépületet a sorompó mellé. Vagy a kockaépület oda van rajzolva, a matricának meg ott a hely: a rózsabokor. És ez úgy jó dolog, hogy nem fordul át, nem lesz belőle rossz. Mert vannak zökkenők, hogy maradjak benn tovább, vagy éppen kések egy keveset, elakadt a busz, mert lezárták a Munkácsyt, kigyulladt az onnan nyíló zsákutcában a kisraktár, veszettül hűtötték a tűzoltók a PB-gáz-palackokat, mert az egész városrész levegőbe röpül, ha ezek megindulnak. És akkor, ott a buszon jutott eszembe, hogy mindig csak úgy látom a világot, hogy az én albumomban mi van. Hogy az is lehet, hogy van egy albuma a telep gondnokának is, amiben ott van ám a telep, igazából ott van, az ő képzeletébe az volt belenyomtatva. És amikor nézegette, akkor észrevette, hogy hiányzik még egy matrica, előrajzolva ott voltam én a bódéban, de mivel az ablakon nem nagyon hajolgatok kifele, ezért inkább az ajtó mellé képzelem magam az ő képzeletében. És mozdulat közben vagyok, nemcsak úgy állok, hanem lendül a karom, lép a lábam, indulok éppen körjáratra. A sofőr kinyitotta az ajtókat, hogy addig is kapjon levegőt az utas. Ez akkor jó dolog, és úgy lett jó dolog, hogy velem történt, de nem az én fejemből született meg. És akkor arra gondoltam, hogy hány embernek lehetek előrajzolva a fejébe, hogy keres is engem, hogy beragaszthasson, és hogy ilyen lehet akkor a szerelem is: egyszer engem is elcserél majd valaki, az is lehet, hogy három másikat ad értem, mint én a mangusztáért. Vagy kikapar a gondnok albumából. És akkor a gondnoknak az, ami most jó, az rosszá válik, bosszankodik, hogy kit találjon a vasárnapokra.

tell that it was stolen, even though you had just bought the thing that would protect it from theft. Just a few minutes ago, mom said there was a sense of responsibility in the boy, but now dad said with a raised voice how his child could be so stupid. And mom doesn't protect him either, because if you add up the monthly salary of the two, that's how much the new bike cost, and they did buy you a new one. So as it turns out the good thing would have been if the boy hadn't got a bike, because then there would have been nothing to steal – because there can be no shortage where there was nothing to begin with. Of course, you can say now that there was this shortage in the boy, as if he had been born with a gaping hole in his imagination for the bicycle to begin with. As in the sticker album, you can only stick what is supposed to be there, Argentinians can't go on the field with nine players, and what would a forest in the temperate zone be like without undergrowth. And if you couldn't swap stickers on a Wednesday – because Wednesday afternoon was the regular time for swapping – the place was still there for what was not. Maybe that's how this boy was put together, with a lot of labelled shortages inside him that need to be filled.

Then one day, when you are about to show it to somebody, you go to your favorite sticker, if it's animal themed, then let's say a mongoose, and see that the page has been scratched out there, and so the pre-printed image is no longer visible either, though it is at least a promise that someday there would be something there. And there was also a hole in the page where the one who stole the mongoose picture scratched it out. And your sticker, which you got in exchange for three others, has disappeared. If you could choose, you too would choose to keep the shortage that you had from the beginning, instead of losing what you have gained with great difficulty. That's how I became a gatekeeper. I should rather say that this is why, because of my view of life, I became a gatekeeper. Night-watchman, if it's easier for you to understand, anyway, in the official papers I'm called a security guard, in a full-time position of more than thirty-six hours, that's what it says in the contract, in brackets. And I said, of course it's more than thirty-six, I work from six p.m. to six a.m., doing a 12-hour shift, I have a day off during the week, and I usually do twenty-four hours on Sundays, it shouldn't be someone with a family. My alternate.

I go around the plant every hour. I never leave on the hour, but to get back by the half hour mark. I would grow climbing roses on the booth, that's what I said on my first day. That the fool of a man has such a heart that he is the romantic type, well, the janitor would not have thought that! Well, if anything, not this! He said and let me do whatever I wanted as long as it looked good. And that's a good thing again. That I was hired, that I am here. The booth was not written into my imagination, it was not a shortage. Let's say – and imagine the sticker album again – there's a picture, a whole page, a warehouse, roads winding, and trucks, semitrailers, cranes, forklifts, and pallet jacks can be stuck in it, and a small cube-shaped building next to the barrier gate. Or the cube-shaped building is drawn there, and there's a place for the sticker: the rose bush. And it's a good thing in a way that it doesn't change, it doesn't turn bad. Because there are obstacles, like I should do some overtime or I'm just a little late, the bus got stuck because the road was closed, a small warehouse caught fire in the dead-end street it opens up to, the firefighters frantically tried to cool the LPG cylinders because this whole quarter of the city could explode if these go. Then and there on the bus, it occurred to me that I always see the world through what's in my album. That the janitor of the plant could have an album too, in which the plant is there, it is actually there, this is what was written into his imagination. And while he was browsing in it, he noticed that a sticker was still missing, and I was pre-drawn there in the booth, but since I don't lean out the window much, I prefer to imagine myself by the door in his imagination. And I'm in motion, I am not just standing still, but my arms are swinging, my feet are stepping, I'm just about to take my tour around the plant. In the meantime, the driver opened the doors to let some air in for the passengers. It was a good thing then, and it became a good thing in a way that it happened to me, but it was not born in my head. And then I thought about how many people could have me pre-drawn in their heads, and they are looking for me to put me in their albums, and that love could be like that too: someday someone would swap me too, maybe she would give three others in exchange for me, like I did for the mongoose. Or she will scratch me out of the janitor's album. And then what is now good becomes bad for the janitor, annoyed to have to find someone for Sundays.

CONFESSIONS FROM THE LOVE MARKET

Vallomások a szerelempiacról

szerző *author* **Reményi Diána**
fotó *photo* **Lékó Tamás**
styling **Varga Anita, Bokor Lili**
smink *MUA* **Virág Zsófi**

EGY OLYAN NEMZEDÉKNEK, AMELY A GYEREKKORT MÉG KÉZZEL ÍRT SZERELMES LEVELEKKEL INDÍTOTTA, NEHÉZ HOZZÁSZOKNIA A GONDOLATHOZ, HOGY A FELNŐTTKORBA LÉPVE MÁR CSAK A TÁRSKERESŐ ALKALMAZÁSOK ALGORITMUSÁBAN BÍZHAT. MERT UGYAN MI LEHETNE KEVÉSBÉ SORSSZERŰ, MINT EGY UNOTT KATTINTÁS VAGY BALRA SUHINTÁS A TELEFONON? NEM CSODA, HOGY EGYRE GYAKRABBAN VAN AKUT NOSZTALGIÁNK, MINT SZEGÉNY MIHÁLYNAK AZ UTAS ÉS HOLDVILÁGBAN, A KÉTELYT HUMORBA, A KIÁBRÁNDULTSÁGOT CINIZMUSA CSOMAGOLJUK, A BALUL SIKERÜLT PRÓBÁLKOZÁSOK ELLEN PEDIG OTT A JÓL BEVÁLT ÖNIRÓNIA. A MEGLAZULT KERETEK, BONYOLULT KAPCSOLATOK ÉS A SOCIAL MEDIA ÁLTAL GERJESZTETT ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁRSADALOM VIRÁGKORÁT ÉLJÜK, MÉGIS ÚGY TŰNIK, A RÁTALÁLÁS VÁGYA SOSEM FOG ELKOPNI, ÉS BÁR NINCS KÉT EGYFORMA TÖRTÉNET, EGYVALAMI AKKOR SEM VÁLTOZIK: AZ IGAZ SZERELEMBE VETETT HITÜNK. LEGALÁBBIS ERRŐL ÁRULKODNAK AZOK A VALLOMÁSOK, AMELYEKET HIVATÁSUKBAN RENDKÍVÜL SIKERES ÉS KIMAGASLÓ EREDMÉNYEKET NYÚJTÓ FIATALOK TETTEK ARRÓL, MILYEN SZEREPET TÖLTENEK BE, ILLETVE HOGYAN BOLDOGULNAK ŐK AZ ÚGYNEVEZETT SZERELEMPIACON.

FOR A GENERATION THAT STARTED CHILDHOOD WITH HANDWRITTEN LOVE LETTERS, IT'S DIFFICULT TO GET USED TO THE IDEA THAT, AS THEY ENTER ADULTHOOD, THEY CAN ONLY RELY ON THE ALGORITHM OF DATING APPLICATIONS. BECAUSE WHAT COULD BE LESS FATEFUL THAN A BORED CLICK OR SWIPING LEFT ON THE PHONE? IT'S NO WONDER THAT MORE AND MORE OFTEN WE ARE OVERCOME BY SUDDEN BOUTS OF NOSTALGIA, LIKE POOR MIHÁLY IN JOURNEY BY MOONLIGHT, WE WRAP DOUBT IN HUMOR, DISILLUSIONMENT IN CYNICISM, AND AGAINST OUR FAILED ATTEMPTS THERE IS THE TRIED AND TESTED FORMULA OF SELF-IRONY. WE LIVE IN THE HEYDAY OF LOOSE BOUNDARIES, COMPLICATED RELATIONSHIPS, AND A COMPARISON SOCIETY FUELED BY SOCIAL MEDIA, YET THE THRILL OF SEARCHING AND THE DESIRE TO FIND SOMEONE NEVER SEEMS TO FADE, AND WHILE NO TWO STORIES ARE THE SAME, ONE THING WILL NEVER CHANGE: OUR BELIEF IN TRUE LOVE. AT LEAST, THIS IS WHAT THE CONFESSIONS OF YOUNG PEOPLE WHO HAVE BEEN EXTREMELY SUCCESSFUL AND OUTSTANDING IN THEIR PROFESSIONS REVEAL ABOUT THEIR ROLE AND SUCCESSES IN THE SO-CALLED LOVE MARKET.

CSELÉNYI ESZTER

divattervező
fashion designer

Hol helyezkedsz el a szerelempiacon?
Hivatalosan elvált vagyok. Romantikus alkatként mindig hittem a szerelemben, korán férjhez is mentem. És annak ellenére, hogy nem úgy alakultak a dolgok, ahogyan azt az ember az oltárnál elképzeli, mégis hiszek az igaz szerelemben. Ezzel akkor válaszolok is a soron következő kérdések egyikére, és nem gondolom, hogy mindössze egyetlen alkalommal történhet meg.

Jelenleg szerelmes vagy?
Igen. Minden értelemben váratlanul érkezett az életembe, de boldog vagyok.

Használtál valaha randiappot?
Igen.

Bevált?
Más aspektusban mutatja be a dolgokat, az tény, de lazán kell felfogni és legfőképpen a helyén kezelni. Nekem egyébként pozitív tapasztalataim vannak annak ellenére, hogy nem ott bukkantam rá az igazira, de találkoztam érdekes emberekkel, akikkel a mai napig jóban vagyok.

Mi a legszebb első randis élményed?
Az igazából második randis: a jelenlegi barátom meglepett egy limo ride-dal, ami egyórás kocsikázás volt a budai vár környékén, miközben egy jót beszélgettünk. Meglepő és kicsit szokatlan ötlet volt, de nekem bejött.

Melyik a kedvenc szerelmes regényed?
Nagyon szeretem a kosztümös filmeket és az orosz írókat. Az Anna Karenina éppolyan örök kedvenc, mint az Anyegin, filmben és könyvben egyaránt.

Te magad melyik szerelmes történet főhősnője vagy?
Talán egy Brontë-regényé, már ami a hosszú években telt várakozást illeti, míg az ember rátalál a szerelemre.

Hányszor törték össze a szívedet?
Kétszer nagyon.

Ha döntést hozol, az eszed vagy a szíved teszi?
Néha nagyon szeretnék az eszem után menni, de mindig a szívem győz.

Esküvői ruhákat is tervezel. Hiszel a házasság intézményében?
Abszolút!

Ha választanod kéne a hivatás és a szerelem között?
Ez azért nehéz, mert azt gondolom, hogy ha a hivatásod a szerelmed, akkor azt tudod egy életen át csinálni, de egy szerelmi kapcsolatra nincs garancia. Húszévesen rávágtam volna, hogy a szerelem, de ma már inkább magamat választanám. Persze, csak ha muszáj! A legjobb, ha nem kell választani!

Más a múzsa egy esküvői ruha tervezésekor, mint a sztenderd kollekciók esetén?
Igen, de mindkettőnél valódi nőkre koncentrálok. Míg a sztenderd kollekciókra a vásárlóim vannak a legnagyobb hatással, és úgy tervezem őket, hogy a lehető legtöbb nőtípusnak megfeleljenek, addig az esküvői ruhákat egyedileg tervezzük az adott menyasszonyra.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben alkotni?
Szerelemmel. A kollekcióimmal pozitivitást szeretnék tükrözni, boldog üzenetet közvetíteni a divat által, és ezt szomorúan nem tudom megtenni. Nem inspirál a szenvedés.

Where are you on the love market?
Officially, I am divorced. As I have a romantic disposition, I have always believed in love, and married early. And despite the fact that it hasn't turned out the way you would imagine when standing at the altar, I still believe in true love. And this will also answer one of the upcoming questions, no, I don't believe that it can happen only once.

Are you in love right now?
Yes. It arrived in my life unexpectedly in every sense of the word, but I am happy.

Have you ever used a dating app?
Yes, I have.

Did you like it?
It shows a different point of view, that's for sure, but it shouldn't be taken too seriously and most importantly should be seen for what it is. Anyway, I have a positive experience with it, even though I didn't find the one there, I met interesting people with whom I am still on good terms.

What was your most beautiful first date like?
It was really a second date: my current boyfriend surprised me with a limo ride, a one-hour drive around the Buda Castle, while we had a great conversation. It was surprising and a little unusual, but I liked it.

What is your favorite romantic novel?
I really like period dramas and Russian authors. Anna Karenina is an eternal favorite of mine, just as Onegin, both the film and the book.

Which love story are you the protagonist of?
Maybe of a Brontë novel, meaning the long years you have to wait to find love.

How many times has your heart been broken?
It was really broken twice.

When you make a decision, do you listen to your heart or mind?
Sometimes I would really love to listen to my mind, but my heart always wins.

You design wedding dresses as well. Do you believe in marriage?
Absolutely!

If you had to choose between your profession and love?
It's a difficult question because I believe if you are in love with your profession, you can do it all your life, but there is no such guarantee in a romantic relationship. At twenty, I would have answered love without hesitation, but now I would rather choose myself. But only if I must of course! It's best if you don't have to choose.

Do you have a different muse when designing a wedding dress or a standard collection?
Yes, but I focus on real women with both. While standard collections are most influenced by my customers, and I design them to suit as many types of women as possible, wedding dresses are designed uniquely for the bride.

Is it easier for you to create when your heart is filled with love or when it is broken by it?
Filled with love. I would like to reflect positivity with my collections, convey a happy message through fashion, and I cannot do that when I'm sad. I am not inspired by suffering.

Hogyan definiálnád a családi állapotod?
Boldog párkapcsolatban élek.

Tehát szerelmes vagy?
Igen. Lassan két éve tart, és a dolog szépsége pont az, amit fontosnak tartok a szerelemben: ha olykor hullámzik is, a lényeg, hogy idővel se múljon el, sőt bizonyos érzések egyre erősödjenek.

Használtál valaha randiappot?
Nem hiszek a párkereső oldalakban. Én úgy gondolom, hogy ezek inkább szexapplikációk, amivel nincs is gond. Ki tudja, mi sül ki belőle a végén?!

Vannak kedvenc randizós élményeid?
Nem igazán, mivel én sosem randiztam dedikáltan. Mindig az adott szituáció, bizonyos élethelyzetek alakították úgy, hogy találkoztam valakivel, akivel úgy randiztunk, hogy nem is tudtuk, hogy ez tulajdonképpen egy randi. Egyébként sem hiszek a párkeresésben, szerintem az élet elintézi, hogy rátaláljunk a másikra.

Hiszel az igaz szerelemben?
Hiszek, de a lényeg, hogy ne keverjük össze a fellángolással, ami egy múló dolog. Számomra a klasszikus értelemben vett szerelem egy hosszan tartó, boldog kapcsolatot jelent.

Hányszor törték össze a szívedet?
Egyszer. Hatalmas lecke és egy nagy tanulási folyamat része volt. Fájt, de nem törölném el, mert fontos tapasztalás. Maximum azt sajnálom, hogy nem előbb történt, mert akkor korábban tanulhattam volna belőle.

Ha döntést hozol, az eszed vagy a szíved teszi?
Hááát, a szívem. Szerintem a legtöbb művész így van ezzel, hogy bár szeretnénk nagyon tudatos döntéseket hozni, általában nem sikerül. Nem baj, erre vannak a marketingszakemberek!

Hiszel a házasság intézményében?
Hiszek a régi értelemben vett házasságban: a hosszan tartó együttlétben, hogy nemcsak egymáshoz maradunk hűek, hanem az adott szavunkhoz is. Manapság, amikor sokan 4-5 házasságot elfogyasztanak, megdőlni látszik a súlya az egésznek. Én nem tudok úgy gondolkozni, hogy ha nem megy, akkor maximum elválok, aztán majd lesz egy másik. Hiszem, ha én azt mondom, hogy összeházasodok valakivel, az tényleg egy életre szóló döntés lesz.

Ha választanod kéne a szerelem és a hivatás között?
A hivatás, egyértelműen. Azt maximálisan én irányítom, míg a szerelemben ketten vagyunk.

Kitől kaptad a leghasznosabb tanácsot a szerelemmel kapcsolatban?
Inkább saját felismerés volt, mint tanács, amikor megértettem, hogy mint sok minden, ez is döntés kérdése. Nekünk kell eldönteni, hogy boldogok vagyunk-e valakivel, vagy nem.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben alkotni?
Sajnos a példa azt mutatja, hogy az összetört szív sokkal inspirálóbb, mert az ember egy csomó mindent ilyenkor tud a leghatékonyabban kifejezni, míg egy szerelemmel telt szív könnyebben el tudja vinni a fókuszpontot.

Amikor ruhát tervezel, ki a múzsád?
Egy fiatalkori szerelmem, még az iskolából.

Elnézve a MERŐ-darabok sziluettjét, igen csinos lány lehet.
Kétségtelenül, a Balettintézet diákja volt. Az ideális nőalkat minden tervező számára.

How would you define your relationship status?
I live in a happy relationship.

So are you in love?
Yes. For almost two years now, and the beauty of it is exactly what I consider important in love: even if there are ups and downs, the point is that it doesn't fade away with time, in fact, certain feelings even grow stronger.

Have you ever used a dating app?
I don't believe in dating sites. I think these are more like sex applications, which is fine. Who knows what will come out of it in the end?!

Do you have favorite dating experiences?
Not really, because I have never really gone on dates. It was always the particular circumstances, the given situation that enabled me to meet someone, with whom we started dating without realizing that what we are on is in fact a date. I don't believe in searching for a partner anyway, I think life will make sure we find the other.

Do you believe in true love?
I do, but it is important not to confuse it with passion, which will pass. For me, love, in the classical sense, is a long-lasting, happy relationship.

How many times has your heart been broken?
Once. It was a huge lesson and part of a great learning process. It was painful, but I wouldn't erase it because it was an important experience. My only regret is that it didn't happen sooner, because then I could have learned from it earlier.

When you make a decision, do you listen to your heart or mind?
Well... my heart. I think most artists are the same: although we want to make conscious decisions, we usually can't. It's alright, that's what marketing experts are for!

Do you believe in marriage?
I believe in marriage in the classical sense: in long-lasting relationships, in remaining true not only to one another, but also our words. Nowadays, when many people consume 4-5 marriages, the weight of it all seems to be fading. I can't think that if it doesn't work out, I will just get a divorce and find someone else. I believe that if I choose to marry someone, it will really be a decision for the rest of my life.

If you had to choose between your profession and love?
My profession, without a doubt. I have absolute control over it, while in love there are two of us.

Who gave you the most useful piece of advice regarding love?
It was more my own realization than advice when I understood that like many things, it's also a matter of decision. We have to decide if we are happy with someone or not.

Is it easier for you to create when your heart is filled with love or when it is broken by it?
Unfortunately, my experience shows that a broken heart is much more inspiring, because this is when you can express a lot of things the most effectively, while a heart full of love can more easily lead you astray.

Who is your muse when you design clothes?
A love of my youth, from when I was at school.

Looking at the silhouettes of the MERŐ pieces, she must have been a very pretty girl.
Undoubtedly, she was a student at the Ballet Institute. The ideal female figure for any designer.

MERŐ PÉTER

divattervező
fashion designer

TASNÁDI BENCE

színész
actor

Családi állapotod?
Vőlegény vagyok.

Akkor szerelmes is!
Hajjaj!

Hol ismerted meg a Nagy Ő-t?
Az Úri Muri Mulatóban, Mikó Csabi volt a Cupidónk.

Használtál valaha randiappot?
Egyszer, egy külföldi nyaralás során. Egy óráig flasheltem rajta, aztán lementem a városba.

Legszebb első randis élmény?
Tenyérizzadás.

Legrosszabb első randis élmény?
Tenyérizzadás!

Melyik szerelmes történet főhőse lennél?
Aladdin.

Hiszel az igaz szerelemben?
Hogyne!

Csaltál valaha?
Most is csalok.

Téged csaltak-e valaha?
Ügyesen, mert nem tudok róla.

Hányszor törték össze a szívedet?
Nem számolom.

Hány szívet törtél össze?
Az utolsót!

Ha döntést hozol, az ész vagy a szív dominál?
Mikor melyik.

Hiszel a házasság intézményében?
Naná!

Ha választanod kéne a hivatás és a szerelem között?
Számomra a kettő egy és ugyanaz.

Kitől kaptad a leghasznosabb tanácsot a szerelemmel kapcsolatban?
Fekete Ernőtől. Azt mondta kissé egykedvűen a dohányzóban, hogy az idő mindent megold. Igaza lett.

Melyik a kedvenc, szerelemmel kapcsolatos színpadi mondatod?
„Mint a kemence sóhajt a szerelmes, és bús dalt zeng kedvese szemöldökéről." Ezt szintén Fekete Ernő mondja az *Ahogy tetszik* előadásunkban.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben játszani?
Mindkettővel, csak üres ne legyen!

Your relationship status?
I'm engaged.

Then you are also in love!
Oh, yes!

Where did you meet the One?
In a pub called Úri Muri, Csabi Mikó was our Cupid.

Have you ever used a dating app?
Once, when I was on holiday abroad. I was surfing it mindlessly for an hour, then went into town.

Your most beautiful first date?
Sweaty palms.

Your worst first date?
Sweaty palms!

Which love story would you be the protagonist of?
Aladdin.

Do you believe in true love?
Of course!

Have you ever cheated?
I'm cheating right now.

Have you ever been cheated on?
Skillfully, because I don't know about it.

How many times has your heart been broken?
I stopped counting.

How many hearts have you broken?
The last one!

When you make a decision, do you listen to your heart or mind?
It depends.

Do you believe in marriage?
Definitely!

If you had to choose between your profession and love?
For me, the two are one and the same.

Who gave you the most useful piece of advice regarding love?
Ernő Fekete. He said a little indifferently in the smoking area that Time would solve everything. He was right.

What is your favorite stage line regarding love?
"And then the lover, sighing like furnace, with a woeful ballad made to his mistress' eyebrow." It is also said by Ernő Fekete in our adaptation of As You Like It.

Is it easier for you to act when your heart is filled with love or when it is broken by it?
Both, it mustn't be empty!

MÁRTON GRÉTA

kézilabdázó
handball player

Hiszel az igaz szerelemben?
Igen. Idilli családmodellben nőttem fel, a szüleim 27 éve boldog házasok.

Tehát a házasságban is hiszel?
Igen, és szerintem ez is a jó példa miatt van.

Ha meccs közben döntést hozol, az ész vagy a szíved dominál?
Szokott harcolni a kettő, mert alapjában véve fegyelmezett vagyok. A kézilabda ész-játék is egyben, sokat gondolkodom a pályán, de van, hogy a szívem szerint cselekszem. Persze a pályán kívül is megy a harc, de a magánéletben azért a szív felé billen a mérleg.

Használtál valaha randiappot?
Nem, soha.

Legszebb első randis élmény?
Nagy szeretettel gondolok vissza az első, igazi randimra, ahol minigolfoztunk. Nagyon jól éreztük magunkat.

Legrosszabb első randis élmény?
Szerencsére nincs ilyen.

Melyik a kedvenc szerelmes filmed?
Szerelmünk lapjai.

Melyik szerelmes történet főhőse lennél?
Ha már Szerelmünk lapjai, akkor szívesen lennék Allie, mert bár megpróbáltatások árán, de végül megtalálta a szerelmet.

Ha választanod kéne a sport és a szerelem között?
A sport így is sok lemondást követel, ezért meg kell, hogy férjen a kettő egymással, bár nem mindig könnyű egy élsportoló párjának lenni. Van, hogy választani kell, de ideális esetben össze kell tudni hangolni, mert az olyan jó, amikor a kettő egyszerre működik!

Melyik a kedvenc szerelmes dalod?
Lauv: I like me better.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben játszani?
Azt hiszem, ez is helyzetfüggő. Meccsen egyértelműen szerelemmel telivel, mert nem lehet annál szenvedélyesebb az ember, mint amikor igazán jól érzi magát a bőrében.

Kézzel írtál szerelmes leveled?
Nem, de nem is kaptam, leszámítva az iskolai cetliket. Szerintem ezek ma már a telefonon zajlanak.

Mennyire vagy szerelmes típus?
Szerelmes típusnak tartom magam, ezzel együtt pedig ragaszkodó is vagyok.

Do you believe in true love?
Yes, I grew up in an idyllic family, my parents have been happily married for 27 years.

So you also believe in marriage?
Yes, I think this is also because of their good example.

When you make a decision during a match, do you listen to your heart or mind?
The two fight sometimes, because I'm fundamentally disciplined. You play handball with your mind as well, I think a lot on the court, but there are times when I listen to my heart. Of course, the two fight off the court too, but in my private life the scale usually tips towards my heart.

Have you ever used a dating app?
No, never.

Your most beautiful first date?
I think back fondly to my first real date, where we played mini golf and had a lot of fun.

Your worst first date?
Luckily, I have never had one.

What is your favorite romantic movie?
The Notebook.

Which love story would you be the protagonist of?
Speaking of The Notebook, I would love to be Allie, because although it was challenging, she found love eventually.

If you had to choose between sport and love?
Sport already requires a lot of sacrifices, so the two have to work together, although it isn't always easy to be the partner of a professional sportswoman. There are times when you have to choose, but ideally, they should be in sync, because it's so good when the two work together!

What is your favorite love song?
Lauv: I Like Me Better.

Is it easier for you to play when your heart is filled with love or when it is broken by it?
It depends, I think. During a match, it's unquestionably easier when my heart is filled with love, because you cannot be more passionate than when you are really comfortable in your own skin.

Have you ever written a love letter by hand?
No, but I haven't received one either, except for some notes in school. I think they are only sent on phones nowadays.

How romantic are you?
I think of myself as a romantic person, and I am also very faithful.

BALÁZS ATTILA

teniszező
tennis player

Hiszel az igaz szerelemben?
Igen. Ahogyan azt is, hogy nagyon nehéz rátalálni, de hiszem, hogy létezik.

Ki a legfontosabb nő az életedben?
A kislányom Izabella, aki most négy éves. Ez örökre így is lesz!

Használtál valaha randiappot?
Nem.

Mennyire vagy szerelmes típus?
Nem vagyok egy túlságosan romantikus, hősszerelmes alkat.

Ha döntést hozol, az eszed vagy a szíved teszi?
A kettőt együtt szeretem figyelembe venni. Nálam nem működik az egyik a másik nélkül, és ez az egyensúly ugyanolyan fontos a pályán, mint az életben. Nem hiszem, hogy túl jó, ha erőszakkal próbáljuk kiiktatni valamelyik faktort.

Melyik a kedvenc szerelmes filmed?
Gladiátor.

Csaltál-e valaha?
Hazudnék, ha nemmel válaszolnék erre a kérdésre. Mentség, vagy sem, fiatal voltam, és nem egy kimondottan komoly kapcsolatban történt.

Téged csaltak-e valaha?
Igen. Nem csak a sportban tapasztaltam meg a saját bőrömön, hogy ami nem öl meg, az megerősít.

Ha választanod kéne a sport és a szerelem között?
Nem örülnék neki, mert tudom, hogy a két dolog működhet együtt akkor is, ha nem könnyű. Viszont aki élsportolót választ magának, annak tudnia kell, hogy mit vállal. A sok lemondásért, a sok utazásért cserébe megtérülő siker fontos, hogy a másikat is motiválja, örömmel töltse el. Igaz szerelemben ez nem lehet kérdés.

Hány szívet törtél össze?
Remélem, nem túl sokat.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben játszani?
Mindkettőből lehet erőt meríteni, energiát nyerni, az tény. A dühöt, csalódottságot jó levezetni a kemény edzések során, de az biztos, hogy a hosszú távú eredményességhez egy kiegyensúlyozott párkapcsolat, tehát egy boldog, nem pedig összetört szív szükséges. IS

Do you believe in true love?
I do. I also believe that it is really difficult to find it, but I believe it exists.

Who is the most important woman in your life?
My daughter, Izabella, who is four years old now. I don't think that will ever change.

Have you ever used a dating app?
No.

How romantic are you?
I'm not an overly romantic, love-conquers-all kind of person.

When you make a decision, do you listen to your heart or mind?
I like to listen to both. One doesn't work without the other for me, and this kind of balance is as important on the tennis court as it is in life. I don't believe it's a good idea to try to eliminate either factor by force.

What is your favorite romantic movie?
The Gladiator.

Have you ever cheated?
I would be lying if I said no. Excuse or not, I was young and wasn't in a particularly serious relationship.

Have you ever been cheated on?
Yes. It wasn't only in sports that I had to experience first-hand: what doesn't kill you makes you stronger.

If you had to choose between sport and love?
I wouldn't be happy about it, because I know that the two can work together, even if it isn't easy. However, if you choose a professional sportsman, you should know what you sign up for. It is important that the success that comes in exchange for the many sacrifices and travelling also motivates and makes the other person happy. In true love, this cannot be a question.

How many hearts have you broken?
I hope not too many.

Is it easier for you to play when your heart is filled with love or when it is broken by it?
You can draw strength and energy from both, in fact. It is good to give vent to your anger and disappointment during hard trainings, but long-term success surely requires a balanced relationship, so a happy and not a broken heart. IS

EDVI HENRIETTA

színésznő
actress

Ki a legfontosabb férfi az életedben?
Mátyás, a kisfiam.

Hol ismerted meg az apukáját?
Egy közös barátunk konyhájában.

Használtál valaha randiappot?
Egyszer kipróbáltam a barátnőmét, de jaj, én olyan nehezen döntök!

Melyik a kedvenc szerelmes drámád?
Mindig az aktuális érzelmi állapotomtól függ.

Melyik szerelmes történetnek lennél a főhősnője?
Az összesnek!

Hiszel az igaz szerelemben?
Persze.

Csaltál-e valaha?
Ez a megcsalás dolog egy érdekes kérdés, mert sokszor a fizikai síkhoz kötjük, de ez ennél szerintem sokkal árnyaltabb és mélyebb.

Törték már össze a szívedet?
Persze!

Te törtél össze szívet?
Persze!

Ha döntést hozol, az ész vagy a szív dominál?
Csak a szív.

Hiszel a házasság intézményében?
A szerelemben és a szövetségben inkább.

Ha választanod kéne a hivatás és a szerelem között?
Az nem kérdés, mert a hivatásom a szerelmem.

Mennyire vagy szenvedélyes a szerelemben?
Erre van egy történetem: egyszer meséltem a nagyimnak, hogy egy ismerősöm három hónap alatt megházasodott, amire ő azt mondta: Jaj, Henike, ugye te sose csinálsz ilyet? Erre anyukám rávágta: Dehogyis, ő három nap alatt is megtenné... De amúgy nem vagyok ennyire bátor (a teremtéshez is kellett 6 nap, annyit azért várnék).

Melyik a kedvenc, szerelemmel kapcsolatos színpadi mondatod?
„Ne-e menjek-é magával én es?" (*A falu rossza*)

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben játszani?
Ha szerelmest kell játszani, akkor szerelmesnek jobb lenni, de egy összetört karakterhez jobb, ha épp szarul vagyok.

Who is the most important man in your life?
Mátyás, my son.

Where did you meet his father?
In a common friend's kitchen.

Have you ever used a dating app?
I tried my friend's app once, but oh boy, it's so hard for me to make a decision.

What is your favorite romantic play?
It always depends on my current emotional state.

Which romantic story would you be the protagonist of?
All of them!

Do you believe in true love?
Of course.

Have you ever cheated?
Cheating is an interesting question, because we often connect it with the physical level, but I think it's much more nuanced and deeper.

Has your heart ever been broken?
Of course.

Have you ever broken hearts?
Of course.

When you make a decision, do you listen to your heart or mind?
Only my heart.

Do you believe in marriage?
I believe more in love and alliance.

If you had to choose between love and your profession?
It isn't a question because my profession is my love.

How passionate are you in love?
I have a story for this: once I told my granny that I had a friend who got married in three months, and she said: "Oh, Henike, you will never do something like that, won't you?" To which my mother replied: "No, she would do it only three days..." But I'm not really that brave (creation itself required 6 days, I would wait at least that long).

What is your favorite stage line regarding love?
"Shouldn't I go with you also?" (*The Black Sheep of the Village* – by 19th-century Hungarian playwright Ede Tóth).

Is it easier for you to act when your heart is filled with love or when it is broken by it?
When you have to play someone in love, it's better to be in love, but for a heartbroken character it's better when I also feel shitty.

BALÁZS ELEMÉR

zongoraművész
pianist

Szerelmes vagy?
Abszolút.

Hol ismerted meg a párod?
Elég abszurd, a Tinderen. Pedig bevallom, nem azzal a céllal töltöttem le, hogy akkor én most megkeresem az igazit. Miután balra swipe-oltam az egész várost, egyszer csak megláttam őt: egy nagyon különleges, egzotikus szépséget. Nem csoda, hogy elakadtam. Ennek már egy éve.

Ezek szerint az élő találkozás sem okozott csalódást.
Igen, egyből megtaláltuk a hangot, sok közös van bennünk. Például ő is nagyon szereti a komolyzenét, ami elég ritka az én korosztályomban. A mi egymásra találásunk kicsit olyan, mint a szüleimé volt, csak 21. századi verzióban.

Ők hogyan ismerkedtek meg?
Édesapám is zenész, és amikor anyu hallotta őt egy rádióműsorban, annyira megtetszett neki a hangja, hogy elment egy koncertre, ahol apu látatlanban, ismeretlenül egyből kiszúrta őt. Azóta is boldogan élnek.

Akkor hiszel a házasság intézményében?
Igen, hiszek.

És az igaz szerelemben?
Most már abban is.

Mi volt a legkellemetlenebb első randis élményed?
Az is a Tinderhez köthető: a hölgy teljesen másnak adta ki magát, máshogy nézett ki, mint a képeken. Illedelmesen letoltam a randit a Kisüzemben, de miután egy szuszra elmesélte az egész életét, azért siettem haza.

Melyik a kedvenc szerelmes dalod?
A Házibuli című film betétdala, a Reality. Szeretem a régi filmeket, gyakran rendezünk mozimaratont a barátnőmmel.

Melyik szerelmes történet főhőse lennél?
Trisztán és Izolda. Már a Wagner-opera, nem a James Francós moziverzió.

Csaltál-e valaha?
Félig.

Hányszor törték össze a szívedet?
Kevésszer.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben játszani?
Is-is, de inkább szerelmesen, ha lehet választani.

Írtál valaha kézzel szerelmes levelet?
Igen, még az általánosban. De végül nem adtam oda.

Are you in love?
Absolutely.

Where did you meet your partner?
It's quite absurd, on Tinder. Although I have to admit, I didn't download it with the specific intention of finding the one. After swiping the whole city left, I suddenly saw her: a very special, exotic beauty. It's no wonder I got stuck. It's been a year now.

So the first meeting wasn't disappointing either.
Yes, we clicked immediately, we have many things in common. For example, she also really likes classical music, which is rare in my generation. Our meeting is a little bit like what my parents had, only the 21st century version.

How did they meet?
My father is also a musician, and when mom heard him on the radio, she liked his voice so much that she went to a concert where dad immediately spotted her, blindly, without knowing each other. They have been living happily ever since.

Then do you believe in marriage?
Yes, I do.

And in true love?
Now I do.

What was your most unpleasant first date like?
It is also connected to Tinder: the woman pretended to be something completely different, she looked different than in the pictures. I politely sat through the date in Kisüzem, but after she told me her whole life story in a single breath, I hurried home.

What is your favorite love song?
The theme song from the movie La Boum, Reality. I like old films, we often have movie marathons with my girlfriend.

Which love story would you be the protagonist of?
Tristan and Isolde. I mean the Wagner opera, not the movie version with James Franco.

Have you ever cheated?
Partly.

How many times has your heart been broken?
Not many.

Is it easier for you to play when your heart is filled with love or when it is broken by it?
Both, but I prefer to be filled with love, if I can choose.

Have you ever written a love letter by hand?
Yes, in primary school. But I didn't give it to the girl in the end.

Hol helyezkedsz el a szerelempiacon?
Boldog párkapcsolatban élek.

Szerelmes vagy?
Igen.

Hol találkoztatok a szerelmeddel?
Mindketten az Ökomenikus Segélyszervezet önkéntesei vagyunk, így már jóval azelőtt ismertük egymást, hogy egy pár lettünk volna. Gyakran jártunk ugyanazokra a jótékonysági rendezvényekre, étel- és tankönyvosztásokra például, de csak évekkel később alakult így, hogy egymásra találjunk.

Hiszel az igaz szerelemben?
Igen, romantikus alkat vagyok.

És a házasság intézményében?
Abszolút. Mindig is a klasszikus sorrend mentén képzeltem el a szerelmi életemet: eljegyzés, házasság, gyerekek.

Használtál valaha randiappot?
Nem.

Melyik a kedvenc szerelmes regényed?
Ez érdekes, mert bár szeretem a romantikát, de mint műfaj, nem a zsánerem sem könyvekben, sem filmekben. Ha olvasok, inkább a disztópiák vonzanak, vagy a pszichológiai történetek.

Van emlékezetes első randis élményed?
Igen, de sajnos nem pozitív: még tinikoromban egyszer elmentem randizni egy sráccal, aki gyakorlatilag az egész találkozó alatt alpári videókat mutogatott. Ma sem értem, mi volt a célja.

Ha választanod kellene a szerelem és a hivatás között?
Nagyon nehéz erre válaszolni. Szerintem egy olyan nő, akinek fontos az önmegvalósítás, az nem tudja az egyiket a másikra cserélni.

Szerelemmel telt vagy összetört szívvel tudsz könnyebben dolgozni?
Összetörten semmiképpen, akkor inkább legyen semmilyen, vagy épp üres. Nekem a gyötrődés minden, csak nem ihlet, ami mindent megkeserít, és koncentrálni sem tudok.

Where are you on the love market?
I am in a happy relationship.

Are you in love?
Yes.

Where did you meet with your love?
We both volunteer for the Hungarian Interchurch Aid, so we had known each other long before we became a couple. We often attended the same charity events, food and textbook distributions for example, but it was only years later that we found each other.

Do you believe in true love?
Yes, I have a romantic disposition.

And in marriage?
Absolutely. I have always imagined my love life in the classic order: engagement, marriage, children.

Have you ever used a dating app?
No.

What is your favorite romantic novel?
This is interesting, because although I like romance, as a genre I don't like it, neither in books, nor in films. When I read, I prefer dystopian novels or psychological stories.

Do you have a memorable first date?
Yes, but unfortunately it isn't positive: back when I was a teenager, I went on a date with a guy who kept showing me vulgar videos during the whole date. I still don't understand what his goal was.

If you had to choose between love and your profession?
This question is really difficult to answer. I think a woman who cares about self-realization can't exchange one for the other.

Is it easier for you to work when your heart is filled with love or when it is broken by it?
Broken, no way, I'd rather it was neutral, or perhaps empty. For me, anguish is everything but inspiration, which makes everything bitter and I can't even concentrate.

ISZAK ESZTI

műsorvezető
TV presenter

OFFICE
SHOES

CALVIN KLEIN

POLO RALPH LAUREN

KARL LAGERFELD

Timberland

GANT FOOTWEAR

GUESS

TOMMY HILFIGER

UGG

LACOSTE

DKNY

Pepe Jeans LONDON

REPLAY

CONVERSE

Buffalo

UNITED COLORS OF BENETTON.

MICHAEL MICHAEL KORS

www.officeshoes.hu

UNITED COLORS OF BENETTON.

A TASTE OF LITERATURE

szerző *author* **Reményi Diána**
fotó *photo* **Erdőháti Áron**
styling **Milutinovits Panka**

Irodalmi ízelítő

Lehetetlen kiválasztani a világirodalom legszebb szerelmes történeteit, mert a szubjektív, egyéni ízlés mellett az sem mindegy, mikor, milyen élethelyzetben és hangulatban kezdünk el olvasni egy könyvet. Az irodalomtudományban van erre egy kifejezés, a horizont-összeolvadás, melynek terminusa így szól: a horizont-összeolvadás folyamán a megértő jelenbeli horizont és a megértendő múltbéli horizont közti feszültség időlegesen megszűnik, így a két horizont mintegy összeolvad.

Ezért nem mindegy, milyen hangulatot teremtünk magunk körül, amikor kinyitunk egy könyvet. Ahhoz, hogy megismerkedjünk a történettel, hogy minél előbb belehelyezkedjünk a cselekménybe és magával ragadjon az események sodrása, teljesen oda kell adni magunkat, mert csak így van értelme – akárcsak a szerelemben. Cserébe a jutalom sem marad el, az értő olvasással töltött bensőséges pillanatok során előcsalogatott egyedi interpretációink sokszor egy életre szóló munícióval látnak el minket.

A következő oldalakon látható válogatás egy hatalmas merítésből származó ízelítő, amelyhez *jó étvágyat kívánunk!*

It is impossible to choose the most beautiful love stories in world literature, because in addition to subjective, individual taste, it also matters when, in what situation and mood we start reading a book. There is a term for this in literary studies, the fusion of horizons, its definition is the following: during the fusion of horizons, the tension between the present horizon – already understood – and the past horizon – yet to be understood – is temporarily eliminated, thus the two horizons can fuse together.

Therefore the atmosphere we create around us when we open a book matters. In order to get to know the story, to get into the plot as soon as possible and to be captivated by the flood of events, we have to give ourselves over completely, because that's the only way it makes sense – just like in love. In return you will also be rewarded, intimate moments spent with not only reading, but understanding will call forth unique interpretations that can often provide you with a lifetime of nourishment.

The following selection is merely a taste of the vast possibilities,

bon appetit!

Márai Sándor:

PORTRAITS OF MARRIAGE

Az igazi

„Egy napon felébredtem, és észrevettem, hogy hiányzik. Ez a legnyomorultabb érzés. Mikor hiányzik valaki. Körülnézel, nem érted. Kinyújtod a kezed, egy pohár vizet keresel tétova mozdulattal, egy könyvet. Minden a helyén van az életedben, a tárgyak, a személyek, a megszokott időbeosztás, a világhoz való viszonyod nem változott. Csak éppen hiányzik valami. Átrendezed szobádat... nem erről volt szó? Nem. Elutazol. A város, melyet régen szerettél volna látni, teljes és komor pompával fogad."

"One day I woke to find that I missed her. That is the most miserable feeling. Missing someone. You look around and you don't understand. You reach out a hesitant hand for a glass of water or a book. Everything is in its place, your life is in order – objects, people, the well-known routine, the world – and you go on as before. It's just that there is something missing. You rearrange your room ... was that the problem? No. You go away. The city you have long wanted to see is waiting for you in all its pomp, its rich solemnity."

Lindt LINDOR golyó válogatás

Emily Brontë:

WUTHERING HEIGHTS

Üvöltő szelek

„Minden felhőben, minden fában az ő arcát látom, őt rejti az éjszaka, ő bukkan elém a nappal csalóka fényeiben. Jelentéktelen férfi- és női arcok, a saját arcom – mind gúnyosan őrá emlékeztetnek. Az egész világ körülöttem azt bizonyítja szüntelen, hogy létezett, és én elvesztettem őt.”

„In every cloud, in every tree – filling the air at night, and caught by glimpses in every object, by day I am surrounded with her image! The most ordinary faces of men, and women – my own features mock me with a resemblance. The entire world is a dreadful collection of memoranda that she did exist, and that I have lost her!”

Bamba Marha: Sajtos Marhaburger, La Bamba Mexicana Burger

KFC Classic XL Kosár, Hagymakarikák

Milan Kundera:

THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF BEING

A lét elviselhetetlen könnyűsége

„Sohasem tett föl magának olyan kérdéseket, melyek az emberpárokat gyötrik: Szeret engem?, Volt, akit jobban szeretett nálam?, Melyikünk szeret jobban, ő, vagy én? Lehet, hogy mindezek a kérdések, melyek méricskélik, firtatják, vizsgálják, faggatják a szerelmet, csírájában meg is ölik. Lehet, hogy pont azért nem tudunk szeretni, mert arra vágyunk, hogy bennünket szeressenek, vagyis a másiktól várunk valamit (szeretetet), ahelyett, hogy követelmények nélkül fordulnánk hozzá, és beérnénk puszta jelenlétével."

"Nor had she ever asked herself the questions that that plague human couples: Does he love me? Does he love anyone more than me? Does he love me more than I love him? Perhaps all the questions we ask of love, to measure, test, probe, and save it, have the additional effect of cutting it short. Perhaps the reason we are unable to love is that we yearn to be loved, that is, we demand something (love) from our partner instead of delivering ourselves up to him demand-free and asking for nothing but his company."

Theodore Dreiser:

AMERICAN TRAGEDY

Amerikai tragédia

„Mint a legtöbben, akik naponta hangoztatják és prédikálják a közkeletű tanokat, dogmákat, kora gyermekkorától fogva olyan észrevétlenül nőtt bele vallási gyakorlatába és képzelt felfogásába, hogy sem akkor, sem később nem értette, mindez mit jelent valójában. Törvény, jó tanács, »kinyilatkoztatott« igazság fölmentette a gondolkozás szükségessége alól, s mindaddig viszonylag biztonságban volt, amíg másféle külső vagy akár belső ösztönzések, helyzetek, elméletek nem támadtak s kerültek összeütközésbe a megszokott beidegződésekkel. Mihelyt azonban effélére sor került, előre lehetett tudni, hogy Esta vallásos hite – mivel nem épül egyéni meggyőződésre vagy érzelmi hajlandóságra – nemigen fogja kiállni a próbát."

"Like the large majority of those who profess and daily repeat the dogmas and creeds of the world, she had come into her practices and imagined attitude so insensibly from her earliest childhood on, that up to this time, and even later, she did not know the meaning of it all. For the necessity of thought had been obviated by advice and law, or „revealed" truth, and so long as other theories or situations and impulses of an external or even internal, character did not arise to clash with these, she was safe enough. Once they did, however, it was a foregone conclusion that her religious notions, not being grounded on any conviction or temperamental bias of her own, were not likely to withstand the shock."

Starbucks: csokoládés muffin, Caffé Americano

Maguro: Sushválogatás, Chukka

Alessandro Baricco:

SILK

Selyem

„– Japán régimódi ország, tudja? Régimódi a törvénye: úgy szól, hogy tizenkét bűn miatt lehet halálos ítélettel sújtani egy embert. És az egyik: ha úrnője szerelmi üzenetét viszi.
Hervé Joncour állhatatosan a meggyilkolt fiúcska szemét nézte.
– Nem volt nála szerelmi üzenet.
– Ő maga volt a szerelmi üzenet."

'Japan is an ancient country, do you understand? Its law is ancient: there are twelve crimes for which a man can be condemned to death. And one is to carry a message of love from one's mistress.'
Hervé Joncour didn't take his eyes off that murdered boy.
'He had no message of love with him.'
'He was a message of love.'"

Boris Vian:

MOOD INDIGO

Tajtékos napok

„Colin a földön ülve hallgatta, a hátát a koktélzongorának támasztotta, és kövér, rugalmas, elliptikus könnycseppeket sírt, amelyek a ruhájára görögtek, és eltűntek a porban. A muzsika keresztülment rajta, és megszűrve jött ki, s az így megrostált dallam sokkal inkább a Chloéra hasonlított, mint a Csavargó-bluesra. Az ódondász egyszerű kontrapunktos pásztordalszerű dallamot dúdolt, s úgy ingatta fejét, mint a csörgőkígyó. Eljátszotta a három improvizációt, és megállt. Colin lelke repesett, amint ott ült, és most minden olyan volt, mint amikor Chloé még nem volt beteg.”

“Colin had sat on the floor to listen, with his back against the clavicocktail, and soft paisley-shaped tears slowly came from his eyes, ran down his jacket and trousers and trickled away into the dust. The music passed through him and came out distilled. The result sounded more like ‘Chloe’ than the ‘Blues of the Vagabond’. The junk merchant hummed an accompaniment of pastoral simplicity and swung his head to one side like a rattlesnake. He came to the end of his three choruses and stopped. Colin, filled with contentment to the very bottom of his soul, sat still. It was like the days before Chloe was ill.”

Pizza Mc. Pizza Salame Diavola, Pizza Popeye, Pizza Prosciutto

SHOPPING LIST

Üzletlista

ARIOSO
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8. +36 70 325 7422 | **arioso.hu**

BAMBA MARHA
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
+36 1 952 2323
bambamarha.hu

BENETTON
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 70 477 9732
benetton.com

BLUE FOX THE BAR
1051 Budapest, Erzsébet tér 7.
+36 1 429 4499
bluefoxthebar.com

BOBBI BROWN
Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 1 211 1456
bobbibrowncosmetics.com

CHRISAND FUR
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 70 318 4324
chrisandfur.com

CIGAR TOWER
Fashion Street, 1051 Budapest,
Erzsébet tér 7–8. +36 1 266 0945
cigartower.hu

COS
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 1 200 2978
cosstores.com

EUROPCAR
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 505 4400 | **europcar.hu**

ERSTE BANK
Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 298 0222 | **erstebank.hu**

ÉS BISZTRÓ
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 12.
+36 20 474 5000 | **esbisztro.hu**

FALCONERI
Fashion Street,
1054 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 30 437 0060 | **falconeri.com**

HARMONT&BLAINE
Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 20 842 0040
harmontblaine.com

HUGO BOSS
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 992 5901 | **roland.hu**

IPANEMA BRAZILIAN GRILL
Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 9–10.
+ 36 1 429 5500
ritzcarlton.com

JO MALONE
1052 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 1 398 8615
jomalone.com

KFC
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
+36 70 682 1833 | **kfc.hu**

KUPOLA LOUNGE
Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 429 5500
ritzcarlton.com

LE PARFUM BY ZÓLYOMI ZSOLT
1051 Budapest, Erzsébet tér 9–10.
+36 30 4050 668
leparfum.hu

LACOSTE
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 20 259 3809
lacoste.com

LINDT
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 1 249 4934
chocolate.lindt.com

LUSH
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 70 610 8679
lush.hu

MARQUISE WATCHES & JEWELRY
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 266 1298
marquisehungary.com

MAGURO SUSHI BAR
1052 Budapest, Deák
Ferenc utca 23./Deák tér 3.
+36 20 238 1046
maguro.hu

MASSIMO DUTTI
Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 501 2030
massimodutti.com

NOBU
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 429 4680
noburestaurants.com

OFFICE SHOES
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 30 526 7458
officeshoes.hu

OYSHO
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 1 580 2313 | **oysho.com**

PHILIPP PLEIN
Fashion Street,
1052 Budapest, Erzsébet tér 9–10.
+36 70 775 3467 | **plein.com**

PIZZAME
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák tér 3.
+36 1 266 0377
facebook.com/pizzamefashionstreet

STARBUCKS
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 70 682 1908 | **starbucks.hu**

THE BODY SHOP
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 30 144 2323 | **thebodyshop.hu**

TOMMY HILFIGER
Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 676 9458 | **roland.hu**

TWINSET
1051 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 70 365 6498
twinsetbudapest.com

ZARA HOME
Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 580 2356
zarahome.com

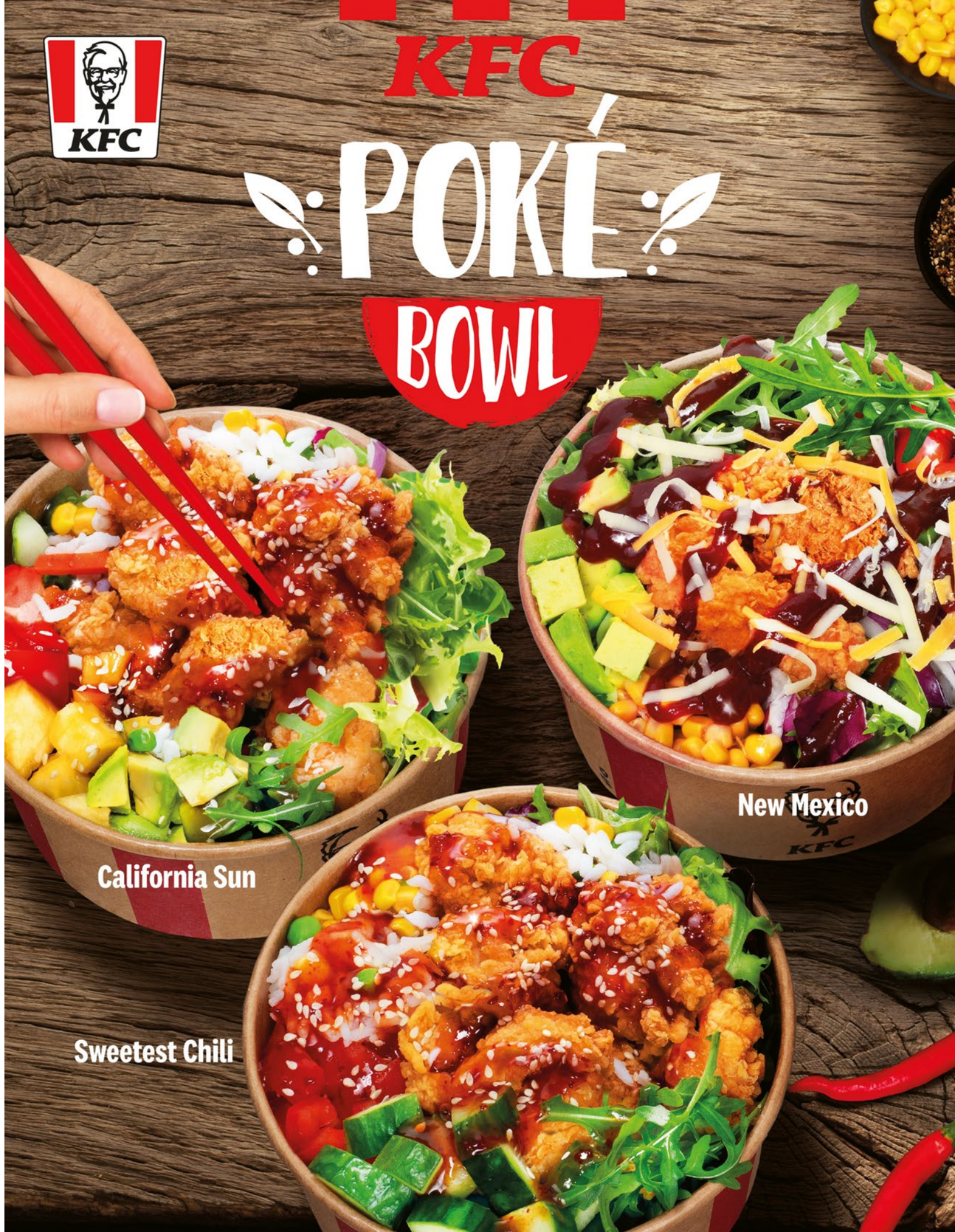

CHRISAND
FUR
Bunda • Fur • Pelz

www.chrisandfur.com | +36 70 318 4324

open every day: 10am–20pm

MAGURO

SUSHI & SNACK

Ha egy igazi tradicionális Sushi élményre vágysz a pároddal, látogass el éttermünkbe, ahol egy csodálatos közös ízélményben lehet részetek.

1052 Budapest, Deák Ferenc u. 3.

RISE FM GOOD MUSIC. GOOD VIBES.

ÚJ TREND A ZENEHALLGATÁSBAN

1 RÁDIÓ LEGENDA

4 CSATORNA ZENEI STÍLUS

RISE FM HIT HOUSE

RISE FM CLASSIC

RISE FM R'N'B

RISE FM DEEP

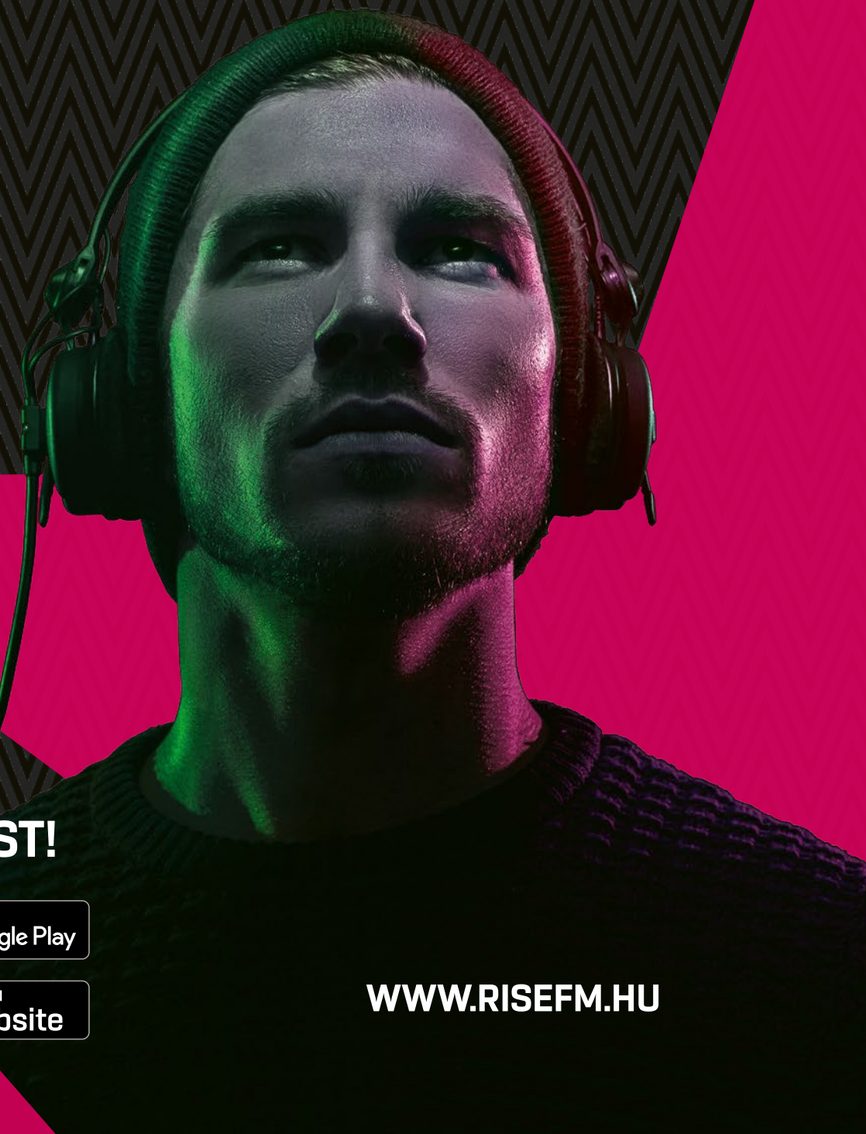

TÖLTSD LE MOST!

Letölthető az App Store-ból

Google Play

Rise FM Messenger

Rise FM Website

WWW.RISEFM.HU

Joghurt Lindt EXCELLENCE csokoládéval és granolával

Egy egészséges és finom reggeli Lindt EXCELLENCE csokoládéval.

HOZZÁVALÓK:

- 100 g zabpehely
- 50 g rizspehely
- 20 g tökmag
- 20 g napraforgómag
- 20 g kókuszchips
- 20 g dió
- 20 g szárított áfonya
- 20 g szárított banán
- 20 g szárított datolya
- 1 teáskanál őrölt fahéj
- 40 ml repceolaj
- 2 evőkanál agávészirup
- natúr joghurt
- liofilizált eper
- 100 g Lindt EXCELLENCE Étcsokoládé Narancsal és Mandulával (1 tábla)

Tegyünk minden száraz hozzávalót robotgépbe, és aprítsuk fel őket. Adjuk hozzá a fahéjat, és keverjük össze az olajjal és az agávészirup-pal. A keveréket tegyük át sütőpapírral bélelt tepsire, és 170 °C-ra előmelegített sütőben kb. 20 perc alatt süssük ropogósra. Sütés közben időnként keverjük meg a granolát.
Készítsük elő a poharakat. Kanalazzunk egy kevés joghurtot a poharak aljára, tegyünk rá egy réteg granolát, liofilizált epret, joghurtot, és ezt folytassuk mindaddig, amíg minden hozzávaló el nem fogy. A rétegzést granolával fejezzük be. Díszítsük liofilizált eperrel és Lindt EXCELLENCE Narancsos Étcsokoládéval.

A *receptben használt Lindt csokoládé:* Lindt EXCELLENCE Étcsokoládé Narancsal És Mandulával 100 g

Yoghurt with Lindt EXCELLENCE chocolate and granola

A great idea on heathly breakfast with Lindt chocolate.

INGREDIENTS:

- 100 g oat flakes
- 50 g rice flakes
- 20 g pumpkin seeds
- 20 g sunflower seeds
- 20 g of coconut chips
- 20 g of walnuts
- 20 g dried cranberries
- 20 g dried bananas
- 20 g of dried dates
- 1 teaspoon ground cinnamon
- 40 ml of rapeseed oil
- 2 tablespoons agave syrup
- white yoghurt
- lyophilized strawberries
- 100 g of Lindt EXCELLENCE Orange Intense (1 bar)

Put all dry ingredients to the robot container. Chop everything a little. Add spices and mix with oil and agave syrup. Transfer to a baking sheet lined with baking paper and bake in a preheated oven at 170 °C crispy, for about 20 minutes. Stir the granules here and there while baking.
Prepare glasses. Divide a bit of white yoghurt on the bottom, put a layer of granola, lyophilized strawberries, yoghurt again and continue until you finish everything with granola. Add more lyophilized strawberries and decorate with Lindt EXCELLENCE Orange Intense.

In this recipe we used: Lindt EXCELLENCE Orange Intense 100 g

Lindt
EXCELLENCE

ORANGE INTENSE

The perfect blend of intense dark chocolate with tender pieces of orange and delicious silvers of almond.
Discover how intensive taste of Lindt EXCELLENCE involves all the senses and elevates yourself to the ultimate chocolate pleasure experience.
Driven by their passion since 1845, the Lindt Maîtres Chocolatiers create the ultimate LINDT chocolate delights.

Az intenzíven kakaós étcsokoládé, a finom narancs- és a pörkölt manduladarabok tökéletes kombinációja.
Élje át az összes érzéket kényeztető Lindt EXCELLENCE csokoládék nyújtotta egyedülálló ízélményt!
A Lindt Csokoládé Mesterek szenvedéllyel készítik a tökéletes csokoládékat 1845 óta.

www.shop.lindt.hu

BOSS
BOSS
HUGO BOSS